

நூலாம்

கனம் கைக்கியச் சுந்திகை

விலை :
நுபா 100/-

268

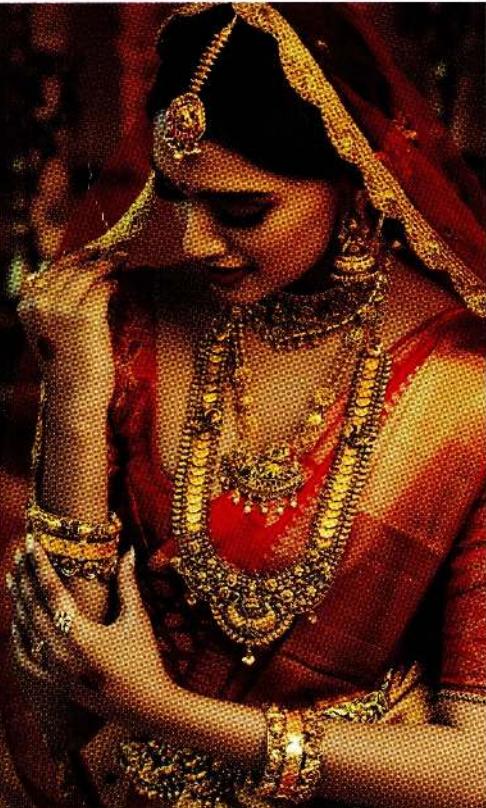
பஸ்துறை சினுமையாளர்
கலாட்டுவணம்
திருமதி திராஜேஸ்வரி ஜகானந்தகுரு

தருமான தங்க நிலைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187,
081 - 2204480, 081 - 4471563

வள்ளத்தில் பயருக்கைப்பால் கலைப்பயருக்கும்
கவிப்பயருக்கும் கீழமாயின்,
பள்ளத்தில் வீரந்திருக்கும் குடுப்பாலும்
விழிப்பற்றும் பகவிக்காவ்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இனை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்ட் நல்லவரத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. எ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் எ 0094-11-2362862
இணையம் எ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தலம். ஞானம். இலங்கை
மின்னாஞ்சல் எ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் எ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வாங்கி விபரம் எ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLKLX
(மனியோட்டமுலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் எ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/-
ஒரு வந்தம் : ரூ 5,000/-
ஒரு வந்தா : ரூ 20,000/-

ஒரு வந்தம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

குானம் சுக்கிரதையில் ரிசர்யானும் படைப்பு
களின் கருத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.

சுதானிப்பாரில் ஏழுதுவர்கள் தயார் ஸ்தாந்
தஸ் ஸ்பெர், ததுகைபூர்சி ஈக், முகவரி, ஆகிய
வற்றை ஓவ்ராக் குகைத்துக்கூலுக்கும்.

ரிசர்யானும் தீர்வாராயும் படைப்புகளைச்
செல்கைப்பட்டது ஆசிரியர்க்கு உரிமையுண்டு.

படைப்புகள் கணிகீயில் தட்டச் செய்யப்பட்ட
மின்னாஞ்சலில் அனுப்பப்படுவதற்கும்.

இழுத்துள்ளே.....

கவிதைகள்

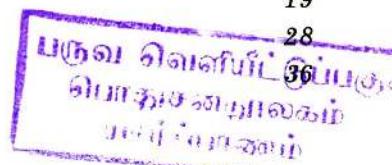
செ. ஞானராசா	05
நிலஷூர்ச் சித்திரவேல்	14
கனகசபாபதி செல்வநேசன்	17
சாரி கொண்ட நரசிம்ம ராஜா/	
சோ.ப. (மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)	18
கவிஞர் நந்தா	26
வெலிகம் ரிம்லா முஹம்மத்	27
பொலிகை ஜெயா	30
ச.கருணாநிதி	37

சிறுக்கதைகள்

பொ. கருணாகரமூர்த்தி	06
அலைமகன்	15
ஆஹான் சந்திரன்	23
குசை எட்வேட் (குறுங்கதை)	27
வெல்லாவெளி விவேகானந்தம்	31

கட்டுரைகள்

திருமதி பவானி முகுந்தன்	03
பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா	12
க. நீலாம்பிகை	19
செங்கதிரோன்	28
அகளங்கன்	36

பத்தி

பேராசிரியர் துரை மணோகரன் 38

வாசகர் பிசுகிறார்

யாழ். மாநகர சபை

07 SEP 2022

தாபனப்பகுதி

இஞ்சியர் பக்கம்

முத்துவழூ ஆண்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்

தலைநகர் கொழும்பில் தமிழர்தம் தலையாய நிறுவனமாக கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் விளங்குகிறது.

தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் அபிமானிகளும் இன்னைந்து 1942 மார்ச் 22ஆந் திங்கி கொழும்புத் தமிழர் முன்னோற்றுக் கழகம் என்னும் அமைப்பை நிறுவினர். இக்கழகத்தின் ஸ்தாபக தலைவராக முதலியார் ச.க.பொன்னம்பலம் அவர்களும், துணைத் தலைவர்களாக திருவாளர்கள் இதும்பிராசா, மு.வெறவப்பிள்ளை, ஆகியோரும் விளங்கினர். இவர்களே, இச்சங்கத்தை நிறுவிய முன்னோடிகள். பின்னர் 1945இல் இக்கழகம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கமாயிற்று.

1942இல் இச்சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது ஆகு ஒரு சிறிய குடிசையில் அமைந்திருந்தது. தமிழ் ஆரவலர்கள், புரவலர்களின் அன்பளிப்புகளாலும் தொடர்ந்துவந்த காலங்களில் இச்சங்கத்தில் பணிபுரிந்த தலைவர்கள், செயற்குழு உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் அயராத உழைப்பாலும் படிப்படியாக இச்சங்கம் வளர்ச்சிபெற்று முன்றுமாடிகளைக் கொண்ட நிறுவனமாக உயர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது.

தமிழ் மொழி, தமிழர் பண்பாடு, மற்றும் கலைகள்சார் துறைகளில் வளர்ச்சிக்கையையும் செழுமையையும் இலக்காகக் கொண்டு இயங்கிவரும் இந்நிறுவனம் சேவை அர்ப்பணிப்பாளரின் ஒருமித்த உழைப்பை உள்வாங்கித் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பன்முகத்துறைக்கு மதிப்பளித்து அவை ஒவ்வொன்றின் வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் தமிழ் ஆய்வுக்கும் ஊக்கமளித்து வருவதோடு ஏதனை கல்விப்புல நிறுவனங்களின் தகவல் பரிமாற்று நிறுவனமாகவும் இயங்குகிறது. இலக்கியச் சந்திப்புகள், நூல் அறிமுக விழாக்கள், அறிவோர் ஒன்றுகூடல், இலக்கியக்களம், அற்றறத்திங்கள் என இந்நிறுவனத்தின் வாராந்த மாதாந்த நிகழ்வுகள் பலதரப்பட்டனவாய் விரிந்துள்ளன. இலங்கையில் வேறெந்த நிறுவனங்களிலும் இடம்பெறாத அளவுக்கு அதிகமான கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் ஒவ்வொரு மாதமும் இங்கு இடம்பெறுகின்றன.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெரும் சொத்தாகத் திகழ்வது அதன் நூலகமாகும். இந்த நூலகத்தில் தற்போது 65,000க்கும் அதிகமான நூல்கள் இருக்கின்றன. உயர்நிலை ஆய்வு, உசாத்துகண உட்பட தேவைகள் பலவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் தமிழ்மொழியின் வாசிப்பின் தளத்தை விரிவுபடுத்துவதாகவும் இந்நூலகம் இயங்கி வருகிறது. இலங்கையின் மற்ற நூலகங்களில் இல்லாத சில அரிய நூல்களை இந்நூலகத்தின் உசாத்துகணப்பிரிவு கொண்டுள்ளது குறிப்பிட்டத்தக்கதாகும். இந்நூலகம் இடையறாது தன்னைப் புதுக்கிக் கொள்கிறது.

இலக்கிய ஆரவலர்களின் இரசனனையை மேம்படுத்த சங்கத்தமிழ் என்ற சங்கிகை இச்சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இதுதான் இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளை விளக்கும் ‘செய்தி மடல்’ பிரசரமும் மாதாந்தம் வெளியிடப்பட்டது. கொரோனா பெருந்தொற்றினால் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண நிலைமை காரணமாக இவ்வெளியிடுகள் வெளிவருவது தற்காலிகமாகத் தடைப்பட்டுள்ளது.

இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் பல்வேறு குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இலக்கியக் குழு, கல்விக்குழு, நூலகக்குழு, உறுப்புரிமைக்குழு, நிதியக்குழு, பதிப்புத்துறைக்குழு, சமூக மேம்பாட்டுக்குழு, கலின்கலைக்குழு என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

பல்வேறு தேவைகளுக்காக நாட்டின் நாலா பகுதிகளிலிருந்தும், வெளிநாடுகளிலிருந்தும் கொழும்புக்கு வரும் தமிழர்கள் எவ்வித பயமோ கெடுபிடிகளோ இன்றி குறைந்த கட்டணத்தில் தங்கிச் செல்லக்கூடிய வசதியை இங்குள்ள விருந்தினரக்கம் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு மாங்குளம் நகரில் அரை ஏக்கர் அரச காணி கிடைக்கப் பெற்றிருப்பதும் முக்கிய விடயமாகும். இக்காணியில் கலாசார மண்டபம், அமைக்கும் திட்டமும் உள்ளது.

இன்று சர்வதேச ரீதியில் அறியப்பட்டதும் முத்துவிழா கானும் நிறுவனமாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளதுமான கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பணிகள் மென்மேலும் சிறந்தோங்க வேண்டுமென நூனம் வாழ்த்துகிறது.

○○○

ஸ்ல்டுரே ஆரூமையாளர் கலாபுஷணம் திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு

திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள், புலமைக்க ஒரு குடும்பப் பின்னனி யைக் கொண்டவர். உரை ஆசிரியர் மட்டுவில் வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயர் அவர்களின் அருமைப் பேத்தியும் சைவப் பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் உரிமைப் பேத்தியும், பண்டிதரும் யாழ். இந்துக்கல்லூரி முன்னாள் விரிவுரையாளரும் ‘இந்து சாதனம்’ பத்திரிகை ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான ம.வே. திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரியும் ஆவார்.

இவரது தந்தை ம.வே திருஞான சம்பந்தம்பிள்ளை 1885ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழ மாதம் கார்த்திகை நடச்ததிரத்தில் பிறந்தவர். திருஞானசம்பந்தம் பிள்ளையின் தந்தை ம.க. வேற்பிள்ளை என்றழைக்கப் பெற்ற மட்டுவில் கதிரவேற்பிள்ளை ஸ்ரீலூர் ஆறுமுக நாவலரது மாணவர். உரையாசிரியரான இவர் சிதம்பரம் நாவலர் வித்தியாசாலை தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவரது முத்தமகனே வே. திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை ஆவார்.

திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளையின் தாயார் மகேஸ்வரி புலோலியைச் சேர்ந்தவர். இவர் சுழிபுரம் விக்ரோஹியாக் கல்லூரியின் அதிபராகச் சேவையாற்றிய சைவப் பெரியார் அ. சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களின் மூத்த சகோதரியாவார்.

திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளையின் மூதல் வாழ்க்கைத் துணைவியார் இருபாலை மா. தெய்மூநாயகி. இவர்களது மகன் சண்முகசுந்தரம்.

இரண்டாவது வாழ்க்கைத் துணைவி பொன்னம்பலபிள்ளை மகள் தெய்வானைப் பிள்ளை. பிள்ளைகள் மகேஸ்வரி, வைரவசுந்தரம், மனோன்மணி, இராஜேஸ்வரி.

திருஞானசம்பந்தம்பிள்ளை மட்டுவில் சந்திரேஸ்வர வித்தியாலயத்தில் உதவி

ஆசிரியராக 1912 முதல் 1947வரை பணி யாற்றியவர். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியரானார். 1912இலிருந்து 1920வரை. இந்துசாதனம் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர். 1921 இலிருந்து 1951வரை இந்துசாதனத்தின் பிரதம ஆசிரியர். பாடநூல் எழுத்தாளராகவும் பன்னாலாசிரியராகவும் பல்துறை விற்பனராகவும் விளங்கிய இவர் 1914இல் இனுவில் முதலியார் இராசநாயகம், உடுவில் எஸ். சுபாரத்தினசிங்கம் ஆகியோருடன் இணைந்து ‘சரஸ்வதி விலாசசபை’ என்னும் நாடகக் குழுவை ஆரம்பித்தார். 1920இல் யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் இவரது வழிகாட்டலின் கீழ் ஒரு நாடகக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது.

இவர் எழுதிய நூல்கள்: (1) ஆரணியப் பருவம்: அருச்சனன் தவநிலைச் சுருக்கம் (2) உலகம் பலவிதம் (3) கதிரை யாத்திரை விளக்கம் (4) கல்வனை அந்தாதி (5) கோபாலநேசுரத்தினம் : உலகம் பலவிதம் கதை-1 (6) சமய குரவர் சந்தான குரவர் சரித்திரசு சுருக்கம் (7) சைவத்திரு நெறித் தோத்திரத்திரட்டு (8) சோமவார விரத மான்மியம் (9) திருக்குறள் (பத்திகாரம் 49-58) (10) மயூரகிரி பூரணம் (11) மாணிக்கவாசக சுவாமியின் சரிதம் என்பனவாம். இவர் 1955இல் இயற்கை எப்தினார்.

திருமதி
இராஜேஸ்வரி
அவர்கள் யாழ்.
வண்ணார்
பண்ணையில்
பிறந்தவர். ஆரம்பக்
கல்வியை யாழ்.
இந்து ஆரம்பப்
பாடசாலையில்
கற்றவர்.

**திருமதி
பவான் முருந்தன்**

ஆரம்பப்பாடாலையில் இவருக்கு அகரம் சொல்லிக் கொடுத்தவர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன். அன்று தொட்டு பத்மா இவருக்குத் தோழியாகவும் விளங்கினார். தொடர்ந்து இவர் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் பயின்று பின் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் கல்லிப் பொதுத்தராதர் உயர்தர வகுப்புகளில் சித்திபெற்றார். பின்னர் மேற்படிப்பைப் பெற தமிழகம் சென்று திருச்சி புனித சிலுவைக்கல் லூரியில் பட்டம் பெற்றவர். திருச்சியில் இவர் படித்த காலக்ட்டத்தில் அங்குள்ள மலைக்கோயில் உச்சிபிள்ளையார் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தார். திருச்சியிலேயே தன்னைக் கவர்ந்தது இந்த உச்சிபிள்ளையார் கோயில்தான் எனக் குறிப்பிடும் இவர், அக்காலத்தில் ஸ்ரீரங்கம், திருவாணைக்கா, பழநி ஆகிய தலங்களுக்கும் சென்று தரிசித்தார். தனது பட்டப்படிப்பின் பின் யாழ் திரும்பியபோது தஞ்சாவூர் வீணை ஒன்றையும் வாங்கி வந்தார். சிறுவயதிலிருந்தே இவருக்கு வீணை கற்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தது. இவரது வீணை ஆசிரியர் சிதம்பரம் கிருஷ்ண மூர்த்தி ஜயர் அவர்கள். அவரது மனைவி கமலா கிருஷ்ணமூர்த்தி ஜயரும் ஒரு வீணை ஆசிரியை. இவர்கள் இருவரும் இணைந்து இராஜேஸ்வரி அம்மையாருக்கு வீணை கற்பித்தார்கள்.

இராஜேஸ்வரி அவர்களின் கணவர் வடமராட்சியைச் சேர்ந்த திரு. S. ஜௌகானந்த குரு. இவர் ஒரு வினாஞ்சனப் (B.Sc.) பட்டாரி. இவரும் இராஜேஸ்வரியின் வீணை கற்றலுக்கு உந்துசக்தியாக இருந்துள்ளார். இவர் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் வினாஞ்சன ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர்.

இராஜேஸ்வரி நல்லூர் மங்கையர்க்கரசி வித்தியாலயத்தில் 16 வருடங்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். யாழ் கல்வித்தினைக்களைம் இவருக்கு அதிபர் பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்தது. யாழ். பல்கலைக்கழகத்திலே மேலதிகப் படிப்பாகக் கற்று M.A பட்டத்தைச் சிறப்பாகப் பெற்றுக் கொண்டார்.

பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ற் கல்லூரியில் ஆறு வருடங்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இரண்டு வருடங்கள் யாழ். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆங்கில விரிவுறையாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். தொழிலிலிருந்து ஒய்வு

பெற்றபின் இவர் கணவருடன் கொழும்பைத் தமது வாழ்விடமாக்கிக் கொண்டனர்

அன்புடனும் அடக்கத்துடனும் பழகும் திருமதி ஜௌகானந்தகுரு, எழுத்தாற்றல் பேச்சாற்றல், நிர்வாகத்திற்மை கொண்டவர். இவர் ஒரு வீணை ஆசிரியருமாவார்.

இவர் இலங்கை வாணையிலில் தேசிய சேவையில் ஆற்றிய உரைகள் பிரசித்தம் பெற்றவை. வீணை, ஆண்மிகம், சமய சிந்தனைகள், இலக்கியம் தொடர்பாகப் பல உரைகளை ஆற்றியுள்ளார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இணைந்து பணிபுரிந்து வரும் இவர் அங்கும் பல உரைகளை ஆற்றிவருகிறார்.

.இவர் எழுதிய நூல்களாக (1) விழாக்களும் விரதங்களும் (2) நற்சிந்தனைகள்,(3) சிவனார் திருவினையாடல் (4) நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாக வேண்டும் என்பனவாம்.

இவற்றுள் முதல் மூன்றும் சமயம் சார்ந்த நூல்களாகும். லெளகீகம் சாந்த நூலாக ‘நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாகவேண்டும்’ என்ற நூல் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுதல், அவரது மானுடம் மேன்மையுற வேண்டும் என்ற வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

‘நாம் எவ்வண்ணம் வாழ்ந்தாகவேண்டம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் இவர் வெளிக் கொண்டந் துள்ள இந்த நூலின் விடயப்பரப்பு உண்மை யிலேயே எல்லோரும் பின்பற்றி தம் வாழ்வில் வெற்றி நடைபோடும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை. அம்மையார் அவர்களின் பொது நோக்கம் கொண்ட பார்வை போற்றுத்திருப்பது, வரவேற்கத்தக்கது. இந்நூலின் தலைப்பே நல்லவற்றை அம்மையார் வலியுறுத்தம் பாங்கினை காட்டி நிற்கிறது. அதாவது நாம் எவ்வண்ணம் வாழவேண்டும் என்று குறிப்பிடாது வாழ்ந்தாகவேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவதனாடாக அவரின் ஆணித்தரமான கூற்று எம் மனதில் பதிவினை ஏற்படுத்துவதில் சாலச்சிறந்ததாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வரும் தமது வாழ்க்கையின்போது கடைப் பிடித்தாக வேண்டிய முக்கிய விடயங்கள் இருத்தினச் சுருக்கமாக செறிவான தன்மையில் சகலரும் புரிந்து தெளிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எனிய நடையில் எழுத்துருவில் வடித்திருக்கும் தன்மை அவர் வாழ்க்கையின் நிழலாக வே அமைந் து எமக் கெல் லாம்

வழிகாட்டலாக அமைந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது. எப்படியும் வாழ்ந்து விடலாம் என்றெண்ணி வாழ்ந்துவரும் ஒரு சிலருக்கு இப்படித்தான் வாழ்ந்தாகவேண்டும் என நாகுக்காக நெறிப்படுத்தும் இந்நால் எல்லோருக்கும் குறிப்பாக எமது இளைய தலைமுறையினருக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது.

அம்மையாரது தன்னலமற்ற சேவை மனப்பாங்கு நீண்டகாலம் நிலைத்திருக்க வேண்டும். அவரது படைப்புகளும் சிந்தனைகளும் மக்களைச் சென்றடைந்த வண்ணம் இருக்க வேண்டும். அம்மையார் நீண்ட ஆயுன்டன் வாழ்ந்து அவரது சேவை நீண்டு நிலைக்க வேண்டும் என வாழ்த்தி வணங்குகிறோம்.

○○○

நால் :
நீது மதுக்தின்
பரிணாமச் சந்தனைகள்

ஆசிரியர்:
நாட்புய கணார்தி
காந்திகா கணேசர்

வெளியீடு :
காந்தனகம், சென்னை

விலை:
நீதிய ரூபா 150/-

இந்த மதத்தின் பரிணாமச் சிந்தனைகள் என்ற இந்த நால் கலாநிதி கார்த்திகா கணேசரின் ஜந்தாவது நூலாகும். இந்நாலில் 18 கட்டுரைகள் ஆக்ஷியுள்ளன.

சிந்தனைவளர்ச்சி இருக்கு வேதம், சிவலிங்கம், ஈதத்திரேய உபநித்தம் கூறும் ஐந்து கோஷங்கள், உடல் மெய் காமகுத்திரம் கஜ்ராகோ, யோகம் மொளைம் குரு சிஞ்சி பாரம்பரியம், இந்து மதச் சிந்தனைகள், இந்திய பாரம்பரிய அறிவியல் அறிவு, சூரிய சித்தாந்தம், சித்திரைப்பத்தான்டு, கௌதமர், பொதுதம் எவ்வாறு இந்தியாவிலிருந்து வெளியேறியது? நடராசர் தாண்டவமும் தத்துவார்த்தப் பின்னணியும், இயக்கத்தின் வடிவமே நடராச மூர்த்தி ஆகிய தலைப்புகளில் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

வள்ளுவர் பிறப்பதற்கு 3000, 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த மனித சமுதாயத்தின் சிந்தனைகள் கால ஒட்டத்தில் எவ்வாறு படிப்படியாகவளர்ச்சியறிறன, பரணாமம் பெற்றன என்பதனை இக்கட்டுரைகள் விளக்குகின்றன.

படித்துப் பயன்பெறவும் பாதுகாத்துப் பேணவும் தருந்தது இந்த நூல் என்பதில் ஆயமில்லை. நூலாசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

கொடு

- செ. ஞானராசா

கொடுமியினை ஏந்தி நின்று
கொடுமைகள் செய்தா ரன்று
கொடுமியுடன் எழுந்து வந்து
கோட்டையைப் பிழுத்தா ரின்று

பழகளில் ஏறித் தாவி
படுகொலைப் பாதகரை
அழுதழுக் கூட்டமொன்று
ஆட்டம் காண வைக்கத்து

எரிதனைல் சூகுகளன்கள்
ஏற்றியோர் வழிமறித்தும்
அரிஏற்றிய ஆசனத்தைவிட்டு
அகலவே செய்தது பார்!

நாட்டைக் குப்பிச் சுவராக்கி
நலிவடையைச் செய்தோரை
நாட்டை விட்டு அகலவைத்த
நவயுகப் புரம்சிப் போக்கு

சேஷ்ட விட்டு எம்மைச்
செம்மரிக் கூட்டமாக்கி
வூட்டை பெற்று வந்தோர்
ஒடுகிறார் ஓரம் காப்பி!

கொடு இன்னும் பறக்கிறது
கொடுமையும் நிலைக்கிறது
விழிவான்று கானும்வரை
வீரியம் பெற்று எழும்பும்!

சிறுக்குறை

பஷ்சைமட்டையர்

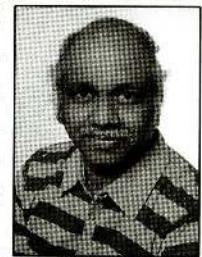
பச்சைமட்டையர் விடுதலை இயக்கங்கள் வியாபிக்கு முன்பிருந்தே நீர்வேலிச்சந்தியில் ஒரு பிரபலமான மிதியுந்துவஸ்லவுனர். அவர்தன் திருத்தகத்தில் 20 வரையிலான சிறந்த நிலமையிலுள்ள மிதியுந்துகளைவைத்து வாடகைக்கு விடுவதால் அயலூர்களிலும் அவர் திருத்தகத்தின் பெயர் பிரசித்தம். பூநகரி, வட்டக்கச்சி, முரக்மோட்டையில் அறுவடை தொடங்கிவிட்டால் வடமராட்சிகிழக்கிலுள்ள ஒப்பந்த அறுவடைக்காரர்கள் பலருக்கும் பச்சைமட்டையரின் மிதியுந்துகளே கதியும் வாழ்வும். 55 வயதிலும் அவரின் சிவந்த வலிச்ச நார்த்தேகத்தின் ஆறடி உயரத்திலிருந்த தலையில் நிறைந்த முடியுடன் அழகனாகவே இருந்தார். எந்தச்சீமைக்குப் போவதாயிருந்தாலும் ஒரு நாலுமுழுவேட்டியும், உறுத்தாத மென்திறத்தில் நீளக்கை சேர்ட்டும் அணிந்து துவரம்பருப்பளவில் ஒரு சந்தனப் பொட்டுமிட்டு ‘மெட்டாக’த்தான் புறப்படுவார். அவரது வயதை ஒத்த மூத்தவயதினர் அவரை ‘ரத்தினம்’ என்பார்கள். அவரது இயற் பெயர் இராசரத்தினம் என்பதையும், அவருக்குப் ‘பச்சைமட்டையர்’ என்கிற காரண இடுகுறிப் பெயர் வந்த காதையையும் ஊரில் வெகுசில் விருத்தர்களே அறிவர்.

வாழ்க்கை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் இரத்தினத்துக்கு இளமையிலும் விளிம்பு நிலைக்குடும்பந்தான், அவர் பள்ளிக்குப்போகிற காலத்தில் ஒருநாள் பள்ளிக்கு மட்டம் போட்டுவிட்டாராம். அடுத்தநாள் அவரது கண்ணிப்பான ஆசிரியர் முருகேக பிரம்பை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு “என்டா ரத்தினம் நேத்து நீ பள்ளிக்கூடம் வரேல்லை” என்று உறுமவும் சொல்வதறியாது திகைத்த ரத்தினம் “ஜயா..... பயிச்சமட்டுக்கு நான் வீட்டில் நின்டிட்டன்.....” எனவும் அவரில்

இரங்கிப்பரிதாபப்பட்டு அடிக்காமல் விட்டு விட்டாராம். அன்றிலிருந்தே ‘பயிச்சமட்டு’ மருவிப் ‘பச்சைமட்டை’ ஆனதென்பர் அறிவோர். சிறுவயதிலிருந்தே முழு நீர்வேலி யும் அவரது வாடிக்கையாளர்களும் ‘பச்சை’ என்றோ ‘பச்சைமட்டை’ என்றோ அவரை அழைத்தாலும் அவருக்கு அதையிட்டு ஏரிச்சலோ, முறைப்பாடோ கிடையாது. எப்படி அழைத்தாலும் மென்நகைப்பார். இயல்பில் மிகையான அங்கத உணர்வுள்ள மனிதர் அவர்.

❖❖❖

பச்சைமட்டையர் கணவி ஒரு பத்துவருஷங்களாக வெளிவெட்டையில் நடமாட்டத்தைக் குறைத்துக் கொண்டுவிட்டார். அரிதாக வெளியில் எங்கேயாவது போவதானால்க்கூட அது யாராவது வைத்தியர்வீட்டுக்கோ இல்லை மருத்துவமனைக் காகத் தான் இருக்கும். அவர்களின் ஆஸ்தான ஊர்வைத்தியர் செல்லப்பாவும் இனுவிலிலிருந்துவரும் இன்னொரு குருவிக் குடுமி வைத்தியரும் மாறி மாறி வந்துபோய் அவர்களது முற்றமே பள்ளமாகத் தொடங்கியிருந்தது. அவ்விரு வைத்தியர்களும் தமது வாகடங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் நோய்களில் 90 வீதமானவை அவருக்கு இருக்குதென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் குடும்பத்துக்கு மனுஷி மீளாத நோயாளியாகி விட்டதொரு துர்நேர்கை. பச்சைமட்டை இணையது காதல் த் திருமணமாம். நம்பலாம். பச்சை மட்டையரைவிடவும் நிறமான இணைவி காலத்தில் பேரழகியாக இருந்திருக்கக் கூடிய பல தடயங்களும் எச் சங்களும் இன்னும் பொக்குணாகரமூர்த்தி பெர்லின்

அவரிடம் இருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது மனுதி மாரிமழைகாலங்களில் ஆஸ்துமா வினால் முச்செடுக்கவே தினாறி முக்குளித்துக் கொண்டிருந்தது.

பச்சைமட்டையரின் முத்தவன் மதியா பரணத்துக்கு ஆறாவதுக்கும் மேல் வாய்ப் பாடும் வரவில்லை, எட்டாவதுக்கு மேல் படிப்பும் ஏறவில்லை. இப்போது தகப்பனோடு திருத்தகத்தில் நின்று பெயருக்கு உதவி செய்யிறான், என்ன, ஆனோவொரு சோக்காளி, 20 ரூபா உழைச்சால் 25 ரூபாயை அவனே அமுக்கிக்கொண்டு போயிடுவான். கோவில் திருவிழாக் கள் கொடியேற்றம், தேர், தீர்த்தம், பூங்காவனம், சப்பறம், மஞ்சம், வேட்டைத் திருவிழா, கப்பல் த் திருவிழா என்று ஒன்றையும் தவறவிடான். இன்னும் எந்தவுரில் கார்ணிவெல், சர்க்கஸ், நாடகங்கள், நடனங்கள், குதிப்புகள் இருந்தாலும் முதல் ஆளாக சிகிரெட்டும் வாயுமாய் நிற்பான், ஆதலால் அவனது நிகழ்ச்சி நிரல்கள் எப்போதும் இறுக்கமாக இருக்கும். இவை தவிர யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரும் படங்கள் அனைத்தையும் முதல் நாளே கூட்டாளிகளுடன் சேர்ந்து பார்த்திடவேண்டும். இனி யாழ்ப்பாணம் போய்ப் படம் பார்த்தபின்னால் அல்லக்கை பரிவாரங்களுடன் ஹொட்டல் பாரடைஸினுள் நுழைந்தானாயின் அங்கே பிறகு வருபவர் களுக்கு எதுவும் கிடைக்காதபடி பண்ணிடுவான். எல்லாம் வயதுக்கோளாறுதான், திருந்திடுவான் என்று பச்சைமட்டையரும் பொறுமை காத்தி ருந்தார். ஆனால் இப்போது அவன் ‘என்றைக்குக்

மேகலா ரீச்சர்வீட்டுக்கு கூரை மின் விசிறி திருத்தப் போனானோ, அன்றிலிருந்து அங்கேயே அடுகிடை படுகிடையாகக் கிடக்கிறான்’ என்ற உண்மையை யாரோ அவர் காதிற்கடித்துவிட அவருக்கு யாரோ நடுமண்டையில் அவ்காரால் (Auger) துளைத்ததைப் போலிருந்தது.

மேகலா ரீச்சரும் அப்படியொன்றும் வாலையல்ல, அவருக்கும் பேதை யொன்று, பெதும்பையொன்று, மங்கையாகி வருவதொன்றேன மூன்று குழவிகள். அவருடைய புருஷன் சந்திரகாந்தனுக்கும் தண்ணீருற்றிலோ தண்ணீரிழிப்பிலோ உபாத்தியாயந்தான் உத்தியோகம், அதுவும் சந்திரகாந்தன் என்று பெயர் கொண்டதாலோ, அல்லது மேகலாமீதான காந்தி வற்றிவிட்டதாலோ மாசமொருமுறைதான் வீட்டுக்கு வரும், வராமலும் விடும். இதனால் மேகலா ரீச்சர்வீடு இளந்தாரிகளின் போக்கும் புழக்கமுமாய் சதா அம்முலோதியாயிருக்கும்.

திங் கள் நல் லூருக்கும், வெள்ளி செல்வச்சந்திதிக்குமாக மாறிமாறி வேட்டி உத்தரியம், பட்டை கொட்டைபூண்டுபோய்ச் சேவித்துவரும் மதியனா இப்படி..... அவருக்கு யாரையும் எதையும் நம்பமுடியவில்லை.

அவருடைய இரண்டாவது மகள் ராதிகா, இரண்டாம் முறையாகப் பத்தா வதை வாசிக் கிறாள். ஆங்கிலத்துக்கு பஞ்சாட்சரம் மாஸ்ட்ரிட்டையும், கணிதத்துக்கு அச்சுவேலிக்கும் டியூசனுக்குப் போகிறாள். டியூசன் போகவர் மாணவர்கள் என்கிற பேரில் ஒரு சின்ன விடலைக்கூட்டம் அவனுக்கு வழிக்காவல் செய்துவருவதையும் இவர் அறிவார். அவனுக்கும் பெடியளைத் தன்மீது மொய்க்க வைப்பதில் ஒரு சின்னச்சுகம். இன்னும் அறினஞ் சவனோ வெளன்றாலும் பார்த்து ‘ஈ’..... ‘ஈ’.....யென்று இனித் துக்கொண்டிருக்க கவும் பிர்தி. மற்றும்படி அவளையிட்டு இது வரை புகாருக்களே முறைப்பாடுகள் ஒன்றுமில்லை. என்ன தெறிக்கிற இருந்திலை அலரகவைல்லவா, இனிமேல் எதும் வந்தாலுமென்றுதான் அவருக்குள் இலேசான கிலேசம்.

அவரது கடைசி மகன் சிவலோகன் எட்டாவது படிக்கிறான். 12+ வயது. பள்ளிக் கூடத்தால் வந்ததும் சாப்பிட்டு விட்டுப் பந்தை எடுத்துக் கொண்டு வாய்க்காலத் தரவைப்பக்கமாய் ஒடாமல் கடைக்குவந்து ஜயாவுக்கு காற்றிடக். டியூப் ஒட்டுப்போடவென்று தன்னால் முடிந்ததைப்பண்ணி அவருக்கு உதவியாயிருக்கிறான். இப்போதைக்கு அவனாலும் பிரகண்டங்கள் எதுவுமில்லை.

ஆனால் மதியாபரணம் என்கிற மதியனை மட்டும் அவரும் வாடிக்கையாளர்களும் அவன் திருத்தகத்துக்கு வந்தால் மட்டும் கண்டுகொள்ளலாம். தோனுக்கு வளர்ந்த பையனை அவருக்கும் என்ன ஏதென்று நிமிர்ந்துநின்று விசாரிக்கக் கண்டிக்கத் திராணியில்லாமலிருந்தது. அவனோடு வீணாய் கதைவைக்கப்போய், அவனும் திருப்பி எக்குத்தப்பாய் ஏதாவது கதைச்சுவிட்டால் பிறகு முகம்பார்த்துப் புழங்கிறது எப்பாங்கிற ஆற்றாமைதான்.

❖❖❖

பச்சைமட்டையர் வீட்டின் முன்பக்கமாக போர்டிக்கோவோட இன்னுமொரு தொடுப் பறை அரைச் சுவர் வைத்துக்கட்டினால் காற்றோட்டமாய்ப் படுக்கலாமென்று நினைத்தார், அதுக்கு அவருக்கு ஒரு பாரம் மணல் பறிக்க வேண்டியிருந்தது. ஒருகாலையில் அவர் போத் தலில் பாலைவாங் கிக் கக்கத்தில் இடுக்கிவைத்து மிதியுந்தில் வந்து கொண்டிருக்கும் போது அவருக்குப் பரிச்சயமான உழவுயந்திரக்காரர் ஒருவர் எதிரில் வரவும் அவரை நிறுத்தித் தனக்கு ஒரு ‘லோடு’ மணல் பறித்துத்தரும்படி கேட்டார், அவரோ “என் காணும் உன்னுடைய சகலனிட்டைத்தானே லொறி நிக்கு..... பிறகு என்னத்துக்கு என்னடைவாறீர்” எனக் கேட்கவும். பச்சைமட்டையர் விளக்கம் கொடுத்தார், “அவன்ர லொறி என்ற ஒழுங்கையுக்க வந்தால்க்காணும், உள்ள கதியாலுகள் எல்லாத்தையும் முறிச்சுபோடும், அது திரும்பிப்போகவும் எங்கட வளவுக்கை திருப்பிடிமலில்லை. நீயெண்டால் அப்படியே ஞேரவுந்து மணலை (இடக்கையை உயர்த்தி) இந்தப்பக்கத்தாலும் பறிச்ச..... அந்தப் பக்கத்தாலும் பறிச்சுபோட்டுபோகலாம்...” என்றுகாட்ட வலதுகையை உயர்த்தவும் கக்கத்திலிருந்த பால்ப்போத்தல் சடாலென

தார் ரோட்டில் விழுந்து ‘கிளிங்’கிச் சிதறவும் பால் வீதியில் வழிந்தோடியது. பால்பாழ்ப்பட்டாலும் பரவாயில்லை. சமூக அக்கறையிக்க பச்சைமட்டையர் குந்தி யிருந்து போத்தலின் பிகங்கான்களை நிதானமாகப் பொறுக்கி வீதியின் ஓரமாகப்போட்ட பின்னரே வீடு சென்றார்.

கோண்டாவிலில் சந்தியிலிருந்து உரும்பிராய்ப்பக்கமாக வரும் வீதியில் ஒவ்வொரு ஞாறும் காலியாயிருந்த பிரதேச சபைக்குரிய வளவொன்றுக்குள் ‘மிதியுந்து அங்காடி’யொன்று கூடும். யாழ்ப்பாணத்தின் மிதியுந்துகளுக்கான முதல் ‘தரையங்காடி’ அதுதான். வடக்கின் பல தொலையூர் களிலிருந்தும் நிறையப்பேர் அதுக்கு வருவார்கள். வரும் பயனர்கள் அங்காடியின் குத்தகைக்காரருக்கு ஒரு ரூபாய் தரகுக் கட்டணம் நுழைவாசலில் செலுத்திவிட்டு தங்கள் மிதியுந்தை உள்ளே எடுத்துப்போய் வைத்துக்கொண்டு விற்பதற்காக நிற்பார்கள். பழைய (விலைமலிவான) மிதியுந்துகளைக் கொண்டுவருவோர் தரகுப்பணத்தைச் சேமிக்கவேண்டி தெருவோரமாக அவற்றை வைத்து மைந்திக்கொண்டுநின்று அங்காடிக் குப் போக விழைவோரை வழிமறித்து இடையில் வியாபாரம் பார்த்துவிடுவதுமுண்டு. அங்காடியில் ஒருவர் ஒரு மிதியுந்தை விலைத்தலை அமைந்துவந்து வாங்கினாராயின் வாங்கியவரும் தரகுக்கட்டணம் ஒரு ரூபாய் செலுத்தவேண்டும். வியாபாரம் அவ்வளவுதான். மதியம் சாய் அங்காடியும் மெல்லக் கலைந்து விடும். சிலர் இவ்வாரம் வாங்கிய மிதியுந்தை சில சில்லறைத் திருத்தங்களைப் பண்ணி அழகாக்கி அடுத்தவாரம் திரும்பக்கொண்டுவந்து இன்னும் கூடுதலான விலைக்கு விற்றும் பயனடைவார்கள்.

பச்சைமட்டையரும் தவறாது ஒவ்வொரு ஞாயிறும் கோண்டாவில் அங்காடியில் பிரசன்னமாகிவிடுவார். அவர் ஊரறிந்த மிதியுந்து வல்லுனராதலால் மிதியுந்தை வாங்குபவர்களுக்கு அதை ஒட்டிப்பார்த்து ஆட்டிப்பார்த்து ஒவ்வொரு மிதியுந்தினதும் தகுதிதாங்களைப் பூராய்ந்து ‘இவ்வளவுதானப்பா இதுக்குள்ளபெறுமதி, அதுக்கு மேல் போகாது’ என்று விண்டுரைத்தும், சிலசமயங்களில் இருவரிடையேயும் நின்றுபேசி விலை இனக்கங்களும் செய்துவைப்பார்.

சரக்கு போனியாயிற்று என்றால் இரண்டு பக்கத்திலிருந்தும் நாலு ரூபாயோ ஜந்து ரூபாயோ ‘சம்பாவனைகள்’ கிடைக்கும்.

அறுபதுகளில் யாழ் ப் பாணத் தில் மிதியுந்தை யாரும் ஒரு பெறுமதியான பொருளென்று கணித்துத் திருடுவதேயில்லை. காவல்த துறைக்கும் மிதியுந்துத் திருட்டு முறைப்பாடுகள் வருவதும் குறைவு. ஒரு முறை பஞ்சத்திலடிப்பட்ட வட்டக்கச்சி இளைஞர் ஸொருவன், பரந்தன் ஏரிபொருள் நிரப்பு நிலையத்தில் யாரோ ஒருவர் வாங்கி ஆறுமாதமேயாகாத மிதியுந்தை நிறுத்திப் பூட்டாமல் விட்டுவிட்டு, பலசரக்குக்கடையொன்றினுள் புகுந்து எதையோ வாங்க வினைக் கெட்டுக் கொண்டிருக்க அதை அழுக்கிக் கொண்டுபோய் மறுநாள் கோண்டாவில் சந்தையில் 525 ரூபாவுக்கு விற்றுவிட்டான். அதேவாரத்திலேயே அம்மிதியுந்து களவு கொடுத் தவர் களிடம் அகஸ்மாத் தாக அகப்பட்டுவிட, மிதியுந்தை வாங்கியிருந்தவனோ “ஜயோ..... அது கள்ளச்சைக்கிளென்று எனக்குத் தெரியவே தெரியாது..... இந்த ஜயா சந்தையில் சோதிச்சுக் ‘க்யாரண்டி’ பண்ணினதாலதான் நான் வில்லங்கமிராதென்டு நம்பி வாங்கின்னான்.....” என்று அலறினான். கடைசியில் காவல்துறைக்கு முறைப்பாடு போகவும் கோப்பாயிலிருந்து விசாரிக்கவந்த கருணாநிதியென்ற முரட்டு ஆய்வாளன் (பின் நாளில் வி.புலிகளால் ‘பூ’வைக்கப்பட்டவன்) பச்சைமட்டையரின் வயதைக்கூடக் கணக் கெடுக்காமல் அவனது பாணியில் அவரது செவி முக்கு கண்ணங்கள் தலைமுடி எல்லாவற் றையும் பியத்துப்பிடுங்காத குறையாகப் பியித்து இழுத்துக் கூக்கித் தேய்த்துவிடவும் சேவலின்கொண்டைப்படுவென முகமெலாஞ் சிவந்து வீடுதிரும்பினார்.

சம்பவமாகிய அடுத்த வாரம் அவரது மிதியுந்துத்திருத்தக்கத்துக்கு வந்த வாடிக்கையாளர் ஒருவர் வெள்ளந்தியாக “ஏன் அண்ணை நீங்கள் இன்டைக்குக் கோண்டாவில் சந்தைக்குப் போகேல்லயோ.....?” என்று கேட்கவும். பச்சைமட்டையர் நிதானமாகச் சொன்னார்:

“ஏன் தம்பி நேற்றுத்தானே சனிக்கிழமை..... நான் நேற்றைக்கே ஜோராய் தோய்ஞ்சு முழுகி யாச்சு, இன்டைக்கும் என்னை என்ன..... பொலிஸ்க்காரனிட்ட என்னைய் அரப்போடு

போய் கசக்கித் தேய்ப்பிச்ச வரச் சொல்லியோ..... எனக்கேலாப்பா.....!”

❖❖❖

அது பச்சைமட்டையருக்கு கையில் பெருக்காகக் காசபணம் புழங்கியேநேரம் கொழும்புக்கு கிழங்கு, வாழைக்குலை, வெங்காயம் கொண்டுபோகும் நீர்வேலியின் பேருந்துகள் மூலம் மிதியுந்தின் உதிர்ப்பாகங்கள் செயினுகள் :ப்ர்லீவுகள், அச்சுகள், குடங்கள், கம்பிகள், போலஸூக்களென்று வாங்கி ஏழூட்டுச் சன்னைல்பெட்டிகள் நிறையக் கையிருப்பில் வைத்திருந்தார். சிறிது காலத்தால் கடையில் அவற்றை வைத்திருப்பது அத்தனை விவேகமானதல்ல, பூராயம் தெரிந்து கள்வர்கள் யாரும் கூரைபிரித்து இறங்கி அனைத்தையும் நகர்த்திப்போய்விடலாமென்ற முன்யோசனையில் தன்னிட்டுக்கு எடுத்துப்போய் களஞ் சிய அறையின் அட்டாளையில் ஏற்றி வைத்திருந்தார். அந்தவாண்டிலேயே ஸ்ரீமாவோ ஆட்சிக் கு வரவும், அவர் முதற்காரியமாய் இறக்குமதிப்பொருட்களுக்குத் தடைவிதித்தார். உடனே மிதியுந்துகளுக்கும் அவற்றின் உதிர்ப்பாகங்களுக்கும் நாட்டில் பெருந்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இவர் வைத்திருந்த மிதியுந்தின் உதிர்ப்பாகங்களின் விலை எகிறித்துடித்து நாலைந்து மடங்காகிப் போயிருந்தன. 7 ரூபாய் விற்ற செயின் 30 ரூபாயுக்கும் சந்தையில் இல்லாமலிருந்தது.

❖❖❖

யாழின் எல்லாப் பிரசித்த வைத்தியர் களதும் வைத்தியங்களையும் பார்த்து முடித்துவிட்ட அவரது காதற்கணவி ஒரு மாரிகாலத்தில் இறந்துபோனார். அவருக்குப் பெரும் இழப்புத் தான், அதன் பிறகு வாங்க்கையை யிட்டான பயம் வந்துவிட்டதோ என்னவோ அந்திம அகவைகளில் பாரதியைப் போல லாகிரிகளே சுகம் என்றாகிவிட்டார். அதன் பிற கெல் லாம் அவரிடம் ஒரு கமுகம்பூக்கந்தம் அடிக்கடி கமழுத்தொடங்கியது. அது அவர் வாங்கிவைத்து அடிக்கும் உரும்பிராய் ‘கசிப்பு’ (பட்டை) விலிருந்து என்பவர் சிலர், இல்லை அவர் தன்னிலிருந்து கசிப்புக் கமழுதிருக்கத் தடவிக்கொள்ளும் மருக்கொழுந்தோ ஜவ்வாது அத்தர் என்பவர் வெகுசிலர், அபினையோ, லேகியத்தைக் கண்ணாலேயே காணாதவர்களும் அபினைன்றும், இலேகியமென்றும் அணிபிரிந்து விவாதிக்

கலாயினர். கால ஆவர்த்தனத்தில் பச்சை மட்டையர் இப்போதெல்லாம் தூக்கம் முறியாதவர் மாதிரிக் காணப்படுகிறார், கதை பேச்கவாக்கிலும் ஒரு லேசான கிறக்கமும் மயக்கமும்.

❖❖❖

பச்சைமட்டையர் பாவிக்கத் தொடங்கி யிருக்கும் இலாகிரிகள் செய்த மாயமோ..... அவரது நினைவுப்புலத்திலிருந்த தரவுகள் பகுதியாக மங்கவும், மனுஷனுக்குத் தன்னிடம் அன்றைய சந்தைப் பெறுமதிக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபா வரையிலான உதிரிப்பாகங்கள் இருக்கென்ற விஷயமே மறந்துபோக மதியாபரணத்துக்கு குருசந்திரயோகமடித்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் மிதியுந்துகள், உதிரிப்பாகங்களை சீமையி விருந்து நேரடியாகவே இறக்குமதி செய்து சந்தைப் படுத்துபவர்களான சுலைமான் கண்டு & பிறதேர்ஸ் எனும் மொத்த வியாபாரியிடம் இரகசியமாகப்போய் ஒரு பெட்டிதலிருந்த மீதிப்பெட்டிகளில் இருந்த உதிரிப்பாகங்கள் அனைத்தையும் விலை பேசி விற்றுவிட்டு ஒன்றுந்தெரியாத பிள்ளை போல செல்வச்சந்திதிக்கும், நல்லூருக்கும், வல்லிபுரக்கோவிலுக்குமான தீர்த்த யாத்திரை களோடு பக்திசெய்துகொண்டிருந்தான். அக்காலத்தில் விசுக்கென இரண்டறையாக இருந்த மேகலா ஷ்சர் வீடு நாலு அறைகளும் நீண்ட கூடமும், போர்டிகோவுமாக விஸ்தாரங்கொண்ட மாயங்கண்டு ஊரே அதிகமித்தது

❖❖❖

ஒருநாள் ஏதோவொரு லாகிரியின் போதை அதிகமாகிவிடவும் பச்சைமட்டையர் சிரித்துக் கொண்டு “எனக்கொருக்கால் ராகினிக்கல்லோ கேட்டு வந்தவங்கள்” எனவும், அருகிலிருந்த யாரோ “ஆமோவே..... அம்மான் ஒருக்காலும் அதைப்பற்றிப் பறையவேயில்லை அழுக்கிப் போட்டியள்....” எனவும் “உந்தாள் அப்பர்தான் துண்டற மாட்டனென்டு முடுத்துக் குழப் பிட்டார்... இப்ப என்ன அவளும் போயிட்டாள்... இவளும் போயிட்டாள், காலம்.” என்று விட்டுக் கண்களை மேலே சொருகிக் கொண்டு நெடுமுச்செறிந்தார்.

❖❖❖

ந்ரவேலி வாய்க்கால்த்தரவைப் பிள்ளையார் கோவிலை எதிர்த்தாற் போல கண்ணாடித் தொழிற்சாலைக்கு அருகில் ஒரு குளமிருக்கிறது.

அதன்பின்னே கிழக்குத்திசையில் விரியும் வாய்க்கால்த்தரவையில் மேய்ந்து விட்டு வரும் மாடுகள் இந்தக்குளத்தில் இறங்கித் தாகம் தணித்துச் செல்ல வசதியாக அக்குளத்தின் அப்பக்கம் சாய் வானதாக அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. வாய்க்கால் தரவையிலோ அங்குள்ள பற்றைகளின் பின்னாலோ காற் ரோட்டமாகக் குந்திக் ‘கழித்து’விட்டு வரும் கிராமத்தவர்கள் நேராக அக்குளத்தில் இறங்கித்தான் ‘கால்’கழுவிச்செல்வார்கள். அக்குளத்து நீரே எப்போதும் பாசியால் பச்சை நிறத்திலிருக்கும்.

ஒருநாள் மலையில் அன்றைய ‘கோப்பறேசன்’ விஜயம் தந்த மயக்கத்தால் நேர்ந்ததோ, இல்லை கால்கழுவத்தான் இறங்கினாரோ தெரியவில்லை. பச்சைமட்டையர் ஒரு தளம்பலில் மிதியுந்தோடு சேர்ந்து குளத்துக்குள் இறங்கிவிட்டார். இறங்கியதோடு ஒரு சிறங்கை தண்ணீரை ஏந்தி வாயிலிட்டு விழுங்கியவர்: “இந்த நன்னீரையா மக்கள் குடிப்பதற்கு உகந்ததல்ல என்கிறார்கள்..... மடமாந்தர், என்ன ஜோராயிருக்கு இது” என்றார்.

என்னதான் ஆழமானதொரு துக்கம் மனதிலிருந்தாலும் அதிலிருந்து சுதாகரித்துக் கொண்டு இத் தனை ஆண்டுகாலப் பழக்கத்தால் கால நேர பிரமாணம் மாறாமல் தினமும் மிதியுந்துத்திருத்தகத்துக்கு வந்து தன்வேலைகளில் முழுகிப்போயிருப்பார். இப்போது மென்ன..... போதையோ இல்லையோ யாராவது பெரும் குல்லாயாகப் போட்டால் சிலிர்த்து மீண்டெழுந்துவிடுவார்.

❖❖❖

மார்க்கண்டு என்றொரு தொழிலாளி நீர்வேலியிலிருந்து தினமும் காங்கேசந்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலைக்கு வாடகை மிதியுந்திலேயே போய்வந்து கொண்டிருந்தார். அவருக்கு மாதம் மிதியுந்து வாடகையே 100 ரூபாய்களாகிவிடும். இரண்டு மூன்று மாதங்களில் பச்சை மட்டையரிடம் அவரது வாடகைப்பாக்கி ஏறிவிட அவர் இவரைத் தவிர்த்துவிட்டு கிடாயன்கடையில் மிதியுந்தை எடுத்துக்கொண்டு போவது இவருக்குந்தெரியும். ஒரு முறை கிடாயனும் கொடுப்பனவுத் தகராறாய்த் தானிருக்கும் அவருக்கு மிதியுந்தைத்தர மறுத்துவிடவும் வேறுவழியின்றித் திரும்பவும்

பச்சைமட்டையரிடமே வந்தார் பயனர். வந்தவர் கடைவாசலில் வாங்கிலமர்ந்து பத்திரிகை பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒருவரிடம் பேசவதுபோல ஒரங் கவுரையொன்றை (Monologue) நிகழ்த்தலானார்:

“கே. கே. எஸ் போயிட்டுவாறுமாதிரியான ‘கொண்டினனான்’ சைக்கிளென்டா அது ரத்தி னண்ணையிட்டைதான் இருக்கு. மற்றவையின் ரயில் நம் பிப் போகேலாது பாரும்..... ஒன்று நடுவழியில் காத்துப்போகும், அல்லச் செயினைக்கழட்டபோட்டுச் சிரிச்சுக்கொண்டு நிக்கும் என்ன.”

‘15 ரூபாய் தினக் கூவிக் குத்தானே இந்தச்சோழகத்திலும் இம்மாந்தாரம் சைக்கிளை வலிச்ச உழக்கிக்கொண்டு போய்வாறான் பிள்ளைகுட்டிக்காரன் பாவம்’ என்பதை நினைக்கவும் பச்சைமட்டையருக்கு மனம் கசிந்தது.

“யார்டா..... அவன் காலங்கார்த்தால் வந்துநின்டு ரத்தினன்னையின்ட ‘விலாசம் எழுப்பிறவன்’” என்றவர் வெளியேவந்து “ஓ.... தம்பி மார்க்கண்டுவே..... உமக்குப் பழைய கணக்கால 107 ரூபா பாக்கி நிக்குது, நினைப்பிருக்கோ.....”

“ஓமண்ணை..... மறுக்கேல்ல.”

“சரி..... அதில 100 ரூபாயையும் நீ தரவேவேண்டாம், வைச்சுப்பிழைச்சுப்போ..... இன்றைக்கு வரக்குள்ள இன்றைக்கான வாடகை 3 ரூபாயோட அந்தமீதிப்பாக்கி 7 ரூபாயையும் சேர்த்து 10 ரூபாயாய் தந்திந்திட்டுப்போ கிளி.” என்றுவிட்டு உள்ளேயிருந்தொரு மிதியுந்தை தூக்கிவந்து அவனிடந்தந்தார் பெருந்தன்மையுடன்.

❖❖❖

டியுசனால வந்த ராதிகா மிதியுந்து மேற்சட்டகத்தில் (பாறில்) காலைப்போட்டு நின் றபடி வேறும் இரண்டு மூன்று பெடியளை ஒன்றாய் நெருக்கிவைத்துச் ‘சள்’ அடித்துக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டுவிட்டார் பச்சைமட்டையர். இரண்டுநாட்கழித்து அவருக்கு அவள் சாப்பாடு பரிமாறும் போது வேறு யாருக்கோ சொல்வதுபோலச் சொன்னார்:

“நீ..... அம்மா மாதிரியே ஒரு நெருப் பென்று எனக்குத்தெரியும் குஞ்சு, ஆனால் நெருப்பென்டதுக்காகக் கண்ட எல்லாத்திலையும் பத்தப்படாது கண்டியோ..... உலகம் தெரியாத பொடிகளை மயக்கிக் கொண்டு போய்

ஆபத்துகளில் சொருகிவிடவென்டே தத்தாரிக் கூட்டங்கள் ஊரெல்லாம் கிளைச்சிருக்கு..... எதிலயாவது எக்குத்தப்பாய் மாட்டிட்டா வினையாகிடும், பிறகு மீட்சியில்லை, கவனம். அது அதுக்கும் உரிய வரைமுறைகளிருக்கு..... எதுக்கும் பெரியாட்கள் நாங்கள் இருக்கிற மல்லே..... பத்திரமாய் நடந்துக்கோ.”

மறுநாள் இரவுச்சாப்பாடானின் பிள்ளைகள் மூவரும் சேர்ந்திருக்கையில் அனைவருக்குமான ஒரு விண்ணப்பத் தொனியில் சொன்னார்:

“மதியன் பட்டையும் கொட்டையும் போட்டுக் கொண்டு பத்திமுத்தியோட காந்தன் வாத்திவீட்டுக்கு ஆப்புச்சொருகிற வேலையை விட்டிடு. ஊரில் உன்டபேர் கெட்டுக்கிடக்கு. தலைச்சன் பிள்ளை நீ..... பொறுப்போட குடும்பத்தைப் பார்க்கவேணும்.”

அவருக்கு லோகனின் பெயர் ஞாபகத்துவர மறுத்தது. சமாளித்தார்.

“சின்ன மதியன் உனக்குக் கொண்ணையின்ர போக்குப்பிடிக்கல்லேண்டா நீ தனியாயொரு முட்டியை வைக்கலாம், தப்பில்லை.”

“ராதிகா..... நீ யாரோட்டையாவது ஓடிப் போறதென்டால் ஓடிடு, ஆனால் ஜயா இருக்கை யிலேயே ஓடவேணும்..... பிறகென்டால் தாய் தகப்பன் இல்லாதபிள்ளை போக்கத்துத் தன்ற பாட்டில் பறந்திட்டாள் என்றுதான் அவப்பேர் வரும்..... சரியா, எல்லாருமாய் இந்த ஜயாவைக் கொஞ்சம் நிம்மதியாய் இருக்க விடுங்கப்பா.....”

அவரது விண்ணப்பம் ஒரு நெகிழ்வுத் தொனியில் இருந்தாலும் அதற்குள் ஒரு ஆணையும் மறைந்திருந்தது, பிறகு பின்கொல்லலைக்குப் போய்விட்டுவந்து அட்டாளையில் தொங்கிய அசுவக்குள்ளிருந்து பொன் நிறத்தில் தாவடிப்புகையிலையொன்றை எடுத்துக் காப்பிலையாக (நரம்பில்லாமல்) கிழித்து அதனுள் களிம்பைப் போலொரு வள்ளதைத்தடவி சிக்ரெட்டளவில் மெல்லிதாகச் சுத்திப்பத்திக்கொண்டு நிம்மதியாய் மெல்ல மெல்ல ஆனந்தசயனத்துள் ஆழ்ந்த பச்சை மட்டையர் அடுத்தநாள் எழுந்திருக்கவில்லை!

(கோப்பறேசன், = அக்கால யாழ்வழக்கில் கள்ளுக்கொட்டகை.)

05.08.2022 பெர்லின்

ஓஓஓ

நிகழ் நிறுவற்கவிடது

ஆவணக்கவிடது அல்லது நிகழ்நிறுவற்கவிடது (documentary poetry) என்பது கவிதை வெளியில் இடம்பெற்றுவரும் தனித்துவமான வடிவம். ஆங்கிலத்தில் இது 'DOCUPoETRY' என்று சுருக்கியும் அழைக்கப்படுகிறது.

நிகழ்நிறுவல் திரைப்படம், நிகழ்நிறுவல் நாவல் ஆகியவை பேசப்படும் அளவுக்கு இந்தக் கவிதை வடிவம் உரிய உறு நோக்கைப் பெறுதல் முக்கியமானது.

நடப்பியலின் அழுத்தம் நிகழ்நிறுவல் தொடர்பான கலைப்படத்தினால் உருவாக கத்துக்கு விசை கொடுத்தது இயல்பு நிலையை விட்டு வெளிநீங்கிய படைப்புக்கள் ஏற்படுத்திய உள்வியற் சோர்விலிருந்து விடுபடுவதற்கும் அது துணை செய்தது.

வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சொற்களாலும், படமங்களாலும், ஒலியாலும், பொருத்தமான வேறு ஊடகங்களாலும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய தேவையை அடியொற்றி நிகழ் நிறுவற் கலையாக்கங்கள் மேற்கிளம்பின.

“நிகழ் நிறுவல் திரைப்படம்” என்ற கருத்து வடிவத்தை இஸ்கோத்திலாந்து திரைப்பட ஆக்குனர் ஜோன் கிறியர்சன் (1898-1972) அறிமுகம் செய்தார். அத்தகைய திரைப்பட வடிவத்தின் தந்தை எனவும் அவர் அழைக்கப் படுகின்றார்.

புனைவு படுத்தாத தனியெழுகை (Original) நடிகர், நடப்பெழுகைச் சூழ்மைவு, ஆகிய வற்றுடன், தயாரிக்கப்படும் அந்தத் திரைப்படம் புனைவு மாயையிலிருந்து விடுபட்டு உள்ளதை உள்ளவாறு இயம்பும் வீச்சைக்கொண்டதென அவர் கருதினார்.

ஜோன் கிறியர்சன் வாழ்ந்த காலப்பகுதியில் ரூசிய நிகழ் நிறுவல் திரைப்பட ஆக்குனரான டிஸ்கா வேட்டோவ் (1896-1954) என்பவரும் வாழ்ந்தார். அவரும் அத்தகைய ஆக்கத்தின் சமூகத்தேவையையும் தொடர்பாடல் முக்கியத் துவக்கத்தையும் வலியுறுத்தினார்.

இரண்டு உலகப்போர்களும், ரூசியாவில் நிகழ்ந்த சோசலிசப் புர்சியும், திரைப்படங்களில் ஊறிநின்ற முதலாளிய வார்ப்புகளைத் தகர்த்தலும் அவரது திரைப்படங்களின் ஆக்கத்துக்கு வலுவூட்டன. நடப்பு நிலவரங்களை ஊறுபடுத்தாது ஆக்கச்செறிவு அனுகு முறைக்கு உட்படுத்துதல், அவரால் மேற் கொள்ளப்பட்டது. அதன் செறிவு உலகில் பரவல் கொண்டதுடன் நிகழ் நிறுவல் கவிதை, நாடகம் முதலாம் துறைகளிலும் செல்வாக்கை ஏற்படுத்தின.

வாசிப்புத் துறையில் நிகழ்நிறுவல் நாவலின் செல்வாக்கு நீண்ட வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. மேல்நிலைத் தகவல்களை அடியொற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களை முதன்மைப்படுத்தி அந்த நாவல்கள் எழுதப்பெற்றன. வரலாற்று நூல்கள், இதழ்களில் இடம்பெற்ற வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், அறிக்கைகள், தொல்பொருட் பதிவுகள், முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த ஆக்க முயற்சி மேற் கொள்ளப் பட்டது.

கோன்கோட் சகோதரர்களான எட்மன் (1822-96) யூவிஸ் (1830-70) இணைந்து அவ் வகையான நாவலாக்கத்தை 1860-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டனர். மெய்நிலைத் தகவல்களும் கதைப்புனைவு நுட்பங்களும் இணைந்தவகையில் அது கலைவடிவைப்பெற்றது.

மாற்றுவகையான கதை இயம்பலை அது தாங்கி நிற்கிறது. அதில் வாசகரும் பங்காளிகளாகின்றனர். நிகழ்ச்சிகளைப் பகுத்து ஆராய்தல், நிகழ்ச்சிச் சூழலை தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளல், வரலாற்றுப்பதிவுகளுடன், தொடர்பு படுத்தி மதிப்பீடு செய்தல் முதலியவை வாசகரால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வாசகர் நூகர்ச்சி யாளராக மட்டுமன்றி இடைவினை கொள்வோ ராகவும் நிமிர்கின்றனர். அதே நிலைவரம் நிகழ் நிறுவல் கவிதைகளிலும் இடம் பெறுகின்றது.

கவிதைத் தூண்டல், (POETIC IMPULSE) நிகழ்நிறுவல் குறியீடுகளை வலிதாக்குகின்றது. அதேவேளை சில ஆய்வாளர் அந்தச் செயற்பாடு கவிதையின் இயல்பை ஊறுபடுத்திவிடும் என்ற கருத்தை முன்வைத்துள்ளனர். அது ஒர் அறிக்கை போன்று மாறிவிடும் என்றும் வலிய ருத்துகின்றனர். கட்டற்ற கவிதை தோன்றிய காலத்திலும், தமிழ்ச்சுழலில் புதுக்கவிதை ஏற்றும் பெற்ற காலத்திலும் அவ்வகையான திறனாய்வுகள் தோன்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“கவிதை என்பது தெரிந்த உலகத்தி விருந்து தெரியாத உலகைக் கண்டு பிடித்து விடுகின்றது” என்று 1929ஆம் ஆண்டில் டி. கெச். லோரான்ஸ் குறிப்பிட்டார். அவரது காலத்தில் தீவிர பரிசோதனைகள் கவிதையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இடம் பெற்ற அவ்வகையான பரிசோதனை (வால்ட் விட்மன், 1819-1892) இருபதாம் நூற்றாண்டில் மேலும் எழுச்சி கொண்டது.

கவிதையும் அதனோடு இணைந்த நிகழ்நிறுவற் பண்பும் பிரிக்க முடியாதவை. வரலாற்று வளர்ச்சியில் அதனை உள்ளடக்கும் சேர்மானம் பல்வேறு அளவுகளில் இடம்பெற்று வந்துள்ளது.

குறுங்கவிதைகளில் இடம்பெற்ற பண்பு நெடுங் கவிதைகளிலும் காவியங்களிலும் நீட்சிகொண்டது. இலக்கியங்களை வரலாற்றுச் சான்றுகளாகக் கொள்ளல் நீட்தித் தெயற்பாடாக இருந்து வருகிறது.

கற்சாசனங்களில் இடம்பெறும் செய்திகளை நிறுவுவதற்கு நிகழ்நிறுவற்கவிதைகள் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. போர், அரச ஆணைகள், பெருந் தொற்று, இயற்கை அழிவு, ஒடுக்கு முறை இடப்பெயர்ச்சி, வீரர்களின் வரலாறு முதலியவை பற்றிய செய்திகளை நிகழ் நிறுவற்கவிதைகள் நிறைவித்து நிற்பதுடன் நுண்தகவல்களையும் தாங்கி நிற்கின்றன.

அமெரிக்கச் சூழலில் பெரும் ஊடகங்கள், கருமை இனமக்கள் தொடர்பான திரிபுபடுத்தும் செய்திகளை வெளியிடும் வேளை, நிகழ்நிறுவல் கவிதைகளும், இலக்கியப் படைப்புக்களும் நடப்பு நிலைவரங்களைத் துல்லியமாக வெளிப் படுத்துகின்றன. (ADAMS, DOCUMENTARY POETICS,1)

அதே நிலைவரம் இலங்கையிலும் காணப்பட்டது. அரச ஊடகங்கள் போர்ச் செய்திகளைத்

திரிவு படுத்தி வெளியிட்டவேளை நிகழ்நிறுவல் கவிதைகள் நடப்பியலை வெளிப்படுத்திய பதிவுகளும் உண்டு.

அத்தகைய கவிதைகள் சமூக நீதியை நிலை நிறுத்துகின்றன. கவிஞர் வரலாற்றுப் பதி வாளராகவும், ஊடக வியலாளராகவும், அந்திக்கு எதிரான போராளியாகவும் செயற்படும் வேளை கவிதை வடிவம், மொழி, படிமங்கள், முதலிய வற்றுடன் செப்பமாக இணைந்து நிற்கின்றது. பெரும் ஊடகங்களின் தவறான பிரதிநிதித்தவுப் படுத்தலை அவை மாற்றி அமைக்கின்றன.

ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் மிகைச் சித்திரிப்பு நீண்டு இருந்தாலும் இடநிலைத் தகவல் களை வழங்கும் பண்பு இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இட நிலையம் மட்டுமன்றி சமூக நோயாக இருந்த வறுமை பற்றிய தகவல்களும் சிறு பாணாற்றுப் படையிலும் பெரும்பாணாற்றுப் படையிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. சமூக நிலைவரங்களை அடியொற்றிய தகவல் தரப்படுவதால் “சமுதாயப்பாடு” எனவும் அவை அழைக்கப்படுகின்றன.

சமூக வளர்ச்சியில் பாணர் விளிம்பு நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட, சமூக ஏற்றுத்தாழ்வையும் அதனை அடியொற்றிய செல்வப் பகிரவின் சமன்ற முரண்பாட்டையும் சிறுபாணாற்றுப்படை மற்றும் பெரும்பாணாற்றுப்படை நூல்கள் நிகழ்நிறுவுவுக்கு உட்படுத்தியுள்ளன.

வாய் மொழிப்பாடல் களிலும் அந்தச் செயற்பாடு செப்பமாக இடம் பெற்றுள்ளமையைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது. இலங்கையில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டுப்போரில் போராளிகளும் போரின்பிடியில் வாழ்ந்தோரும் எழுதிய கவிதை களிலும் அக்காலத்தில் உருவாக்கப்பெற்ற வாய்மொழிக்கவிதைகளிலும், நிகழ்நிறுவற் பண்பு நீஸப்பதிநிதிருந்தது. போர்க்காலத்தில் தோற்றும் பெற்ற வாய் மொழிக்கவிதைகளை முழுமையாகத் தொகுத்தல் இன்னும் இடம் பெறவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது:

போர்க்காலத்தில் இடம் பெற்ற வாய் மொழிக்கவிதையொன்று வருமாறு

“யெம்பர் யடமெஞ்கக்கம்
யொழியன் அஞ்சுக்கெஞ்கக்கத்
தம்பர் கடவைவு
துரரம்டமாச்சுதழ்”

உவமை உருவகம் ஒன்றுமில்லாத நேரடி யான இயம்பலில் நிகழ்நிறுவற்பன்பும் கவிதைப்பண்பும் ஒன்றுக்கொன்று ஈடுகொடுத்து மேற்கிளம்பியுள்ளமையைக் காணலாம்.

படப்பிடிப்புக்கருவியின் செயற்பாட்டையும் நிகழ்நிறுவற்கவிதைகள் பொறுப்பேற்கும் நிலை இடம்பெற்ற தொடங்கியுள்ளது. அக்கவிதை நான்கு சிற்புத் தூண்களுடன் நிமிர்ந்தேழுத் தொடங்கியுள்ளன.

- (அ) விளக்கியெழும் பண்பு (EXPOSITY)
- (ஆ) உற்று நோக்கற்பண்பு
- (இ) இடைவினை கொள்ளும் நிலை
- (ஈ) தெறித்துச் செயற்படும் நிலை (REFLEXIVE)

நடப்பு நிலை வெளிச்சத்தில் கவிதை மேலெழுந்து வளரும் நியைல் அதன் சமூக வினைப்பாட்டியல் (SOCIAL ACTIVISM) நிலை பலம் பெறுகின்றது. அழகியல் நிகழ்நிறுவலை அரவணைத்துக் கொள்கின்றது.

குறித்த நிகழ்ச்சிகளுடன் இணைந்த உளக் கோல நட்சியை (MOOD) உருவாக்கத்தில் அக்கவிதைகள் வினையாற்றலுடன் நிமிர்கின்றன. நடப்பு நிலைவரத்தை விபரிக்கும் வழித்தடத்தில் கவிதை ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றது.

அன்மைக்காலத்து புலனாய்வு இதழியலின் (INVESTIGATIVE JOURNALISM) வளர்ச்சியும், அதனால் நிகழ்த்தப்படும் ஊடுபரவலும் நிகழ்நிறுவற்கவிதையாக்கத்தில் செல்வாக்கை ஏற்படுத்திவருகின்றன. மறைந்துள்ள அழுத் தங்களை வெளிக் கொண்டுவருதல், புலனாய்வை மேற்கொண்டு சரியான தகவல்களைத் தருதல், தகவல் அறியும் உரிமைக்குக் கைகொடுத்தல் முதலியவற்றை நிலை நிறுத்தும் கவிதைகள் எழுதப்படுகின்றன.

காலவோட்டம் பழைய இலக்கிய வடிவங்களில் புதுமைகளையும் மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்திய வண்ணம் இருக்கும். தீவிர மரபுவாதிகளிடத்து அவற்றை உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியாத திணறல் ஏற்படுதல் உண்டு நிகழ்நிறுவற்கவிதை வடிவம் ஆக்கமல்ச்சிகொண்ட கவிதைசாரா வடிவம் (CREATIVE NON POETRY) என்று முரண்படுவோரும் உள்ளது.

○○○

ஏந்த வல்
 இந்துக் கடலவழியே
 இறால் கூட்டம்
 வந்து குவிகிறது.
 பட்டினி பஞ்சத்தால்
 கொட்டாவி விட்டு
 வாயைப் பிளக்கும்
 கறாக்களுக்கு
 வில்லங்கம் விளங்கினாலும்
 விழுங்கும் நிரப்பந்தம்
 விதி வலியோ, மதி நலிவோ?
 நக்குண்டார் வளபிழுந்தார்

வரிசை வல்
 நிசிபகல் பாராது
 வெயில் மழை பாராது
 பசி தாகம் ஒறுத்து
 ஏரிபொருள் ஏரிவாடு
 நிரைநிற்கும் பரிதாபம்
 அதைவிடப் பரிதாபம்
 விவர்மீது அழுதம்
 “பொதுமக்களின்
 நண்பர்களின்”அராஜகம்
 எட்டாவது உயிர் போடும்
 கிட்டாதோ சுமூக நிலை.
 விறகுக்கும் விரைவினிலே
 வரிசைசமுறை வரும்போலும்!

வாய்ச்சௌல்
 முப்போதும் உண்ணும்வகை
 முறையாகத் தருவேணன
 முன்மொழிந்த முதல்வர்
 இப்போது அவர்வாயால்
 திருவேளை உணவுக்குப்
 பழகிடுவோம் என்கின்றார்.

டொலர் முடை
 ஏரிவாடு ஏரிபொருள்
 ஏற்றிவந்த கப்பலுக்கு
 டொலர் வழங்க முடியாமல்
 கடற்பரப்பில் தரித்துநிற்கும்
 காட்சிதரும் மாட்சி
 எங்கள் பொருளாதாரம்
 அதல் பாதாளம்
 போனதுக்குச் சாட்சி!

குமரப்பாவின் ஆங்கிலம்

வெண்கலக்குரல் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிற்களா? சீர்காழியின் குரலை அப்பிடி சொல்லுவார்கள். நான் இன்று சொல்லப்போவது எங்களுக்கு குமரப்பாவின் குரலைப்பற்றித்தான். ஆனால் அது ஒன்றும் இசைக்குரலோ, அல்லது தேன் தமிழ் குரலோ இல்லை. அது ஆங்கிலக்குரல். குமரப்பா எனதூரில் இருக்கும் பிரதேச சபையில் ஒரு சிற்றாழியன். எப்போதும் அவனது நடை உடை பாவனைகளும், பேச்சும் அவன் செய்யும் தொழிலுக்கு சற்றும் பொருந்தாமல் ஒரு ஆங்கிலேயத்தனமாகவே இருக்கும்.

குமரப்பா எங்களுரக்காரனும் இல்லை. அவனது பூர்வீகமும் எங்களுக்குத்தெரியாது. அவன் ஊருக்கு வந்ததே ஆறாம் ஆண்டு படிக்கும்போதுதான். அவனது தாயின் சிநேகிதி ஒருத்தர் அவனை ஊர்காவற்றுறை பக்கத்தில் இருந்து ஊருக்கு கூட்டிவந்திருந்தார். வந்த நாள் முதலே குமரப்பா படிப்பில் நல்ல சுட்டி. அதுவும் ஆங்கில வகுப்பு என்றால் அப்போதே கொள்ளைப்பிரியமாம். என்னைவிட அவனுக்கு ஆறுவயது அதிகம். குமரப்பாவைப்பற்றி நான் இதெல்லாம் அறிந்தபோது குமரப்பா பிரதேச சபையில் வேலைக்கு சேர்ந்து விட்டிருந்தான்.

வீட்டுக்கு வரிப்பணம் கட்டும் நோட்டில் கொண்டுவரும்போதுதான் நான் குமரப்பாவுடன் பேசுக்கக்கொடுப்பேன்.

“அன்ன எப்பிடி உங்களுக்கு இவ்வளவு வடிவா இங்கிலிஷ் பேச வருக்குது?”

“அதுக்கெல்லாம் ஒரு யோகம் வேணுமாடா தம்பி”

“பள்ளிக்கூடத்திலதான் எல்லாம் படிச்சீங்களா?”

“பள்ளிக்கூடம் வைரக்கல்ல கூழாம் கல்லா மாத்திடுமாடா தம்பி!”

“யாரு சொன்னது அப்பிடி?”

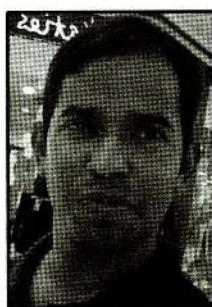
“இங்கர்சால் என்டு ஒருத்தர் சொன்னது!”

“அப்ப ஏன் அண்ண நீங்க பெரிய உத்தி யோகத்துக்கு போகேல்ல? பியோனாதானே இருக்கீங்க?”

“அடேய் தம்பி உனக்கு இன்னும் படிப்பும் அனுபவமும் காணாது. பிறகு நீயே அதெல்லாத் தையும் விளங்கிக்கொள்ளுவா!”

சொல்லிவிட்டு அண்ணன் ரவி சைக்கிளில் ஏறி வாவகமாக செல்வதை நான் ஆச்சரியமாக பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். மிகவும் நாகரிகமாக உடை உடுத்தி குமரப்பா சைக்கிள் ஒடும் அழகை எனக்குத்தெரிந்த பல பெண்கள் ரகசியமாக ரசிப்பதை கண்டிருக்கிறேன்.

இவ்வளவு தூரம் ஆங்கிலப்புலமை வாய்ந்த குமரப்பா ரியூசன் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியுமா? குமரப்பாவின் மாலை நேர வகுப்புக்கள் அலாதியானவை. மிகவும் நவநாகர்கமாக உடை அணிந்து கறுத்தக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு நளினமான பாவனைகளில் குமரப்பா வகுப்பு நடத்துவான். அவனது ஸ்டைல் அப்போதுதான் பிரபலமாகி வந்த இப்போதைய சூப்பர்ஸ்டார் ரஜனிகாந்தை ஒத்ததாக இருக்கும். அவனுக்கு ரஜனி வாத்தி எண்டு ஊரில் பட்டப்பெயரும் உண்டு. அவனது வகுப்பில் அவனது கற்பித்தலை பார்க்க ஆண்களே குழுமி இருப்பார்கள் என்றால் பெண்களைப்பற்றி கேட்கவா வேண்டும். கறுத்தக்கண்ணாடியை சரிசெய்துவிட்டு, முன்னுக்கு விழும் முடியை கோதி விட்டுக் கொண்டு சேக்ஸ்பியரின் நாடக வசனங்களை தனது வெண்கலக்குரலில் குமரப்பா பேசும்போது வகுப்பில் உள்ள பெண்களின் காதுகளில் ஆங் கிலத் தேன் வந்து பாயும். அவர்களில் பலர் குமரப்பாவின் மீது ஒருதலைக்காதல்

அவைமகன்

கொண்டிருந்ததாகவும் அறிந்தேன். ஆனால் குருப்பா ஏன் கடைசிவரை கலியாணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்று எனக்குத் தெரியாது.

குருப்பாவின் பெயரும் புகழும் ஊரில் பெரிதாக பிரகாசித்தது இந்திய அமைதி காக்கும் படை ஊருக்குள் காலடி எடுத்துவைத்து காலத்தில்தான். ஈழத்தில் அமைதிகாக்கும் படையின் தேவிலவு முடிவடைந்த காலத்தில் ஊருக்கு வந்தவர்களில் எல்லோரும் இந்தி பேசும் வடமாநிலத்தவரும் சீக்கியருமாய் இருந்தனர். படை அதிகாரிகளுடன் உரையாடுவதற்கு ஊர் பெரிய மனுஷர் எல்லோரும் போயிருந்தனர். அங்கேதான் பிரச்சினை ஆரம்பமானது. ஊரில் எவனுக்கும் ஆங்கிலம் தெரியாது. அந்தக் கணத்தில் ஒரமாக நின்றிருந்த குருப்பாவின் கிர்டம் ஒளிரத்தொடங்கியது. அன்றிலிருந்து குருப்பாதான் ஊரின் தொடர்பாடல் பொறுப்பாளன். ஊர் பெரிய மனுஷர்களுக்கெல்லாம் அது கொஞ்சம் கடுப்பைக்கிளப்பியது உண்மைதான்.

இதிலே கடுமையா பாதிக்கப்பட்டவர் சிவசம்பு வாத்தியார். ஊரில் நல்ல படித்த பெரிய மனுஷன் எண்டு பேர் வாங்கினவர். எல்லா சங்கங்களுக்கும் தலைவரா இருந்த அவரை இந்திய ராணுவம் கூப்பிட்டு அனுப்பும்போது கூடவே மொழிபெயர்க்க பிழுன் குருப்பாவும் அழைக்கப்படுவது அவருக்கு மனங்களை தந்துகொண்டிருந்தது. குருப்பா தன்னைப்பற்றி பிற்றிடம் என்ன சொல்லுவான் என்பதுதான் அவருக்கு பெரிய கெளரவக்குறைச்சலாக பட்டது. குருப்பாவின் முன்னால் தான் சற்று தாழ்ந்து போய் இருப்பதுபோல தோன்றியது.

அன்றிலிருந்து சிவசம்பு வாத்தியாருக்கும் குருப்பாவுக்கும் அடிக்கடி உரசல் இருந்து

கொண்டிருந்தது. இந்திய அமைதிப்படை வெளியேறியபின்னர் அது கொஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஊரில் பெட்டிசம் போடுவதை கண்டறிந்தவர் சிவசம்பு வாத்தியார்தான். பெட்டிசம் என்றால் அதற்கொரு தனித்துவமான பண்பு எப்போதும் இருக்கும். அது வெறும் மொட்டைக் கடுதாசிதான். என்றாலும், அதைப்பெறும் அதிகாரியத்தவிர மிச்ச எல்லோருக்கும் அதை எழுதியது யார் என்று தெரிந்திருக்கும். அந்தவகையில் குருப்பாவுக்கு எதிராக அடிக்கடி வரும் பெட்டிசம் தனக்கு யார் எழுதுகிறார்களென்று பிரதேச சபை தலைவரை தவிர மிச்ச எல்லோருக்கும் தெரிந்துதானிருந்தது. அது குருப்பாவுக்கும் தெரியும்.

இவ்வளவு பிரச்சினைகள் உரசல்கள் இருந்த போதும் சிவசம்பு வாத்தியாரின் ஓரேயொரு மகன் குமாருடன் குருப்பாவுக்கு நல்ல பழக்கம் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. இத்தனைக்கும் வாத்தியார் தனது மகனை வைத்து செய்த வேலை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஊரில் தபால் கத்துக்கு போஸ்ட்மாஸ்டராக வரவேண்டிய குருப்பாவை பிரதேசசபையில் சிற்றுாழியனாக பணியாற்ற விட்டதில் தகப்பனுக்கும் மகனுக்கும் பங்குண்டு. தபாலகத்தில் பிழுனாக இருந்த குமார், குருப்பாவின் வேலை விண்ணப்பங்களை மறைமுகமாக முடக்கியது எனக்கு நீண்ட காலத்தின் பின்னர்தான் தெரியவந்தது. பின்னர் தெரிந்த அரசியல்வாதி ஒருவரின் தயாவாலேயே இந்த வேலையும் குருப்பாவுக்கு கிடைத்ததாய் சொன்னார்கள். இதெல் லாம் குருப்பாவுக்கு தெரியுமா இல்லையா என்று எனக்கு நீண்ட காலமாக சந்தேகம் இருந்துகொண்டே இருந்தது. ஆனால் ஒவ்வொருநாள் மாலையும் குமாருக்கு நல்ல தனிப்பனங்கள் தேடி எடுத்துக்கொண்டுவந்து கொடுப்பதை குருப்பா ஒரு வேலையாகவே செய்துவந்தான். பலசமயங்களில் இருவரும் சேர்ந்து குடிப்பதும் உண்டு. இந்த உறவின் ரகசியத்தை நான் குருப்பாவிடம் நேரடியாக பின்னொருநாளில் கேட்க நேர்ந்தபோது அது மிகவும் சோகமான தருணமாக முடிந்தது.

பின்னொருநாளில் பதினைந்து வருடங்களுக்குப்பின்னர் நான் மீண்டும் ஊருக்கு வந்தபோது குருப்பாவின் வெண்கலக்குரல் மறைந்துவிட்டிருந்தது. தொண்டையில் வளர்ந்த

பற்றுநோய் அவனை சிடைத்துவிட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியில்தான் அவனை கடைசியாக சந்தித்தேன். அதுவே எங்களின் கடைசி சந்திப்புமாய் முடிந்தது.

நோயற்று படுக்கையில் இருந்த குருப்பா விடம் நான் அருகில் யாருமில்லாதபோது பேச்க்கொடுத்தேன்.

“அண்ண நீங்கள் எப்பிடி இருக்க வேண்டி யவர். ஏன் உங்களால் பெரிய பதவிக்கு வர முடியவில்லை”

“தம்பி, நாரந்தனையில் பிறந்த பேர்த் செர்டிகேட்டில் அப்பாட பேர் இல்லாத ஒருத்தன் மரமேறியின் மகன் அப்பிடிப்பட்ட ஒருத்தன எப்பிடியடா பெரியாளா வர விடு வாங்கள்?”

ஆனா தம்பி “உன்னோட படிப்பதான் உன்னை கவுரவமா வாழ வைக்கும் எண்டு என்னோட அம்மா அடிக்கடி சொல்லுவா! பாவம் அம்மா, எல்லாத்தையும் நேராகவே பார்த்துதான் அவாவுக்குப்பழக்கம்.”

அண்ணரின் கண்களில் முதன் முதலாக கண்ணரைக்கண்ட தருணம் அது.

குருப்பாவை பல பெண்கள் விரும்பி னார்கள். ஆனால் அண்ணருக்கு கடைசி வரை கலியாணம் நடக்கவில்லை என்ற யதார்த்தம் எனக்கு இப்போதுதான் உறைத்தது. ஒருவனது படிப்பு, பதவி, பணம், அந்தஸ்து குணநலம் எல்லாமே கடைசியில் கல்யாணம் என்று வரும்போது கழுவேற்றப்பட்டு விடுகின்றன.

“உங்களுக்கு அநியாயம் செய்தது வாத்தி யாரும் அவரது மகனும்தான் என்று உங்களுக்கு தெரியுமா?”

“தெரியுமாடா தம்பி! அவனே என்னோடு குடிக்கும்போது ஒருக்கா சொன்னவன்”

எனக்கு நம்பவே முடியவில்லை. உண்மை தெரிந்த பின்னுமா அண்ணர் இவ்வளவு தூரம் நட்பு பாராட்டினார்?

“அப்ப ஏன் அண்ணா அவனுக்கு இவ்வளவு இடம் கொடுத்து கூடத்திரிஞ்சனிங்கள்?”

குருப்பா என் கையைப்பிடித்துக்கொண்டார். “நான் எல்லாத்தையும் மன்னித்துவிட்டன் தம்பி. என்ன இருந்தாலும் பாவம்! அவங்களால இந்த ஜென்மத்தில் என்னைப்போல இங்கிலிச் பேசமுடியுமாடா? நீயே சொல்லு!!”

அண்ணரின் உதட்டோரம் ஒரு பெரிய புன்னகை மலர்ந்தது. அது இயலாமையால்

வந்த சோகம் கலந்த சிரிப்பா அல்லது தன் விரோதிகளை நினைத்துவந்த கேலிச்சிரிப்பா என்று என்னால் அப்போது கணிக்க முடியவில்லை. ஆனால் நிச்சயமாக அது ஒரு ஆங்கிலேய கனவான் ஒருத்தரின் சிரிப்பாக இருந்தது.

○○○

கூடல்! எதைக்கு கேழுணே...?

தேழித் தெளிந்த பின்பும்
தேவை குறையவில்லை
பின் எதைத் தேழினேன்...?

கைபிழித்து வழிகாட்டியவர்களின்
நிலூலாடும் நினைவுகள்
தூரத்திக்கொண்டிருக்கின்றன.

இப்புத்தான் உலகமென்று
வழந்தார் காட்டிய பள்ளங்கள்
அப்படியே இருக்கின்றன.

ஆடம்பரத் தலைப்பிட
உறிபெருமைகளின் ஆரவாரத்தில்
உடங்கிடாது அலைகிறது.

பாருவமாற்றத்தின் சிந்தனை மீது
வினாகிக்கப்பட உறவுச் சிறைகள்
உடைத்து
நினைவெப்பறுகிறது.

கூரிவளைத் தூக்கியாங்களின் ஆர்வத் திறவு
கோவின்
உண்மைக்கும் பொய்மைக்கும்
கேடையிலான
யாராத்தத்தின் பிறழ்வு கண்டு
பீழுது தணிகிறது
தேடல்.

**கங்கூபாபத் சௌவீநேசன்
அல்வாய்**

ஒல்லாளி வெவ்வாளாக!

மணவாழ்வு என்ற சிறையில்
அவளுக்கு ஆயுள் தண்டனை
அவமதிப்புக்களையும் காயங்களையும்
புன்னைக்கயால் கூட்டுத் தள்ளுகிறாள்!
தொந்தரவுகளையும் குழப்பங்களையும்
கொழித்துக் கொடுகிறாள்!

தன் வாழ்க்கை ஒரு முக்காலியான போதும்
எல்லோருக்கும் சுவையான உணவுகள்
பறப்பி வைக்கும்
சாப்பாட்டு மேசையாகிறாள் அவள்!
எப்போதும் நாயைப் போலும் விசுவாசி
மாமி, மாமன், கொழுந்தி, நாஞ்சனார்
வசவுகளை ஆசீர்வாதமாக ஏற்கிறாள்
எல்லோருக்கும் அமுதம் பரிமாறும் அவள்
தானே நஞ்சை உண்கிறாள்
ஆணாதிக்கக் கடவுள், தேவதைகளின்
கீழ்ச்சிச் சேற்றில்
சிக்கிச் சில்லடூக்கிறாள்
மனைவி, வைப்பாட்டி
என்ற இரு வேடங்கள் ஏற்கிறாள்
அவள் வசந்தம்
ஆண் கோடை!

அவள் பகற்பாழுதை ஆளும் அவன்
இரவு வரும் போது அவள் உடலை
மதுவினும் மாயிசுத்தினும்
முழுக்காட்டுகிறாள்
அவள் உடலாகிய இடுகாப்பில்
இரவெல்லாம் அலைகிறாள்

இந்திரன் போல, சந்திரன் போல
அவள் உடல் மீது
நகக் குறிகளும் பற்குறிகளும் கிடுகிறாள்
வீடு பற்றி எரிகிறது
ஒவ்வொரு கணமும்
ஒரு தகூர் யக்கும்
அவளே உயிரின் மூலாதாரம்
அவளே உண்மையான சதி

அவளுக்கு ஒரு சக்களத்தி
அறப் மனிதன்
வாழ்வின் இன்பங்களை
வடி கப்பியே பருகத் தருகிறான்
அவளுடைய ஓவ்வோர் அவயவத்தையும்
சர்வதேசச் சந்தையில்
வணிக விளம்பரங்களுக்கு விடுகிறான்
'மொடல்' ஆக அவனை அரங்கேற்றும் அவன்
அழகுராணி என்று பெயர் கூட்டு
பெண்ணை உயர்த்தி விட்டதாகப் பீற்றுகிறான்

அவன் வெற்றிகளின் பின் அவள் நிழலாக
இருந்தென்ன
பாராஞ்சுமன்றில் எழுச்சியுறை ஆற்றியென்ன
அவள் வம்சவிருத்தி புரியும்!
ஒரு யந்திரமாகவே இருக்கிறாள்

பொத்தானை அழுத்த இயங்கும்
'ரோபோ' போல
நோயற்ற கணவனைப் பார்க்க விரைகிறாள்
அவள் பெயரும் முதற்பெயரும்
அவனுடையவை
பின்னைகளின் பாடசாலையில்
தொடர்பாடல் முகவாரி
எப்பொழுதும் அவன் மே/பா

மனைவியை விதைகூறி விற்றதற்கு
மநுவே சாச்சி
எது முதல் - விதையா மரமா?
என்ற முடிவிலா வாதத்தில்
எழுத்தாளர் சலாமின் பேணை அழுத்து
நெடுநூயிலில் மூழ்கியிருந்தாலும்
அவள் ஊர்பிளோ - பிரக்ஞஞ உள்ளவள்
'எங்கு பெண் வழிபடப்படுகிறானோ'
தனிமும் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்வள்
எங்கு வழிபடப்பட முடியும்?

கவனியுப்பிள்ளை :
பத்னாவு ஹகங்களையும்
கடவுள்ள மலர்வாய்லல்ல
பிரசு அறையின் கதவுல்
காண கேட்க முடியும்!

தலைங்கு மூலம் : ஸார்கொண்ட் நரஸ்மீம் ராஜ்
ஆங்கல வழவும் : ஏ. மோகன் பிரஸாத்
தமிழ்க்கம் : சோ. ப

கென்கையின் பூர்வீகக் குழகள்

தமிழர்கள்

இலங்கை வரலாறு மகாநாம தேரர் எனும் பெளத்த பிக்குவினால் எழுதப்பெற்ற மகாவம்சம் எனும் நூலை மூலாதாரமாகக் கொண்டது. இதன்படி ஒரு சிங்கத்தின் பேரனான விஜயனின் வருகையுடன் இலங்கை வரலாறு ஆரம்பிக்கின்றது.

ஒரு சிங்கத்திற்கும் வங்க தேச இளவரசிக்கும் பிறந்த சிங்கபாகு எனும் மன்னன் 2500 வருடங்களுக்கு முன் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பக்கமாக உள்ள லாலா நாட்டை ஆண்டு வந்தான். மிகவும் துஷ்டர்களான தனு மகன் விஜயனையும் அவனுடைய 700 தோழர்களையும் கதந்திரம் இழந்த அடிமைகள் எனும் வகையில் அவர்களது சிரச மயிர்களை அரைமுண்டம் செய்து மரக்கலம் ஒன்றில் ஏற்றிக் கடவிலனுப்பினான். அதேபோல் அவர்களது மனைவிமார்களை ஒரு மரக்கலத்திலும், பிள்ளைகளை வேறொரு மரக்கலத்திலுமேற்றித் தனித்தனியே கடவில் பயணப்பட வைத்தான். மூன்று மரக்கலங்களும் வெவ்வேறு திக்குகளில் பயணப்பட்டு வெவ்வேறு தீவுகளைச் சென்றுடைந்தன. பிள்ளைகள் பயணப்பட்ட மரக்கலம் நக்க தீவையும் பெண்கள் பயணப்பட்ட மரக்கலம் மகிடி தீவையும் சென்றுடைந்தன. விஜயனும் தோழர்களும் பயணம் செய்த மரக்கலம் கூப்பராகத்தை அடைந்தது. அப்பிரதேசமக்கள் இவர்களின் துஷ்டச் செயல்களை அனுமதிக்காததால் அங்கிருந்து தூரத்திப்பட, மீண்டும் மரக்கலம் ஏறிப் பயணப்பட்டு இலங்கையின் தம்பபன்னி எனும் இடத்தை அடைந்தனர் என மகாவம்சம் கூறுகின்றது

இங்கு பிள்ளைகளைக் காவிச்சென்ற மரக்கலம் அடைந்த நக்க தீவு, லக்சத் தீவுகளுக்குரிய மினிக்காம் தீவாக இருக்கலாம் என்பதை கில்பேர்ட் சிலேட்டரின் நூல் வெளிப்படுத்துகின்றது.

அவர் "Logan in his classic, District Manual of Malabar "gives an account of the language of the island of Minicoy, which lies between the west coast of India and the Laccadive islands, and records the curious fact that the islanders have a duo-decimal system of notation up to 100. The cardinal numbers are as follows:

The word for 100 is derived from the mainland, and represents a disharmonic intrusion into the duo-decimal system. But what about the origin of the system itself? It may be said that for us the establishment of such a system represents an unattainable mathematical

1 = ēkkē	2= de	3 = tine	4 = hattari	5 = pahe
6=haye	7= hatti	8 = areg	9 = nive	10 = dihe
11 =egara aklus	12 =doloss	13 = dolbss akke	14 =doloss de	
23 = doloss eklus	24 = phasihi	25=phasihi ekke		
36 = tintoldss	48 = phanass	60 = phattoldss	72=phahitti	84=haidoloss
96='hiya	100=hiya hattali			

ideal. Certainly the islanders of Minicoy could not have evolved it for themselves, nor could they have obtained it from India. The nearest possible source is Mesopotamia; but whether the precise words used for the different numbers conform or cast doubt upon a Sumerian

க.நீலாம்பிகை

or Chald an origin I am unable to say" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.²

சிலேட்டர் அவர்கள் இந்தியாவின் மேற்கு நாடுகளை கருத்தில் எடுத்துள்ளார். இந்தியா விற்கு மிக அருகில் உள்ள சிங்களத்தீவை நோக்கத்தவறிவிட்டார். சிங்கள மொழியானது ஆங்கிலம், டச், ஜேர்மன், சவீடிஸ் மொழி களைப் போல் மொழியில் நீதியாக 12 ஆக எண்ணிய பண்பைக் கொண்டுள்ளது. இவர்களின் எண்ணுப் பெயர்களின் அடிச் சொற்கள் மினிக்காய் தீவின் எண்ணுப் பெயர்களுடன் மிகவும் ஒத்துள்ளன. ஆதலால் இலங்கைக்கு வந்த விஜயன் குழுவினர் தமது 12ஆக எண்ணும் பண்பை விடுத்து சுதேசிகளிடமிருந்து 10ஆக எண்ணும் பண்பை அறிந்துகொண்டனர்.

மேலும் இந்திய ஆரிய மொழிகளான சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி போன்றவற்றில் பதின்மூன்களைக் கூறும் போது ஒன்றுக்குள் முதலிலும் பத்துக்கள் அதை அடுத்தும் கூறப்படுகின்றது. உதாரணமாக 13 என்ற எண் திரியோதச எனப்படுகிறது. அதாவது 3 முதலிலும் 10 பின்னரும் அமைந்துள்ளது. ஆனால் 13ஐ சிங்களத்தில் 10 முதலிலும் 3 பின்னருமாக கூறப்படுகின்றது (தகதுணாய்: 10+3). இப்பண்பும் சுதேசிகளிடமிருந்தே பெறப் பட்டிருக்கும்.

பூராதன இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழர் தொடர்ச்சியான வட இந்திய ஆட்சிச் செல்வாக்கால் படிப்படியாக சிங்கள வராக்கப்பட்டதை வரலாறு, தொல்லியல், விஞ்ஞான ஆதாரங்களின் மூலம் அறியலாம். மகாவம்ச வரலாறு புத்தர் 3 தடவைகள் இலங்கை வந்ததாகக் கூறுகின்றது. இரண் டாவது விஜயம் மகோதரன், குலோதரன் எனும் 2 நாக மன்னர்களின் யுத்தத்தைத் தடுக்கும் பொருட்டு நாகதீபத்திற்கு வருகை தந்ததாகும். புத்தர் யுத்தத்தை தடுத்து நிறுத்தி எட்டுக்கோடி நாகர்களுக்கு புத்தம், தர்மம், சங்கம் எனும் மும்மணிகளைப் போதித்தார். விஜயன் வந்திறங்கிய காலத்திலேயே இலங்கையின் வடபகுதியில் நாகர்கள் ஆட்சி செலுத்தியதை மகாவம்சம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் வட இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு தேவநம்பியதில்லை காலத்திற்கு முன்பே புத்தரினால் மும்மணிகள் நேரடியாகப் போதிக்கப்பட்டுள்ளது.³

மகாவம்சத்தில் தெற்கிலிருந்து 32 தமிழ்மன்னர்களை துட்டகைமுனு வெற்றி கொண்டது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மகாவம்சம் 25:75). செல்வி தங்கேஸ்வரி தமிழ்ப் பெயர்களாக இருந்த ஏறக்குறைய 100 இடங்கள் சிங்களப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அதில் 1960ஆம் ஆண்டுவரை இலங்கை புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்தில் அம்பாள் ஏரி எனக் குறிப்பிட்ட இடம் பின், அம்பாறை என மாற்றப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.⁴

தொல்லியற் சான்றுகளும் பூராதன இலங்கையில் தமிழ் வழக்கிலிருந்ததை உறுதிப் படுத்துகின்றன. தென் இந்தியாவில் உறையுரில் அகழ்வின்போது கிடைத்த மட்பாண்ட சாசன மொன்றில் பூநாகன் எனத் தமிழ் பிராமி வடிவில் பொறித்திருப்பதும், குருநாகவில் மிக அண்மையில் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தமிழ் பிராமிச் சாசனமொன்றில் காணப்படும் குருநாகர் என்ற வாசகமும் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவையாகக் காணப்படுகின்றன. பூநகரியில் இருந்தும், கந்தரோடையில் இருந்தும், அனுரதபுரத்திலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கறுப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்களில் பொறிக்கப்பட்ட தமிழ் பிராமி வடிவங்களும் இக்காலத்திற்குரியவைக்கக் காணப்படுகின்றன.⁵

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களும் இலங்கைப் பிராமிச்சாசனங்களில் தமிழ் பிராமி எழுத்துக்கள் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதை ஆரிய அபேசிங்க, சத்தா மங்கள கருணாரத்தின போன்ற சாசனவியல் ஆய்வாளர்கள் உதாரணங்களோடு விளக்கி யுள்ளதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அத்துடன் மட்டக்களப்பு வெல்லாவெளிக் கல்வெட்டு ஆய்வின் மூலம் ஒரு கல்வெட்டு சமண சமயம் தொடர்பானது எனவும், வேறொன்று தமிழ் பெளத்தும் சார்ந்தது எனவும் காட்டியுள்ளார்.⁶

ஜராவதும் மகாதேவா அவர்கள் தமது முந்து தமிழ் கல்வெட்டுக்கள் எனும் நூலில் (Early Tamil Epigraphy) சமணர்களால் தமிழுக்கு ஓர் எழுத்து வழக்கு கிறிஸ்துக்கு சற்று முன் னரிருந்தே பெருவழக் காகிவிட்டது எனும் உறுதியான முடிவு வெல்லாவெளிக் கல்வெட்டுக்கும் பொருந்தும்.⁷

பேராசிரியர் புஸ்பரட்னம் அவர்கள் பூராதன இலங்கையில் பரவலாக தமிழர்களின் குடியிருப்புக்கள் இருந்ததை பல தொல்லியல் ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.⁸

ஆதலால் தொல்லியல் ரீதியாக கிறிஸ்துசாப்தத்திற்கு முன்னரே இலங்கையில் பரவலாகத் தமிழர் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது ஏற்கக் கூடியதாகும். விஞ்ஞான ரீதியாக மக்கள் தொகை மரபியல் (population genetics) ஆய்வுகள் மூலம் இக்கருத்து மேலும் வலுப்பெறுகின்றது. இதன்மூலம் மிகச்சிறு தொகையினரான வட இந்திய ஆரியக்குழுக்கள் தமது ஆட்சி அதிகாரங்களின் மூலம் தென் இலங்கைத் தமிழர்களைப் படிப்படியாக சிங்களவர்களாக மாற்றியமையை உய்த்துணரலாம். இங்கு குறிப்பிடப்படும் மரபியல் பகிர்வ (genetic contribution) தொடர்பாக ஆய்வு செய்தவர்கள்:

1. இங்கிலாந்திலிருக்கும் நியூகாசில் அப்பொன்றையின் பல்கலைக்கழக மரபியல் வல்லுனர்கள்.

2. இங்கிலாந்து லால்பரோ பல்கலைக்கழக மனித விஞ்ஞான (human science) பிரிவின் மரபியல் நிபுணர்கள்.

3. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மருத்துவக்கல்லூரி மரபியல் அறிஞர்கள்.

4. நியூகாசில் பேராசிரியர் சரிந்தர் பாப் பிகாவும் இந் திய புதுடில் லி பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் கெளதம் குமார் கேசாத்திரியாவும்.

இவர்களால் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பரிசோதனைகள்:

1. Blood group ABO, MNS, Rh, Kell, Duffy, P.colton and kidd

2. Red cell, enzy meo, AK, Acp, ADA, ESD GLO, GPT, PGD, G6PD, LDH, MDH, and PGMI, subtypes

3. Serum, proteino: C3BF, PIG and subtypes of HP, GC, TFPI ORM1 and ORM2

4. Genetic distance Analysis by Harpending and Jenkins

5. Restrictions Fragment Length polymorphism analysis ஆகும்.

இவ்வாய்வுகள் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், வேடர்கள், தென் இந்திய மூஸ்லிம்கள், குஜராத் திகள், பஞ்சாபிகள், வங்காளிகள், மத்திய கிழக்கு மக்கள், ஜோப்பியர் ஆகிய இனங்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இதன் பெறுபேறாக மரபியற் கலவை (Genetic Admixture) ஆய் வுகளின் படி சிங்களவர்களின் மரபியற்றொகுதி (genetic

pool) உருவாக இந்தியத் தமிழர்கள் 69.86%ம், வங்காளிகள் 24.5%ம், வேடர்கள் 4.34%ம் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். சிங்களவர் இந்திய ஆரியர்களுக்குரிய மரபியல் அடையாளமான M17ஜெ தங்களது Y குறோமசோமில் கொண்டிருக்காததால் ஆரிய வம்சத்தினின்று தூர் விஷயியுள்ளனர். இலங்கைத் தமிழர்களின் மரபியற்றொகுதி உருவாக சிங்கள இனத்தின் முதாதையர் 55% பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர்.⁹

இவர்களுடைய ஆய்வில் ஆரியத் தொடர்பு சிங்களவருடன் மிக மிகக் குறைவாக இருக்க வங்க தேசத் தொடர்பு 24.5%மாகக் காணப்படுகின்றது. அதற்கு பெளத்த பரம்பல் காரணமாக அமையலாம். ஏனெனில் தற்போதைய வங்கம் அசோகச் சக்கரவர்த்தியால் ஆளப்பட்ட பிரதேசமாகும். கலிங்கப் (தற்போதைய ஓரிசாஸ்) போரில் வென்ற பின் அதனால் ஏற்பட்ட அழிவுகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பி பெளத்த சமயத்தைத் தழுவினான். தனது மகனையும் (மகிந்த தேரர்), மகளையும் (சங்கமித்த) பெளத்த சமயத்தைப் பரப்புவதற்காக இலங்கைக்கு அனுப்பினான். இளவரசன், இளவரசியுடன் வந்த கூட்டமே கணிசமான வங்கத் தொடர்புக்கு காரணமாகலாம்.

எனினும் தொடர்ச்சியான அரச வம்சத் திருமணங்கள், பாதுகாப்பு போன்ற இந்தியத் தமிழர்களின் தொடர்புகளால் அவர்களின் மரபியற் பங்களிப்பைக் கூடுதலாகப் பெற்றுள்ளனர். 1739 முதல் 1815 வரை ஆண்ட இலங்கையின் இறுதி 4 மன்னர்களாகிய ஸ்ரீ விஜயராசசிங்கன், கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்கன், ராஜாதி ராஜ சிங்கன், ஸ்ரீ விக்கிரம ராஜசிங்கன் ஆகியோர் இந்திய நாயக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் என்பது கவனத்திற்குரியதாகும்.

ஒருவரின் மதத்தை மாற்றலாம் உலகளாவிய கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய, பெளத்த, சமண இன்னோரன்ன பிற சமய மாற்றங்கள். மொழியை மாற்றலாம் மாயா, இன்கா நாகரிகங்களைக் கொண்டிருந்த மெசிகோவும், தென் அமெரிக்கா கண்டமும் லத்தீன் மொழிக் குடும்ப நாடுகளானமை. ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, அவஸ் ரேவியா, நியூசிலாந்து, மேலும் பல தீவுகள் ஆங்கில மொழி பேசும் நாடுகளானமை. ஆனால் உயிரனுவில் குறுகிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த இயலாது. ஆதலால் ஆதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்கள் பலர்

விஜயனின் பின் தொடர்ந்த ஆரிய ஆட்சியாளர்களால் படிப்படியாக சிங்களவர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர் எனக் கருதலாம். இதனை சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்கள், ஆரியக்குழுக்கள் ஆட்சி செய்த ராஜரட்டை, மாயரட்டை, உறுகுணை, மலையரட்டை பிரதேசங்களாக உள்ளமை உறுதி செய்யும்.

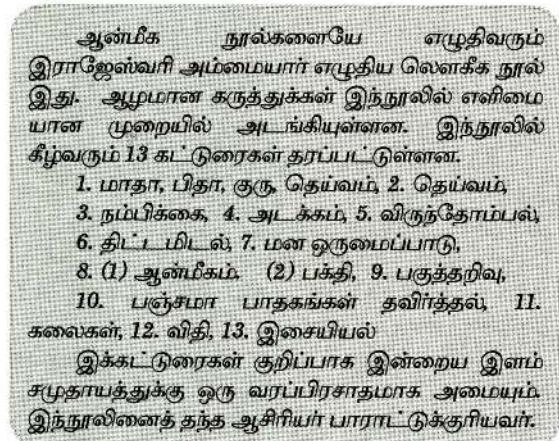
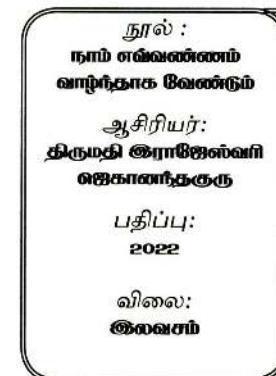
தமிழரே சிங்களவராக மாறினார் என்பதை தமிழ்-சிங்கள புது வருடப்பிறப்பும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஏனெனில் தமிழர் சூரிய வருடத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் சிங்களவர் பெள்த மதத்துடன் தொடர்பான - கௌதமர் ஞானம் பெற்ற விசாக பெள்ளுமி, மகிந்த தேரர் தேவநம் பிய தீசனுக்கு பெளத்தத்தை போதித்த பொசன் பெள்ளுமி என ஒவ்வொரு பெள்ளுமியின் பெயராலும் மாதங்களைக் குறிக்கின்றனர். சூரியன் மேட இராசியில் உட்புகும் கணம் தமிழரின் வருடப்பிறப்பாகின்றது. சந்திர மாதத்தைக் கொண்ட சிங்களவர் ஏன் இதனைக் கொண்டாட வேண்டும்? பெள்த மத வருகைக்கு முன் கொண்டாடியதன் தொடர்ச்சியே இன்றுவரை கொண்டாடுவதன் காரணமாகும்.

எனவே ஆதியில் இலங்கையில் இருந்த தமிழர் ஆரிய வருகையால் சிங்களவராக மாற்றப்பட்டுள்ளனர். 500 ஆண்டுகளுக்குள் ஜரோப்பியர் மத்திய தென் அமெரிக்க உயர் நாகரிகங்களான மாயா, இங்காவை அழித்து லத்தீன் குடும்ப மொழி பேசும் நாடுகளாக்கிவிட்டனர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வந்த சிறிய ஆரிய குழாம் தமது ஆட்சி அதிகார பலத்தால் சுதேசிகளை சிங்கள வராக்கியது விந்தையல்ல. ஆதலால் ஆரியர் வந்ததாகக் கூறப்படும் வட மேற்கு இந்தியாவின் சிம்புரம், லாள-லாட பிரதேசங்களிலும், மினிக்காய் தீவிலும் மொழியியல், மரபியல் நீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் தீர்க்கமான முடிவுகளைப் பெறலாம்.

உருத்துக்கைகள்:

- குணராசா க., மகாவம்சம் தரும் இலங்கைச் சரித்திரம், கமலம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், செப்ரெம்பர் 2003 பக்கம் 24-26
- GILBERT SLATER, THE DRAVIDIAN ELEMENT IN INDIAN CULTURE, ERNEST BENN LIMITED, LONDON. 1924 P. 73-74
- குணராசா க., முற்கூட்டிய நூல் பக்கம் 15-16
- கட்டுரைக்கோவை, சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011, இலங்கை. பக்கம் 36-47
- கிருஷ்ணராசா செ., இலங்கை வரலாறு பாகம் 1, பிறந்திலா வெளியீடு 2005. பக்கம் 70
- பத்மநாதன் சி., புதினப்பலகை, புதினப்பணிமனை 30 டிசம்பர் 2012
- சிவத்தம்பி கா., தமிழில் இலக்கிய வரலாறு, நியூ செஞ்சரி புக்கவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை 1988 பக்கம் 57
புஸ்பரட்னம் ப., தமிழ் எழுத்தின் தொன்மை (ஆழத்திலிருந்து தமிழகத்திற்கு), மாவட்டச் செயலகம், யாழ்ப்பாணம் 2004
சிவனடியான் க., தினக்குரல் 2012.12.16 (ஆதாரம்: டாக்டர் சிவா தியாகராஜா, மீட்சி, இங்கிலாந்து)

○○○

சிறுக்கறை

சோதிப்பிள்ளை

குளிர்காலம் மாலை மூன்று மணி இருக்கும் தன்னால் முடிந்ததை சமைத்து வைத்து விட்டு, விட்டு நாய்க்கு சாப்பாடு கொஞ்சம் வைக்க அதனை கூப்பிட்டுக் கொண்டு பின் வளவை நோக்கிப் போனார் சோதிப்பிள்ளை.

அவர் ஏதோ தட்டில் தனக்குத்தான் சாப்பாடு கொண்டு வருகிறார் என்று கண்டதும் மவ்பின் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படும் அந்த நாய் ஒடி வந்து அவரது காலைச் சுற்றி வட்டம் போட்டு துள்ளிக் குதித்தது.

“பொறு...பொறு... உனக்குத்தான் நீயாவது நேரத்துக்கு நேரம் நான் சமைக்கிறதைச் சாப்பிடுகிறாயே”

நாய் சாப்பிடுவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நாய் சாப்பிட்டதும் அது மீண்டும் பின் வளவுக்குள் பறவைகள் பறப்பதை கண்டு அவற்றைப் பிடிக்க ஒடிக் கொண்டிருந்தது.

“அதுகின்ற உலகம் இந்த சாப்பாடும் பின் வளவும்தான். பிள்ளைகள் வந்தால் சில நிமிடங்கள் அதுகளோட விளையாட்டும் ...”

தனது செல்லப்பிராணி நாயையே பார்த்துக் கொண்டு மாலைப் பொழுதின் கரைதலை ரசிக்க முடியாமல் ஏதோ ஒரு நெருடல் சுமந்த மனதோடு எழுந்து வெளியே வந்தார் சோதிப்பிள்ளை.

பத்துப் பிள்ளைகள். எல் லோரும் ஓவ்வொரு நாட்டில் வாழ்கிறார்கள் என்று ஊர்ச்சனம் கதைக்கிறபோது அதைக் கேட்க சந்தோசமாகத்தான் இருந்தது ஒரு காலம். “இது வாழ்க்கையில்லை ஒரு நிமிடம் கூட நின்று நிதானிக்க நேரமற்று ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்களே”

“ஜேயோ... இதைப் பார்க்கவா இங்க வந்தேன். ஓவ்வொரு நாட்டிலும் ஓவ்வொரு கடை.

இதை அறியாத பக்கத்து வீட்டுக்காரி செல்லாச்சி எப்ப பார்த்தாலும் “சோதிப்பிள்ளை உனக்கென்ன பிள்ளையை வெளிநாட்டில்” என்ற வார்த்தையின் புள்காங்கிதத்துக்கு இப்போதுதான் விடை தேட முற்படுகிற மாதிரி இருக்கிறது.

“அம்மா ..” என்று தாயின் தோளில் கையை வைத்தாள் மகள் தேவி.

அப்படியே மகள் கையை தன் கழுத்தோடு அழுத்தி கரைந்து போனார் சோதிப்பிள்ளை. தேவி, தாயின் முன் வந்து முழுந்தாளிட்டு தாயின் இருகைகளையும் கண்ணில் வைத்து கும்பிட்டுக் கொண்டபோது,

“பிள்ளை இது என்னம்மா, இப்படி ஒரே ஒட்டமா ஒடிக் கொண்டிருக்கிறீயனே”

“என்னம்மா செய்ய ? நாங்களும் விரும்பியா ஒடுறும்”

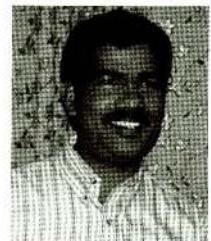
“இப்போ நாடு பூராவும் வைரஸ் நோய் பரவுது. நாங்களும் வேலைக்குப் போக முடியாதாம்.

அவரும் வீட்டிலதான் இருந்து வேலை செய்யப் போகிறார்.

பிள்ளையளும் வீட்டில் இருந்துதான் படிக்க வேணுமாம் ” தேவி சொல்லி முடிக்கவும்,

“அப்படியே பிள்ளை, சரி நீ போய் சாப்பிடு”

காலை விடியவே சமையல் அறையில் இருந்து ஒடி வந்து தொலைக் காட்சிப் பெட்டியை இயக்கி, அதில் வரும் பி.பி.சி. தமிழ் அலை வரிசையை முதலில் பார்ப்பதும் கேட்பதும் தான் சோதிப்பிள்ளை அம்மாவின் இன்றைய ஆவூரன் சந்திரன் வேலைகளில் ஒன்று.

இதற்காகவே அருணை அம்மம் மாகுப்பிடுவார்.

ஆங்கிலத்தில் போகும் உள்ளூர் செய்தி. “இன்று எத்தனையாம்? நீங்கள் பள்ளிகூடம் போற்றியளே”

“ஜௌயோ அம்மம்மா இனி நாங்க வீட்டில இருந்துதான் படிக்க வேணுமாம். பள்ளிக்குப் போக ஏலாது. எனக்கு வகுப்பு தொடங்கப் போகுது பசிக்குது” நீங்க சமையுங்கோ நான் சாப்பிடுறன்”

“எனர குஞ்சு இப்ப” என்று அவனின் கன்னத்தைக் கிள்ளி வாயில் போட்டுக் கொண்டு சமையல் அறையில் போய் ஏதோ செய்யப் பரபரத்தார்.

என்ன இன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக மாமி சோதிப்பிள்ளை படபடப்பது போல இருக்கு. என்ன காரணம் என்று விளங்காமல் முகத்தை திருப்பிப் பார்ப்பதும் பின் கணினியில் வேலை செய்வதுமாய் இருந்த சுதர்சன், கடைக் கண்ணால் மாமியை பார்த்தான். தோனை ஒரு நளினமாகத் தூக்கி உதட்டையும் வளைத்தான்.

அசாதாரண சூழ்நிலைக்குமுன் மாமி குளியில் அறைக்குப் போய் வெளியில் வந்து நடக்கப் பெரும்பாடு படுவார். ஆனால் இப்போ அவர் வேறு மாமி.

இங்கு வந்த ஒன்பது மாதத்திலே கண்டில் அடைப்பட்ட கிளி மாதிரி ஆள் உடல்ரீதியாகவும் மனதளவிலும் உடைந்து போயிருந்தார். இப்படியே போனால் நிலமை மோசமாகும்.

. அவரை ஊருக்குத்தான் அனுப்புவது என்று முடிவெடுத்திருந்த வேளையில் நாடு அசாதாரண நிலையை அடைந்தது நாம் வீட்டில் முடங்கின்கு சந்தோசம் போல.

சுதர்சன் மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டு மாமியைப் பார்த்தான்

காலைச் சாப்பாட்டின் வாசம் வீட்டின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பரவி நாசிக்குள் ஏறியது. பிள்ளைகள் மூன்று பேரும் அம்மம்மாவின் சாப்பாட்டை ரசித்து ருசித்துச் சாப்பிட்டார்கள். தேவி நன்றாகத் தூங்கி எழுப்பி குளித்து விட்டு தலையில் துவாயை கட்டிக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். தாயின் கையால் தேநீர் போடச் சொல்லி போட்டதும் வேண்டிக் கொண்டு வரவேற்றப்பறையில் போயிருந்துகொண்டு சத்தமில்லாமல் தொலைக்காட்சியை முடுக்கி திருக்கிப் பார்க்கத் தொடங்கவும் கணினியில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த சுதர்சன் பார்த்து சிரித்தான்.

“என்ன சிரிப்பு”

“என்ன மகாராணியார்... இப்போதான் விடிந்ததோ ...” என்று பகிடி விட்டான்.

“தாங்கள் மாமியாரின் சாப்பாட்டில் மயங்கி விட்டர்கள் போல் உள்ளது. குண்டான கணவன்மாருக்கு நல்ல சமையல் தெரிந்த மனைவிமார் இருப்பார்கள்.” என்று எங்கேயோ படித்திருக்கிறேன்.

“இல்லை அது பொய். நல்ல சமையல் தெரிந்த மாமிமாரும் இருப்பார்கள். என்று எனது முகநூலில் எழுதப் போகிறேன்.” என்றான் சுதர்சன்.

“நீங்கள் நல்லாச் சாப்பிட்டுத்தானே வேலை செய்கிறீர்கள்.”

மகனும் மருமகனும் பேசுவதைக் கேட்ட சோதிப்பிள்ளை மாமிக்கு நல்ல சந்தோசம்.

ஊறப்போட்ட உழுந்தை அரைக்க உழுந்தைக்கும் மெசினில் போடும்போது பேரக் குழந்தைகள் மூவரும் அம்மம்மா வின் பின்னால் ஓடிப்போய் மெசினின் பட்டினை தாம்தான் அழுத்த வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தனர்.

ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அவர்களின் மனம் நோகாமல் அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்தார்.

மேலும் பிள்ளைகள் ஒருவர் மாறி ஒருவர் சண்டை பிடிப்பதை பார்த்த தேவி ஒடி வந்து அவர்களை சமாதானப்படுத்தி வீட்டின் உள்ளே கூட்டிப் போக முற்பட்டாள்.

“தேவி விடு பிள்ளை அதுகளோடு இப்ப தான் நான் சந்தோசமாய் இருக்கிறேன்”

அவர் சொன்னதும் அப்படியே நின்று தாயைப் பார்த்தாள் தேவி.

துளசியைப் பெற்று மூன்று மாதம் முடிய முன்னமே வேலை வேலை என்று மகனும் மருமகனும் போய் விடுவார்கள். பிள்ளை களை ஒழுங்காக அதுகள் ஒரு நாளாவது நிம்மதியாகச் சாப்பிட்டதைக் காணவில்லை. எல்லோரும் போன்றன் பின்பு சிறையில் இருப்பது போன்ற வாழ்க்கை. எப்படி சமைத்துப் போட்டாலும் அதை ரசித்து ருசித்து சாப்பிடுவதில்லை. மருமகன் எப்ப வந்தார் எப்ப சாப்பிட்டார் என்பதும் தெரியாது. சனி, ஞாயிறும் பிள்ளைகளுக்கு வகுப்புக்கள் என்று ஒடி விடுவார்கள். இதென்னா நரக வாழ்க்கையாக இருக்கிறதே.

ஊரில் இருக்கும் பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர் கள் எல்லோரும் “ சோதிப்பிள்ளைக்கு என்ன அமெரிக்காவில் ஒரு மகன், கண்டாவில் ஒரு மகன், சுவிசில் ஒரு மகன், நோர்வேயில் இரண்டு மகன்கள், அவஸ்திரேலியாவில் ஒரு மகன் என்று எப்படி இருக்கிறா? என்கிறார்கள்.

இங்கு வந்து பார்த்தால்தான் தெரியுது. இது சொர்க்க பூமியாக இருந்தாலும் இயந்திர மயமான வாழ்க்கையில் நரகமாக வாழும் பிள்ளைகளின் நிலை. எப்படியாவது இந்தச் சிறையில் இருந்து விடுதலையாகி ஊருக்குப் போக வேண்டும் என்ற நினைவு அப்பப்போ தலை தூக்கும். இப்படி இருக்கும் போதுதான் கொரோனா முடக்கக் காலம் வந்தது.

பாடசாலைக்குப் பேரப் பிள்ளைகள் போவ தில்லை. மருமகன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு வேலை பார்க்கிறார். மகள் நான்கு நாட்கள்தான் வேலைக்கு செல்கிறாள். விடு முழுவதும் நிறைந்து நிற்கிறார்கள். சோதிப்பிள்ளைக்குச் சந்தோசம் வயலில் ஏறிந்த விதை மாதிரி முளைத்து வளர்த் தொடங்கியது.

விதம் விதமான சாப்பாடுகள் செய்து கொடுத்தார். மருமகனும் பேரப் பிள்ளைகளும் உடனேயே அம்மம்மாவைப் பாராட்டுவார்கள்.

நெடுந்தீவு ஒடியற் கூழ் என்றால் மருமகனுக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் மிகவும் பிடித்துப்போக காய்ச்சி அசத்தினார். அப்பம், பிட்டு, தோசை எல்லாம் முன்பு அம்மா செய்து தான் கொடுத்தவள். ஆனால், அம்மம்மா

இப்போது செய்து கொடுப்பதில்தான் அப்பம் என்றால் அப்பம் என்ற பெயருக்கு ஏற்ற உண்மையான உருவ அமைப்பும் சாப்பிடும் போது இருக்கும் உருசியும் இருக்கிறது.

அம்மாவும், அப்பம் என்று எதையோ செய்து தந்தார் என்று சொல்லி முத்த பேத்தி அபிலாசாவும் அருணும் சொல்ல மருமகனும் அதை ஆமோதிப்பதைப்போல் கூடக் கதைக்க மகள் செல்லமாகச் சின்னங்குவாள்.

அருண் எப்போதும் மக் டொனல்ஸ், K.F.C, என்று அடம்பிடிப்பது நின்று விட்டது. அம்மம்மா செய்யும் முறுக்கு, கொழுக்கட்டை பருத்தித்துறை வடை என்றும் மிகசர் என்றும் சாப்பிட்டுக்கொண்டே இருப்பான்.

வீட்டிலேயே முடங்கி இருப்தால் எல்லோரும் பெரிய தொலைக்காட்சிக்கு முன்பாக அமர்ந்து தமிழ் திரைப்படம் போட்டுப் பார்ப்பார்கள். அப்போது அம்மம்மா தேநீரும் சிற்றுண்டியும் செய்து கொடுப்பார்.

மற்றைய நாடுகளில் இருக்கும் பிள்ளைகளும் பேரப் பிள்ளைகளிடமும் நான் இப்படி அங்கு இருந்தால் இப்படித்தானே செய்து கொடுத் திருப்பேன். - அங்கு போன்போது அந்த நாடுகளிலும் மகள்மாரின் வளர்ந்த பேரப் பிள்ளைகள் தமிழில் பேசாததும் தாங்களும் தங்கள் பாடுகளுமாக என்று இயந்திரமாய் இருந்ததும், அவர்களோடு இருக்கப் பிடிக்காமல் மருமகள்களுடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டு திரும்பவும் ஊர் போன்றையும் நினைத்து மனம் நொந்து கொண்டிருந்தார் சோதிப்பிள்ளை.

துளசியின் பிறந்த நாள் வந்தது. அவளின் இரண்டாவது பிறந்த நாளை கொண்டாட யாரும் வீட்டிற்கு வரமாட்டார்கள் என்று சொன்ன போது, இல்லை அம்மம்மா எல்லோரும் வருவார்கள். இங்கு மட்டுமில்லை கண்டா மாமா, அமெரிக்கா மாமா சுவிஸ் மாமா, நோர்வே மாமிமாரெல்லோரும் வருவார்கள் என்றாள் அபிலாஷா.

பிறந்த நாள் தொடங்கியது. வீட்டில் உள்ள ஆறுபேரும் நன்றாக வெளிக்கிட்டு கேக்குக்கு முன்னால் நிற்க பெரிய தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் zoom வழியால் இணைத்து அனைவரையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்தாள் அபிலாஷா. அனைவரையும் நேரில் பார்த்ததும் திகைத்து விட்டார் சோதிப்பிள்ளை. ஏன் அழுதே விட்டார். நாற்பது நிமிடத்தில் பிறந்த

நாள் விமா முடிந்து அனைவரும் துளசியை வாழ்த்திக் கொண்டாடினர்.

மறுநாள் இன்னொரு குடும்பச் சந்திப்பு என்று எல் லோரூம் zoom கூட்டத்தில் இணைந்து பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது சோதிப்பிள்ளையின் சமையல் கலையைப் பாராட்டி மருமகன் சொன்னதும் மற்றைய நாடுகளில் இருக்கும் மருமகன்மாரின் முகம் மாறிப் போனதும், அமெரிக்காவில் இருக்கும் மருமகன் எழுந்து தனது மற்றைய அறைக்குள் போய்விட்டார்.

தேவி நீயும் சுதர் சனும் கொடுத்து வைத்தனர்கள். அம்மா இந்த நேரம் உங்களோடு நிற்கிறா என்றார்கள் நோர்வே இருமகள்களும். அதில் ஒரு மகள் நெடுந்தீவு கூழ் காய்ச்ச ஆயத்தம் செய்தாள். அதனை சோதிப்பிள்ளை zoom வழியாகப் பார்த்துப் பார்த்து பதமாகக் காய்ச்சும் முறையைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

அவர்கள் கூழ் காய்ச்சிக் குடிக்க இங்கு தொலைக் காட்சியில் ஆங்கிலச் செய்தியைப் பார்த்து அபிலாஷாவும் அருணும் துள்ளிக் குதித்தார்கள்.

“என்ன ...என்ன ...சொன்னார்கள்?”

“COVID-19 இப்போ குறையுதாம். வருகிற 10ஆம் திகதி பாடசாலை திறக்குமாம்.”

அவர்கள் சந்தோசத்தில் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டுபோக சோதிப்பிள்ளையின் முகம் வாடியது.

மருமகன் தொலைக்காட்சியில் செய்திகளை உன்னிப்பாக பார்த்துக் கொண்டிருக்க, முகம் கழுவிக்கொண்டிருந்த மகளின் கைத் தொலைபேசி மணி அடித்தது. தலை முடியை அள்ளி முடிந்துகொண்டு கைத் தொலைபேசியில் பேசிக் கொண்டு மகள் உள்ளே போனாள்.

சோதிப்பிள்ளை வீட்டின் நடுக்கூடத்தில் நின்று பார்த்தார். மீண்டும் வீடு வெறிச்சோடப் போகிறது என்ற கவலை மேகம் குடி கொண்டாலும், அந்த கொடிய நோயின் பிடி தளர வேண்டும் என்று சோதிப்பிள்ளையின் மனம் வேண்டியது.

○○○

புதுமைப் பெண்

விரைந்திடு வீரப் பெண்ணே
அறைந்திடு சிங்கம் போலே
நிறைந்திடு ஆழிகள் அடங்கும்
நியிரந்திடு பசி பிணி தீரும்

வேலியே பயிரை மேயும்
விம்பியே இருந்திடாதே
கூலிகள் கொடுக்கும் காலம்
போலிகள் காலில் வீழும் - உன்

புன்னைக் குதிதுச் சிதறல்- நீ
பூயியின் மகிழுசிக் கூடல்
புனிகஞம் நரிகஞம் கண்டு
பூவையே ஒளிந்திடாதே

வீரமே உடைந்திடாதே
ஆரமே தளர்ந்திடாதே
தாரமும் தாயும் ஆகி
நீருமாய் தூய்மை செய்வாய்

எண்ணில்லா ஆற்றல் கொண்டு
விண்ணில்லா கால் பதித்தவுளே
தண்ணிலவாய் ஒளி கொடுத்து
தங்கம் போல் மினுமினுப்பாய்

பாரெல்லாம் கூடி நின்று
பாவை உன்னை வியக்குதம்மா
முப்ப வரும் பகை ஓடி
பட்ட மரம் தளிர்க்குதம்மா

நெட்டப்பன் குட்டப்பன் பல
எட்டப்பன் போயொழிந்தான்
முப்ப மோதிவிடு ஏதிலிகள்
கொட்டம் தானடங்கும்

- கவ்ஞர் நந்தா

ருறுங்கதை

கலைக்தராசி

குசை எட்டுவெட்

அவன் கூலி வேலைக்குப் போய் வருபவன். வேலை முடிந்து சம்பளப் பணம் கைக்கெட்டியதும், நேரே மதுபானசாலைக்குப் போய் விடுவான்! சினேகிதர்களோடு சேர்ந்து முக்குமுட்டக் குடித்து தலைகெட்ட வெறியில் வீடு வருவான்! மிச்சக்காசாக சில்லறை, தாள்களை மனைவியிடம் வீசி விட்டு, பீடியைப் புகைத்துக் கொண்டு கிடப்பான்! நிதம் இப்படி நடக்கும்.

மனைவியால் ஏத்தனை நாளைக்குத் தான் இந்த ஆக்கினையை பொறுத்துக்கொண்டு இருக்க இயலும்? அவனும் சன்னதமாடினாள் ஓர் நாள்... “என்னப்பா நீர், முக்கு முட்ட குடிச்சுப் போட்டு சில்லறைக்காச தந்தா நம்ம குடும்ப நிலைமை என்ன ஆகும்? புள்ளைகள்ற சாப்பாட்டுக்கு உடுப்புக்கு படிப்புக்கு நான் என்ன செய்வன்!... இனி நானும் குடிச்சுப் போட்டு கிடக்கப்போறன்! இனி நம்ம குடும்பம் என்ன ஆகுதெண்டு பாரும்!” என்றாள் ஆவேசமாக!

அவனுக்கு வெறி முறிந்து விட்டது! பெண்களும் குடித்து வெறித்தால் உலகத்திலுள்ள குடும்பங்களைல்லாம் நாசமாகும்! மனைவியரின் தியாகத்தால் அரப்பணிப்பாலேதான் நம் குடும்பமும் எல்லாக் குடும்பங்களும் நிம்மதியாக வாழ்கின்றன! இல்லத்தரசி என்ற சொல்லுக்கு ஆண்பால் சொல் இல்லைத் தானே!

அவன் மனைவி முன் வந்தான். அவள் தலையில் கை வைத்தான். “நாளை முதல் குடிக்க மாட்டேன் சத்தியமடி தங்கம்” என்றான். (யாவும் உண்மை)

○○○

பேயகள் கற்றுக் கொடுத்த
பாடத்தை பூதமும்
அரக்க இனங்களும்
நன்கு கற்றுக்கொண்டன!

இரக்கமேயில்லாமல்
ஸமாற்றும் உள்ளங்களை
அப்பாவி நான்
எந்தக் கொடும் வார்த்தையால்
பெயர் சொல்லி அழைப்பது?

உறவுகள் என்று சொல்லிக்கொள்ள
உத்தமர்களைக் காணாத
உலகில் நிம்மதியாய்
உயிர் வாழ்வது
மிகவும் கஷ்டம்தான்!

என் இரத்தக் கொதிப்பின்
அழுத்தம்
என் சுவாசக் காற்றின்
உஷணம் - எதுவுமே
யாருக்கும் தெரியாதது போல்
நடிக்கும் ஒரு ஈன் உலகில்
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்!

சுயநலவாதிகளாய்
சுழலும் மனிதர்கள் மத்தியில்
நடிக்கத் தெரியாத
ஒரு முயல் குட்டி தனியாக
என்னதான் செய்ய முடியும்?

நாற்றாண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட
சோகம் அப்பிய
மரண வலிகளைக் கடக்க
முடியவில்லை!

சிதறிப்போன - என் கனவுகளை
சிரிய கைகளால் துகள்களாகப்
பொறுக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன்!

நேற்றைய என் பொழுதுகளை
களவாடிவிட்டற்கள்..
இன்றைய பொழுது ரணமாகிக்
கனமாகக் கழிகிறது..
நாளைய பொழுதேனும்
விழியல் தரவேண்டும்!

என் பாதி வாழ்வை
பூதங்கள் விழுங்கிவிட்டன..
மதி வாழ்வின சொப்பனங்கள்
காலப் பெருவெளியில்
சுழன்றிடத்துக்கொண்டிருக்கிறது!

என்ன செய்வேன்?
எப்படிப் பயணிப்பேன்?
என் விதியை மாற்ற
படைத்தவனைத் தவிர
உலகில் யாருண்டு???

பூருமி திணிட வாழுகின்றை!
வெலிகம் ரிம்ஸா முஹம்மத்

பாரதியின் உரைநடை

பாட்டுத்திற்தாலே வையம் பாலிக்கவைத்த
பாரதி வசனநடை கைவந்த வல்லாளராகவும்
விளங்கினார்.

பாரதியாரின் கவிதைகளைப் போலவே
அவரது கையாண்ட வசனநடையும் எனிமையும்-
இனிமையும்-தெளிவும் மிக்கவை.

பாரதியார் எழுதிய கடிதங்களிலும், அவர்
சென்னையில் உதவியூசிரியராகப் பணி
யாற்றிய “சதேசமித்திரன்” பத்திரிகை (1904),
ஆசிரியராகவிருந்து “சக்கரவர்த்தினி” மாத
இதழ் (1905) மற்றும் அவரே தொடங்கி நடாத்தி
ஆசிரியராகவும் பணியாற்றிய ‘இந்தியன்’
(1906) பத்திரிகையிலும் எழுதிய கட்டுரை
மற்றும் அவர் படைத்த சிறுவர்கதை, சிறுகதை,
புதினம் (நாவல்), குட்டிக்கதை வடிவங்களிலும்
அவரது உரைநடைச்சிறப்பை மாந்தி மகிழலாம்.

சீனி.வில்வநாதன் தொகுத்துள்ள கால
வரிசைப்படுத்தப்பெற்ற பாரதியின் படைப்புகள்
தொகுதியில் பாரதியின் உரைநடை இலக்கி
யங்களும் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

பாரதியார் நகைச்சவை உணர்வுமிக்கவர்.
அதனை அவருடைய உரைநடை நூல்களில்தான்
உணருமுடியும். “ஹாஸ்ய லிலாசம்” என்ற
தலைப்பிட்டே பாரதியார் ஒரு கட்டுரை
எழுதியுள்ளார். அதிலோரு பகுதி.

“கணக்குப் பதிவாளரின் அதிகாரத்தில்
ஏற்பாடும் விசித்திறங்கள் கணக்கில்லாதன.
யுத்தத்தில் ஒரு மனிதர் செத்துவிட்டாகக்
கணக்குப் பண்ணிவிட்டார்கள். மிறகு அவனே
அந்தக் கணக்குக் கூடத்திற்கு வந்து தான்
உயிரோமருப்பதாகவும் தன்னை இறந்தாகக்
கணக்கிட்டது தவறென்றும் தெரிவித்தான்.
அதற்கு அதிகாரி “போ! போ! இங்கு நில்லாதே.
நீ செத்தும்போனதாக நாங்கள் பதிவு செய்தாய்
விட்டது. கீனி வந்து அதனை மறுப்பதில்
யயனில்லை. ஒம்போ!” என்று துரத்தினார்.

இது உண்மையாக நடந்த செய்தி. மஹா
யுத்தகாலத்தில் நடந்தது. அதிகாரிகள் இத்தகைய
காரியங்கள் செய்வதில் சமர்த்தர்”

மேலும் பாரதியின் உரைநடை சிறிய
வசனங்களால் ஆனவை. அவரது கவிதை
களைப் போலவே சுற்றிவளைக்காமல் தொய்வு
களில் லாமால் நேர் கோட்டுத் திசையில்
இறுக்கமாக இருக்கும்.

உதாரணத்திற்குப் பாரதி தனது தந்தை
சின்னச்சாமி ஜயர் 1898 யூலை 20இல்
மரணித்த பின்பு (தாய் ஏற்கெனவே 1887
இல் இறந்திருந்தார்) காசிக்குச் சென்று தனது
அத்தை குப்பம்மாள் வீட்டில் தங்கியிருந்து
அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக்
கொண்டிருந்தபோது கடையத்திலிருந்த
தனது மனைவி செல்லம்மாவுக்கு (அப்போது
பாரதிக்கு வயது 19. மனைவி செல்லம்மாவுக்கு
12. இருவரும் 1987 யூன் 15இல் திருமணமாகி
யிருந்தது.) 1901ஆம் ஆண்டு எழுதிய
கடித்ததைக் காட்டலாம்.

(1)

“எனதாகுமைக் காதலி செல்லம்மானுக்கு
ஆசீர் வாதம். உன் அன் பான் கழுதம்
கிடைத்தது. நீ என் காரியங்களில் கீத்தனை
யய்யஞ்சியாக நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை.
விசுவநாதன் அனாவசியமாக உனக்குப் பயத்தை
விடைளவித் திருக் கிறான். நான் தவறான
வழியில் நடப்பவன்றை. கீதம்பற்றி உன்னைச்
சந்திக்கும் சமயங்களில் வியரமாகக் கூறுகிறேன்.
நீ கீந்த மாதிரி கவுலைப்
படும் நேரங்களில் தமிழழ
நன் ராகப் பறத் து
வந் தாயானால் மிகவும்
சந்தோஷமுறைவேன்”

உனதுங்கள்
சி.சுப்பிரமணிய பாரதி

செங்கத்தோன்

* ரா.அ.பத்மதாபன் தொகுத்து வானதி பதிப்பக வெளியீடாக வந்த ‘பாரதியின் கழுதங்கள்’ எனும் நூலில் உள்ள பாரதியார் அவ்வப்பாது பலருக்கும் எழுதிய இருபத்தி மூன்று கடிதங்களுள் பாரதியார் தனது மனைவிக்கு எழுதிய இக்கடிதமும் உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளது

‘சுதேசமித்திரன்’ பத்திரிகையில் பாரதி தீட்டிய கட்டுரைகளிலும், ‘இந்தியா’ இதழில் அவர் எழுதிய ஆசிரிய தலையங்கள்/கட்டுரைகளிலும், அவர் எழுதிய சிறுகதைகளிலும் (“சுக்கரவர்த்தினி” இலேயே பாரதி எழுதிய முதற் சிறுகதையான “துளசிபாய் அல்லது ராசுபுத்திரகண்ணிகை” என்பது வெளிவந்தது) மற்றும் அவரது ஏணைய புனைவுகளிலும் பாரதியின் உரை நடைச்சிறப்பை உணரலாம்.

பாரதியின் உரைநடை தனித்தமிழாக இருந்ததில்லை. அதில் வடமொழிச்சொற்கள் கலந்திருந்தன. வடமொழி எழுத்துக்களும் அவற்றில் பயன் படுத்தப்பட்டிருந்தன. மட்டுமல்லாமல், ஆங்கிலச் சொற்களுக்கேற்ற பொருத் தமான தமிழ் ச் சொல் லொன்று இல்லாதபோது ஆங்கிலச் சொல்லை அப்படியே தமிழ் வரிவடிவத்தில் பயன்படுத்தினார். அவரது காலத்தில் அது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்திருக்கலாம்.

ஆனாலும்; மொழிபெயர்ப்பு உட்பட தமிழ் உரைநடை குறித்துப் பாரதியாருக்குத் தெளிவான பார்வையிருந்தது.

“தமிழில் வசனநடை கீப்போதுதான் ரிறந்து பல வருஷங்களாகவில்லை. தொட்டில் ஸாக்கம் சுருகாரு மட்டும். அதனால் கீப்போதே நமது வசனம் உலகத்தில் எந்த யாஹையைக் காட்டலும் தெளிவாக இருக்கும்யை செய்ய வேண்டும்” என்ற பாரதியின் கூற்றிலிருந்து இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

“தமிழ்நாட்டிலே முழுவதும் தமிழ்நடையை விட்டு இங்கிலில் நடையில் தமிழை எழுதும் விநோதமான பழக்கம் நமது பத்திரிகீயர்களிடம் காணப்படுகிறது. முதலாவது நீ எழுதப் போகிற விஷயத்தை இங்கிலில் தெரியாத ஒரு தமிழனிடம் வாயினால் சொல்லிக்காட்டு. அவனுக்கு நன்றாக அர்த்தம் விளங்குகிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டு அப்போது எழுது. அப்போதுதான் நீ எழுதுகிற எழுத்து தமிழ் நாட்டிற்கும் யண்படும்” என்று ‘சுதேசமித்திரன்’ 03.05.1918 இதழில் எழுதியுள்ளார்.

“தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகைக்காரர் சென்னை யில் இங்கிலிஷ் பத்திரிகைகளிலிருந்து வர்த்த மானங்கள் மொழி பயர்க்கும் போது அர்த்தமாகாத இங்கிலிஸ் வர்த்ததை கண்ணெல்லாம் அப்படியே தமிழழுத் தில் எழுதிப் போட்டுவிடுகின்றனர், மேலும் அவர்கள் எழுதும் வியாக்கியானங்கள் கூட இங்கிலிஸ் தோரணையை அனுசரித்துப் பிரைத்தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், நம் போன்ற ஸாமானிய ஜனங்களுக்கும் பொருள் விளங்குவது வெரு கஸ்டாயிருக்கிறது” என்று தனது கவலையைப் பாரதி ‘இந்தியா’ 24.04.1909 இதழில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“இயன்ற கீடத்திலைல்லாம் பதார்த்தங் கருக்குத் தமிழ்ப் பயர்களையே உப யோகம்யுத்த வேண்டும். திருஸ்டாந் தமாக ஆக்ஸிஜன் கஹட்ரஜன் முதலிய பதார்த்தங் கருக்கு ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டில் வழங்கப் பட்டிருக்கும் பிரானவாயு, ஜவலவாயு என்ற நாமங்களையே வழங்க வேண்டும். தமிழ்ச் சொற்கள் அகப்படாவிட்டால் சமஸ்கிருத பதங்களை வழங்கலாம். பதார்த் தங்கருக்கு மட்டுமேயன்றி கிரியைகளுக்கும் அவஸ்தை கருக்கும் நிலைமைகளுக்கும் தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிகளையே வழங்குதல் பொருந்தும். இந்த இரண்டு ராகவைகளிலும் பயர்கள் அகப்படாத கீடத்தில் இங்கிலிஸ் பதங்களையே உபயோகம்யுத்தலாம். ஆனால் ருணங்கள், செயல்கள், நிலைமைகள் கீவற்றுக்கு இங்கிலிஸ் பதங்களை ஒரு போதும் வழங்கக்கூடியது” என்பது பாரதியின் கருத்தாகும். உரைநடையைப் பொறுத்தவரை மொழிபெயர்ப்பின்போது ஆங்கிலத்திற்குச் சமமான தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் பலவற்றைப் பாரதி ஆக்கித் தந்துமுள்ளார்.

உ+ம்

Evolution - விஸ்தாரம் பரிணாமம்

Engineer - யந்திரி

Fertilizer - ஏரு, உரம்

Micorscope - பூதக்கண்ணாடி

Machine - யந்திரம்

நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரதியார் மொழிபெயர்த்து கையெழுத்துப் பிரதியாகவே உள்ள ஆங்கிலச்சொற்கள் அவற்றிக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களுடன் இருக்கும் நோட்டுப் புத்தகம் புதுச்சேரி, ஈஸ்வரன் கோயில் தெருவிலுள்ள பாரதியார் நினைவு நூலகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆட்டுற்றுச் சுக்கு, வெருமை... ரேஷ்டு

BMW காரில் போனாலும்
சைக்கிளில் போனாலும்
நோட்டு ஒன் ரே...
மாஷிப்பில், குழசையில்
வாழ்ந்தாலும் தூக்கம் ஒன் ரே...
நாகரீகம் உடையைப் பொறுத்தல்ல
உள்ளத்தைப் பொறுத்து...
பணக்காரனுடையும், ஏழையின்
உடையும் மானத்தை மறைக்கவே...
பணக்கார, ஏழைப்பிள்ளைகள்
டாக்குத்தரானால் நோய்காரர்
வித்தியாசமற்று கும்பிடுவர்...
பிள்ளைகள் நல்வாழ்வுக்கு
கல்வி தேவை-வெப்பத்துக்கு
பதநீர், இளநீர் (ஸமுநீர்) தேவை...
வயது போன பெற்றோரை
தினம் தினம் தொட்டுப்
பேசுங்கள் மகிழ்வர்...
நானோர் எழுத்தாளன்
அதி புத்திசாலியென அழிமட்ட
பெருமை கொள்ளாதீர்
அவரவருக்குள் ஒரு திறமை
ஒளிந்திருக்கும்- வெள்ளையர்
பெருமை பேசுவதில்லை...
அடுத்தவன் குறையை விட்டுவிடு
நீ-பண்பொக்க வாழ்ந்து காட்டு...
எவ்வரைக் கண்டாலும் முதலில்
நீங்களே பேசுங்கள்- பிறர்
நன்மதிப்பைப் பெறுவீர்
ஹாசென சொல்பவன்
சொல்விவிட்டு போகட்டும்...
உயிருள்ளபோது!-நான், பணம்
பகட்டு, தற்பெருமை
உயிர் பிரிந்தபின்-நாறும் பிணம்.

கவினிலிருந்து பொனிகை ஜெயா

"Revolution" என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குப் "புரட்சி" என்ற தமிழ்ச் சொல்லைப் பாரதியார் ஆக்கிப்பயன்படுத்தியியமை இன்றும் கூட வியந்து பாராட்டத்தக்கதாகும்.

மகாகவி எனப் பேர் பெற்ற பாரதி ஒரு துறைபோந்த பத்திரிகையாளராகவும் விளங்கி னார் என்பதை அவரது கட்டுரைகளுக்கூடாக மட்டுமல்ல அவர் மேற்கொண்ட கலைச் சொல்லாக்க முயற்சிகளுக்கூடாகவும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

பின்னாளில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளுக்கு முன்னோடிச் செயற்பாடாகப் பாரதியின் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சிகளும் இருக்கின்றன என்றேபடுகிறது.

'நான் காணும் பாரதி' எனும் தனது கட்டுரையில் எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி "ஏறுத்த ஏறுபிலையே பாரதியின் வசனநூல்கள் என்னைப் பெறிதும் கவர்ந்தன. அவருடைய சத்திய உணர்வ என்னைக் கவர்ந்தது. வாக்கிய அமைப்புகள் சரம் போலம் புறப்படும் ஆரம்பமும், நமக்கென்ற முறையும் என்னைக் கவர்ந்தன. தீந்திகல்லாம் மேலாக ஓவருடைய கருத்துக்களும் என்னை ஆகர்வித்தன" என்று எழுதுகிறார்.

எழுத்தாளர் வல்லிக்கண்ணன் 'பாரதிக்குப் பின் தமிழ் உரைநடை' எனும் தனது நூலில்,

"பாரதிக்கு முன் பிருந்தே உரைநடையில் நல்ல முயற்சிகளும், சாதனைகளும் நிகழ்ந் திருப்பினும் நான் பாரதியில் ஆரம்பித்து, பாரதிக்கும் யின் ஏற்பட்டுள்ள உரைநடை முயற்சிகளையே கவனிக்க முற்பட்ட நுய்தற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி கவி ஸம்பிரமணிய பாரதியிலிருந்தே தொடங்குவதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது" என்கிறார்.

உசாத்துகணை: 'கரிசல் காட்டின் கவிதைச் சோலை பாரதி' [பாரதி நூற்றாண்டு சிறப்பு வெளியீடு 2021], பதிப்பாசிரியர்- வழக்கறிஞர் கே.எஸ்.இராதாகிருஸ்னன்.

சறுக்கை

நெஞ்சக்களே

வீட்டின் முன் ஹோலில் சாய்மனை கதிரையில் காலையில் ஒன்பது மணிபோல் அரவிந்தன் வந்து அமர்ந்தார். மேசையில் கிடந்த அன்றைய வீரகேசரி பத்திரிகையை கையில் எடுத்தவர் மனைவியிடம், குந்தவி எனக்குக் ஒரு பிளேன்ரீ தர முடியுமா என குரல் கொடுத்தவாறு பத்திரிகையை புரட்டத் தொடங்கினார். இதோ வாறன்.. குசினிக்குள் இருந்து குந்தவியின் குரல் இனிமையாய் ஒலித்தது. அறுபது வயதை அண்மையில் கடந்திருந்த அரவிந்தன் அதிபர் பட்டிருப்பு கல்வி வலயத்தில் முதல்தர அதிபராக சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்.

வீரகேசரியில் பிரசரமாகியிருந்த “மைனா கோகம்.கோட்டா கோகம்” சுயாத்தீன் ஆர்பாட்டக் குழுவினர் மீது அலரிமாளிகைக் குண்டர்களின் தாக்குதல் பற்றிய செய்திகளையும் தீப்பற்றி ஏறியும் காட்சிகளையும் பார்த்தவருக்கு முப்பத்தொன்பது வருடங்களுக்குமுன் கண் முன்னால் அரங்கேறிய காட்சி அவர் மனதைக் ஒரு கணம் உலுக்கியது. அன்று அவரது காதுகளில் ஒலித்த அதே மரண ஒலம் இன்னும் ஒலிப்பது போன்ற ஓர் உணர்வு. காடையர் கூட்டம் கையில் பொல்லுகள் கத்திகள், வீச்சு அறிவாள் சகிதம் பம்பலப்பிட்டி காலி வீதியில் ஜயவேவா கோதைத்துடன் ஓடிய காட்சி. எங்கும் புகை மண்டலம் அந்த பிரளையத்தை பார்த்தபடி உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு பம்பலப்பிட்டி இளைஞர் விவகார அமைச்சின் இரண்டாவது மாடியில் பதுங்கி இருந்தது அவர் கண்முன் வந்து வந்து போக அவர் உள்ளும் தீ பற்றி ஏறிந்தது. அவை அவரது நெஞ்சக்களை இன்னும் கிளரிவிட அவரை அறியாமலே கண்களில் கண்ணீர் வழிந்தோட அந்த நினைவுகளில் முழுகிப் போனார்.

பல்கலைக்கழத்தில் இருந்து வெளிவந்து ஒன்றை வருடமாக வேலை தேடிக் கொண்டிருந்தாலம். பட்டதாரி நியமனத்துக்கான நேர்முகப் பரிட்சைக்கு கடிதம் கிடைக்க மனம் துள்ளிக் குதித்தது அரவிந்தனுக்கு. இருக்காதா

பின்ன இரண்டு வருட காத்திருப்பல்லவா. நேர்முகப்பரிட்சை 1983 ஜூலை 24ந்திக்தி கொழும் பில் அதுவும் பம் பலப் பட்டி இளைஞர் விவகார வேலைவாய்ப்பு அமைச்சு அலுவலகத்தில் அதனால் 23ந் திக்தி இரவே புகையிரதத்தில் கொழும்பு பயணம். கூடவே குமரகுரு, குணசீலன், வசந்தன் நண்பர்களோடு அது மறக்க முடியாத வலிகள் தாங்கிய பயணமாக இருக்க போகிறது என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை தான்.

அன்று அதிகாலை 4.30 மணிக்கு கோட்டை புகையிரத நிலையத்திலிருந்து வெளியே வந்தவுடன் பஸ் எடுத்துவிட்டனர். ஒரு ஐந்து நிமிடம் அங்கு தாமதித்திருந்தாலும் அவர்கள் கதை அன்றே முடிந்திருக்கும். மருதானையில் தொடங்கிய கலவரம் அப் போதுதான் கோட்டையை அண்மித்திருந்தது. இது எதுவும் தெரியவில்லை அப்போது அவர்களுக்கு. ‘நாம் இப்ப எங்க போறும் குணசீலன்’ அரவிந்தன் கேட்டான். பேராதனை பட்டதாரியான அவனுக்கு கொழும்பு அனுபவம் எதுவுமில்லை. ‘நான் வரும்போது சொன்னது உனக்கு ஞாபகம் இல்லையா உறவு முறையான செல்வராஜா அண்ணன் இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரி அதிபராக இருக்கிறார் அங்கு போய் அவர் குவாட்டஸில் குளித்து விட்டு வரலாம் அதுதான் வசதி என்றான்’. அவன் கொழும்பு பல்கலைகழக பட்டதாரி. அவன் கொழும்பு பற்றி நன்கு அறிந்தவன். ‘மறந்து போனன், சரி மச்சான்’ என்றான்.

ஐந்துமணிபோல் இரத்மலானை போய் பஸ் சில் இருந்து இறங்கியவுடன் அங்கு காணப்பட்ட சேகோதர இனத்தவர் இவர்களை வேற்றுக் கிரகவாசிகள் போல் பார்த்தனர். “தெமில் கட்டிய” எனக் கதைப்பதும் கேட்டது. இவை எதனையும் இவர்கள் காதில் வாங்காத வர்களாக இந்துக்கல்லூரி இங்கிருந்து 200

வெல்லாவெளி விவகானந்தம்

மீற்றர் தூரந்தானே கால் நடையாக கல்லூரி குவாட்டஸ் போயினர். அங்கு போனதும் ‘டேய் எங்கடா வந்த நீங்க கொழும்பில் கலவரம் தேடித் தேடி அடிக்கிறாங்கள். நாங்க எப்படித் தப்பி பிழைப்போமோ தெரியல்ல நீங்க இங்கு ஒரு நிமிடமும் தாமதிக்க வேணாம் உயிர் தப்பும் வழியைப்பாருங்க. இண்டர்வியூ நடக்கும் இடம் போவதுதான் இனி உங்களுக்கு பாதுகாப்பு. உடனே போய் விடுங்க’ என்றார். அவர் பயத்தில் ஆடிப்போய் இருந்தார். தாமதிக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் ஆயத்து, ‘எங்களுக்கு எதுவும் தெரியல்ல அன்னா. நாங்க உடனேயே போகிறோம்’. அவர் மனைவி இரு பிள்ளைகளுடன் தப்பிப் போக வழிதேடி பம்பரமாக சுழன்றார். காலைக் கடனை முடித்ததும் முடியாததுமாக ஓட்டமும் நடையுமாக பஸ் தரிப்பிடத்தை அடைந்தவர்கள் உடன் பஸ் எடுத்து எட்டு மனிக்கு முன்பாக பம்பலப்பிட்டி சைவக் கடை ஒன்றில் தோசை சாபிட்டு விட்டு நேர்முகப் பர்த்தை நிலையத்தை அடையும் வரை அமைதியாகத்தான் இருந்தது பம்பலப்பிட்டிபகுதி.

அமைச்ச அலுவலகத்திற்கு நேர்முகப் பர்த்தைக்காக மூவினத்து பட்டதாரிகளும் வந்து கொண்டிருந்தனர். நேர்முகப் பர்த்தைக்கு வந்தவர்கள் அமைச்சின் இரண்டாம் மாடியில் வரிசையாக அமர்ந்திருந்தனர்.

அரவிந்தன் அருகில் இருந்தவள் ‘எங்கிருந்து வந்த நீங்கள்’ நட்புடன் விசாரித்த படி அரவிந்தனைப் பார்த்தாள். ‘மட்டக்களப்பி விருந்து நாங்கள் நாங்கு பேர் வந்திருக்கிறும் அதோ..அங்குதான் உள்ளனர்’. நன்பர்களைக் காட்டினான். ‘ஓ.. அப்ப நீங்களும் மட்டக்களப்புத் தானா’ ‘ஓம் அருக்கென்ன’. ‘நானும் மட்டக்களப்பு town அரசடி சந்தியில் மஹாஜனா கல்லூரிக்கு எதிரில் எங்கட வீடு இருக்கு. இங்கு அக்கா குடும்பம் உள்ளனர். நான் ஒருவாரம் முன்னரே இங்குவந்து விட்டன். அக்கா வீட்டில் நின்ற படிதான் இங்கு வந்தன். நாளைக்கு மட்டக்

களப்பு போக இருக்கன்’. ‘ஓ..அப்படியா’. ‘ஆமா நீங்க மட்டக்களப்பில் எந்த இடம் town னா’. ‘இல்லை வெல்லாவெளி உங்களுக்கு தெரியுமா’ ‘கேள்விப்பட்டிருக்கன் படுவான்கரை பக்கந்தானே’.

மட்டக்களப்பில் சூரியன் மறையும் மேற்குப் பிரதேசம் படுவான்கரை என இப்போதும் அழைக்கப்படுகிறது. ‘ஓமோம்..நீங்க சொல்வது சரிதான்’. அவர்களிடையே உரையாடல் தொடர அவளது பெயர் மனோகரி என்பதும் தெரியவர பரஸ்பரம் இருவரும் நண்பர்கள் ஆகினர்.

இண்டர்வியூ சரியாக ஒன்பது மணிக்கு தொடங்க வசந்தனின் பெயர் முதலாவதாக அழைக்கப்பட்டது. அவன் உள்ளே போய் ஜந்து நிமிடம் கூட ஆகி இருக்காது. அலுவலகம் முழுவதும் பதட்டம் தொற்றிக் கொண்டது. அடுத்து வந்த ஜந்து நிமிடத்தில் பணிப்பாளர் சரித்த ரத்வத்தை நேர்முகப் பர்த்தை ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது என்று சிங்களத்தில் சொன்ன செய்தி அனைவரையும் தூக்கி வாரிப்போட்டது. அவரவர் வீட்டுக்கு உடன் செல்லுமாறு பணித்தபோது இடி இறங்கியது போன்ற உணர்வு.

அதே நிமிடத்தில் கடமையிலிருந்த உத்தியோ கஸ்தர்கள் அனைவரும் பரபரப்புன் வெளியேறி னார்கள். இன்றவியூக்கு வந்திருந்தவர்களும் மாடியில் இருந்து இறங்கி ஒவ்வொரு பக்கமாக சிதுறியபடி ஓடிக்கொண்டு இருந்தனர். வெளியே போகாது மிஞ்சியவர்கள் அரவிந்தன் குழுவோடு இன்னும் நால்வருமாக எட்டுப்பேர் தான். அவர்களில் இருவர் பெண்கள். கூடவே அரவிந்தனின் புதிய நன்பி மனோகரி ‘நீங்க எல்லாரும் வீட்டுக்கு வாங்க. எங்கட அத்தான் லோயர் பயப்பட்டதேவை இல்லை’. இரண்டாம் மாடியில் இருந்தபடியே அவர்களது வீட்டைக் காட்டினாள். வீட்டின் முன் கார் நிறுத்தப் பட்டிருந்தது. ‘மனோகரி நாங்க அங்கு வரல்ல.. நீங்க போங்க’.

‘அப்போ நீங்கள் எல்லாரும் எங்க போவீங்க. உங்கள் எல்லோரையும் இங்கு விட்டுச் செல்ல எனக்கு கவலையாக இருக்கு’. ‘இல்ல..நாங்க இங்கதான் இருக்க வேணும்.. வேறு வழியில்லை கவலைப்படாமல் போங்க மனோகரி. தேவை என்றால் கட்டாயம் வீட்டுக்கு வருவோம்’. சரி வாறன் என்றபடி மனோகரி போய் விட்டாள்.

அரை மனித்தியால் நட்புத்தான்..அந்த இக் கட்டான் நிலையிலும் அவளது அக்கறையும் அதேவேளை பிரிவின் வேதனையும் அவளிடம்

வெளிப்பட்டது. ஒருவேளை இதுதான் மனோகரி யுடனான கடைசி சந்திப்பாக இருக்குமோ அரவிந்தன் நினைத்தான் ஒருகணம். அரைமணி நேர நட்பாக இருந்தாலும் மனோகரியின் பெருந்தன்மை அனைவரையும் ஸ்ரத்தது.

எட்டுப்பேரும் ஒருமித்தபடி ‘நாங்க எங்குமே போகமாட்டோம். மரணமாக இருந்தாலும் இங்கேதான் மரணம்.. போக எங்களுக்கு இடமுமில்லை..’

சேர். இன்றவியுக்காக ஸ்டேசனில் இறங்கி நேரே இங்குதான் வந்தோம்.

எங்களுக்கு வேறு வழியுமில்லை போக இடமுமில்லை. எங்களை நீங்கதான் பாதுகாக்க வேணும் சேர்’ உறுதியாக நிற்க, திலகாவும் ரூபியும் அழுதுகொண்டு நின்றனர்.

பணிப்பாளருக்கு எதுவும் செய்ய முடியல்ல. அவருக்கு நிலமை புரிந்தது அவருக்கும் இவர்களை வெளியே அனுப்பிவிட மனம் இடம் தரவில்லை. அவர் யோசிப்பது தெரிந்தது. அவரது அலுவலகத்துக்குள் போனவர் Phone மூலம் யாருடனோ கதைத்து விட்டுவெந்து.. அரைகுறை தமிழில் தெளிவாகச் சொன்னார். ‘சரி இங்கு நீங்க இருக்கலாம். திரும்பவும் நான் வருமட்டும் நீங்கள் அமைதியாக இருக்க வேணும்’. அவர் அமைச்சருடன் கதைத்து முடிவு எடுத்திருக்க வேணும் என குமரகுருதன் ஊகத்தை வெளிப்படுத்தினான். அது உண்மையாகவும் இருக்கலாம். அதேவேளை அவர் அங்கிருந்த securities இருவரிடமும் மிகக் கண்டிப்பான கட்டளைகள் பணித்து விட்டுத்தான் போயிருந்தார்.

Securities வெளியில் பூட்டு போட்டு விட்டு போன இடம் தெரியவில்லை. பூட்டு போட்டு விட்டு போனவர்கள் கூட்டி வருவார்களோ கொலைஞர்களை என்ற பயம் அவர்களுக்கும் இருக்கத்தான் செய்தது. மாடியில் இருந்து பார்க்க எங்கும் புகைமண்டலம். கொலை வெறியர்களின் சத்தம். ஜயவேவா கோஷம் பலமாகவே கேட்டது. வாகனங்களில் அவர்கள் பொல்லு, வாள் ஆகிவற்றை கையில் உயர்த்திப் பிடித்தவாறு ஓடி ஓடி அடித்து நொறுக்குவதும் அவ் இடங்களில் தீ பற்றி ஏறிவதும் துல்லியமாகக் தெரிந்தது. மனோகரி காட்டிய அவளது வீடும் ஏற்றுத் தொண்டிருந்தது. அவளும் குடும்பமும் ஆபத்தில் இருக்க வேணும் அரவிந்தனின் மனம் வேதனைப்பட மச்சான் பாவமடா மனோகரி.. அவள் குடும்பத்துக்கு என்ன

நடந்ததோ..தெரியல்ல’ என கவலைப்பட்டான்.

‘அதிபர் செல் வராஜா அன் னன் குமும்பத்தினர் பெப்பட்ததான் தப்புவார்களோ.. கூடவே இரண்டு பிள்ளைகள்..கடவுளே நீதான் அவர்களை காப்பாத்த வேணும்’ என சொல்லி குணச்சீலன் அழுதான். ‘பேய் வசந்தன்..எந்த நேரமும் ஆபத்து வரலாம் வெளியில் போன செக்யூரிட்டி காட்டிக் கொடுக்க யாரையும் கூட்டி வாறானுகளோ தெரியாது’. ‘ஏதோ சத்தம் கேட்கிது. கொஞ்சம் கீழ் பகுதியில் கெதியா எட்டிப் பார்டா குமரகுரு’ சொன்னான். ‘சரிடா அதை நான் பார்கிறன்’. வசந்தன் துணியும் நல்ல பலசாலியும்.. ஒரே நேரத்தில் இருவரை சமாளித்து விடுவான். ‘நாம் சாகும் நிலை வந்தாலும் போராட்ததான் சாக வேணும் தைரியத்தை இழக்க கூடாது’ குணச்சீலன் சொல்ல திலகாவும் ரூபியும் பயத்தில் அழுதனர். ‘பயப்பட வேணாம். நிலமை அப்படித்தான் இருக்கு’

‘மச்சான் அது securities இருவரும் தான் வெளியே போய் வருகிறார்கள்

அவர்கள் கூட வேறுயாருமில்ல’ வசந்தன் பார்த்துவிட்டு சொன்னான். இரவு எட்டு மணியானது யாரோ மாடிக்கு வரும் சத்தம்.. அனைவரும் ஒவ்வொரு பக்கமாக பதுங்கிய படி.. அவதானித்தனர். வந்தவர் பணிப்பாளர் சரித்த ரதவத்தை. சேர் என்றுபடி எழுந்தனர். ‘நீங்க பயப்பட வேணாம். உங்கள பாதுகாப்பது என் பொறுப்பு. Securities நம்பிக்கையானவர்கள். துரோகம் செய்ய மாட்டார்கள். உங்களுக்கு சாப்பிட ஒழுங்கு எதுவும் என்னால் செய்ய முடியவில்லை பிறகும் நான் வந்து பார்க்கிறன்’ உடனே போய்விட்டார்.

‘மனிதம் இன்னும் மரித்து விடவில்லை’ என்றான் அரவிந் தன். ‘உண்மைதான் சிங்களவரிடத்திலும் சத்தியம் இருக்கிறது. இனி பயமில்லை’ குமரகுரு உறுதியாக சொன்னான்.

‘சிங்களவர்களோ தமிழர்களோ மூஸ்லிம் களோ எந்த இனமாக இருந்தாலும் சரி இயல்பாகவே “மனிதம்” நிறைந்தவர்கள்தான். நாம்தான் இப்போ இவர்களிடம் மனிதத்தைக் கண்டோமே. சூழ்நிலைகளும் பிழையான வழிநடத்தல் களுமே சிலர் மனிதத்தைக் தொலைத்து விட்டு நிற்கக் காரணம் என்றான்’. வசந்தன். ‘உண்மைதான் மச்சான் இப்போது நமக்கு சாப்பிட ஒரு வழியுமில்லை’ என்றுபடி கூடவே இருந்த தர்மலிங்கத்தை பார்த்தான். குமரகுரு. அவனும் என்னதான் செய்வான்.

திலகாவின் அண்ணன் அவளை அழைத்து வந்தவன். பயத்திலும் பசியிலும் வாடிப் போயிருந்தான். ‘காலையில்கூட அவர்கள் நால்வரும் சாப்பிடல்ல. என்னதான் செய்வது தண்ணியத்தான் குடித்தாக வேண்டும். நமக்கு எப்போ சாப்பிட கிடைக்குமோ தெரியல்ல’ குணசீலன் சொன்னான்.

எல்லோருமே பசியால் சோற்று போயினர். வெளியில் இன்னும் சத்தும் பயங்கரமாகக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருந்தது. ‘பசியும் நல் வதுதான். தூக்கம் வராது. எவரும் தூங்கவும் கூடாது. வேணுமெண்டால் ரூபியும் திலகாவும் அந்த அறையில் போய் தாங்கட்டும்’. குமரகுருதான் சொன்னான். ‘எங்களுக்கு எப்படி தூக்கம் வரும். பசியால் நடுக்கம் வருகிறு’ ரூபி சொன்னான். அவள் கொஞ்சம் வாயாடிதான் போலும். திலகா பயத்தில் கூனிக் குறுகிப் போய் இருந்தாள். பசியும் தூக்கமும் போட்டிபோட எவருக்கும் தூக்கம் வரவில்லை. தூங்கவும் இல்லை விடிந்தும் போனது. அந்தப் பகுதியில் எங்கும் அமைதி நிலவியது.. ஆங்காங்கு இப்போதும் புகைந்து கொண்டிருந்தது. பேரவைம் ஒன்று அரங்கேறி இருக்கிறது. என்பது அந்த மயான அமைதியில் இருந்து தெளிவாக புரிந்தது.

மனோகரியின் அக்காவின் வீடு முற்றாக ஏற்று புகை வந்து கொண்டிருந்தது. அங்கு வீட்டின் முற்றத்தில் கிடந்த கார் முழுமையாக ஏறிந்திருந்தது. அவர்களுக்காக இரங்கினான் அரவிந்தன். நேரம் போய்க்கொண்டிருந்தது. நேரம் பி.ப. மூன்று மணியை அண்மித்தது. அந்த வீதியில் திடீரென இராணுவ வாகனங்கள் பிரதான வீதிவரை அணிவகுத்து நின்றது. திடீரென பிரதான கதவு திறப்படும் சந்தம். இராணுவ கமாண்டர் சுகிதம் பணிப்பாளர் ரத்வத்தை.

படியேறி வந்தனர். உடனே போக ஆயத்த மாகுமாறு பணித்தார். எங்க ஆயத்தமாகுவது பசியால் துவண்டு போய்க்கிடந்தவர்கள். நின்ற நின்றபடி பயணப் பொதி தோளில் கைகளில் கழற்றி போட்ட சப்பாத்து சுகிதம் அவர்கள் முன் செல்ல பின்னால் எட்டுப்பேரும் ஒருவர் பின் ஒருவராக அணிவகுத்தனர்.

இராணுவ வாகனங்களில் விரைந்து ஏற்றப்பட்டனர் வாகனங்கள் உடனே விரைந்தன. பாதைகளில் இவர்களை பார்த்த சுகோதர இனத்தவர்கள் பிரமித்தபடி நின்றனர். அந்த

வேதனையிலும் அரவிந்தன் மனோகரியின் வீட்டைப் திரும்பிப் பார்த்தான். பத்து நிமிடம் பண்யம் விரைந்து இறக்கப் பட்டனர். பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி வாயில் முன். இப்போது கல்லூரி அகதிமுகாமாக ஆக்கப்பட்டிருந்தது. ‘நாங்கள் அகதிகளாக கொண்டு வரப்பட்டருக்கிறோம்’ என்றான் குமரகுரு. சரித்த ரத்வத்தை சேரை பார்த்து நன்றி சொல்லி கை கூப்பினர் அனைவரும். உயிர்காத்த தெய்வமல்லவா அவர். திரும்பவும் வந்து உங்களை சந்திப்பேன் என்று கூறி விடைபெற்றார்.

அன்று பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு பின்பே அகதி முகாமாக மாறிய இந்துக் கல்லூரியில் அப்போதே ஆயிரக்கணக்கானோர் அகதிகளாக வந்திருந்தனர். தொடர்ந்தும் வந்துகொண்டிருந்தனர். எவருமில்லாத ஒரு வகுப்பறையில் எட்டுப் பேரும் பயணப் பொதிகளை வைத்து உடமையாக்கிய பின் ‘குணசீலா நாம சாப்பிட ஏதாவது வழி இருக்காடா இரண்டு நாளாக எதுவும் சாப்பிடல்ல வாடா போய் பாக்கலாம்’ அரவிந்தன் அழைத்தான். இனி எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது ரூபியும் திலகாவும் சொல்லி விட்டு சுருண்டு படுத்துக் கொண்டனர். இனி பசியால் அவர்கள் மயங்கி போனாலும் போகலாம். ‘தர்மவிங்கம் விழுந்து கிடக்கான்’. ‘சிரிடா வா போய் பார்க்கலாம்’. அரவிந்தனோடு குணசீலனும் அகதியாய் உள்ளவர்களை சுற்றிப்பார்த்தபடி உணவு நிலவரத்தை நோட்டம் விட்டனர். அங்கு அதிபர் சிவராஜா அண்ணன் குடும்பத்தோடு கண்டுவிட்டார். நீர்த்தாங்கியுள் பதுங்கியிருந்து தப்பித்து மீட்கப்பட்டு இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட கதையை சொல்லி அழுகபடி அகதிகளாக அங்கு வந்திருந்த டொக்டர்கள், பொறியாளர்கள், சட்டத்தரணிகள் நீதிபதிகள் உள்ளிட அனைவரையும் அடையாளம் காப்பனார்

மனோகரி குடும்பத்தையும் மறக்காமல் தேடியும் எங்கும் காண அவர்களைக் காண முடியவில்லை. பக்கத்தில் இருந்த சரஸ்வதி மண்டபத்தில் உணவு கொடுப்பதாக இங்கிருந்த பலர் மதிலால் ஏறிக் குதித்துக் கொண்டிருந்தனர். மதிலும் உயரமாக இருந்தது. ‘மரக்குற்றி ஒன்றில் கால் வைத்து குதிக்க வேணும் குணா’. ‘நீ முதலில் ஏறி குதித்து விடு. நான் பின்னால் குதிக்கிறேன்’. வசந்தன் தெரியம் கொடுத்தான். பாய்ந்து குதித்து விழுந்தது வீண் போகல்லவ.

அங்கு பந்தியில் நெரிபட்டு அமர்ந்து ஏதோ கிடைத்ததை உண்டுவிட்டு கிடைத்த சிறிய பாத்திரம் ஒன்றில் கெஞ்சி வாங்கிய உணவை பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து நண்பர்களுக்கும் கொடுத்து பசிக்களையை ஓரளவு போக்கினர். அன்று களைப்பு மிகுதியால் நல்ல தூக்கம் நள்ளிரவு நேரம் புரண்டு படுக்க முடியாது அவதிப்பட்டு கண் விழித்தான் அரவிந்தன். அகதிகளால் அந்த வகுப்பறை நிறைந்திருந்து அவன் மேல் தலைவைத்து தூங்கிக்கொண்டிருந்தவரை புரட்டி விட்டு படுக்க முடியாது தவித்தான்.

காலையில் பார்த்தால் பாடசாலைக்கட்டிடம் முழுவதும் மட்டுமல்ல பாடசாலை மைதானம் முழுவதும் அகதிகளால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருந்தது. குழந்தைகள், கர்ப்பினிகள், முதியவர்கள், நோயாளிகள், கூடவே காயப் பட்டவர்களும் ஒருபகுதி தற்காலிக வைத்திய சாலையாக இயங்கியது. அகதியாக வந்த டொட்டர்களும் தாதியர்களும் துரிதமாக செயற் பட்டனர். காலைக் கடன்களை முடிக்க தடுமாறி யவர்கள் இயற்கை உபாதைகளுக்கு உள்ளான பெண்கள், குளிப்பதை மறந்தவர்கள், முதிய வர்கள் குழந்தைகளின் அவஸ்கள் அகதி முகாம் வாழ்வைக்கண்டு கண் கலங்கினான். ‘என்னடா நீயா அழுகிறாய். ஏன் வீட்டுக்கவலையா’. ‘அதை விடுடா நம்ம கதை முடிந்தாக நினைத்து அழுவார்கள். நம்மைப் பற்றிய செய்தி தெரியாது கலங்கிப் போயிருப்பார்கள்’. ‘என்னதான் செய்வது என்றான்’ குணச்சிலன்.

‘அது மட்டுமல்ல மச்சான் இங்கு எத்தனை அவஸ்தைகள் பார்த்தாயா. நான் நள்ளிரவு ஒரு மணிக்கு toilet தேடிக் கண்டு பிடித்து மூன்று மணிவரை வரிசையில் நின்றுதான் வந்தன். வரிசையில் நின்றபடியே அவர்களால் உபாதையை அடக்க முடியாது நடந்த கொடுமை களைக் கண் டேன். நரகம் இப்படித்தான் இருக்குமோ அதுதான் என்றான்’. அரவிந்தன்.

காலை பத்து மணிபோல நீண்டோர் கிழு மைதானத்தில், நானுறு மீற்றார் நீளமிருக்கும். அதனை பார்த்தபடி நின்ற வசந்தன் ‘சாப்பாடு கொடுகிறார்கள் வாங்க எல்லாரும்’ என்றபடி அவன் முன்னுக்கு ஒடினான். முகாமிலிருந்த அனைவரும் கிழுவில்.. சமரசம் உலாவும் இடமே. என்ற பாடல்வரிகள் ஞாபகம் வந்தது அரவிந்தனுக்கு. பொப் இசைபாடகர் மனோகரன் அரவிந்தன் முன்னால் வரிசையில் நின்றார்.

மூணாம் நாள் சாப்பிட பாத்திரம் தண்ணீர் கப் சில பொருட்கள் அகதிகளுக்கு யாரோ

புண்ணியவான் வழங்கினார். பத்தாவது நாளில் இருந்து கப்பலில் அகதிகள் பலர் யாழ்ப்பானம் அனுப்பப்பட்டனர். பின் நிலமை கொஞ்சம் மாறியது. 14ம் நாள் காலை பணிப்பாளர் தலைமையில் முகாமிலேயே நேரமுகப்பீட்டை. அவர் தன் கடமையை மனித நேயத்துடன் செய்த மகிழ்வில் கை குலுக்கி வாழ்த்துக் கூறினார்.

பதினெந்தாவது நாள் இராணுவ வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு வாகன அணி வகுப்போடு கோட்டை புகையிரத நிலையத்தில் விசேட புகையிரதம் கடுமையான இராணுவப் பாதுகாப்புடன் மட்டக்களப்பு அகதிகளை ஏற்றியபடி விரைந்தது. ஆனால் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் மனோகரியை எவரும் காணவில்லை. ‘வசந்தன் என்னடா நடந்திருக்கும் மனோகரி குடும்பத்துக்கு நாம் மனோகரி சொல்லிய அவளது அரசரடி வீட்டுக்கு போய் பார்த்துவிட்டு பின் பஸ் எடுப்போம்’ என்றான் அரவிந்தன்.

புகையிரதம் பி.ப. நாலு மணிக்கு மட்டக் களப்பு புகையிரத நிலையத்தை வந்தடைந்தது. அவரவர் உறவுகள் எல்லாம் குழுமி இருந்தனர் வெளியே வந்ததுதான் தாமதம் கட்டியணைத்து கதறி அழுதனர். சாகடிக்கப்பட்டிருப்பார்களோ என்று தெரியாது தடுமாற்றத்துடன் வந்து நின்றவர்களுக்கு தம் பின்னைகள் உறவுகள் உடன் பிறப்புக்கள் சாவிலிருந்து மீண்டு வரக் கண்டதும் அழுகையை அவர்களால் கட்டுப் படுத்த முடியவில்லை. அங்கு மனோகரியின் உறவுகளும் வந்திருக்க வேணும் ஆனால் அந்த சூழலில் அவர்களை அறிய முடியவில்லை.

நண்பர்கள் எட்டுப்பேரும் வந்திருந்த உறவுகளுடன் மனோகரியின் அரசடி வீட்டுக்கு போயினர். அந்த வீட்டில் இருந்து எழுந்த அழுகைஒலி வீதிவரை கேட்டது. மனோகரி அவளது அக்கா, அத்தான் இரண்டு குழந்தைகள் தீயிடப்பட்ட அவர்களது அந்த பம்பலப்பட்டி வீட்டிலேயே கருகி மாண்டு விட்டார்கள் என்ற செய்தி அனைவருக்கும் அது இடியாக இறங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவிகளை காவு கொடுத்த பிரளையமல்லவா அது.

‘என்னப்பா கண்களில் நீர் வழிந்தோடுகிறது. தேநீர் ஆறிப்போய் கிடக்கிறது’. குந்தவி கேட்டபடி மலைத்து நின்றாள் ‘சரி..எனக்கு போய் சூடாக எடுத்து வா சொல்கிறன்’ என்ற படி கண்ணீரை துடைத்தார்.

○○○

ஒருமானுக்கியல் வெள்ளாமல்

உழுதே உண்டாரி

தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே “நிந்தா ஸ்துதி” என்று ஒரு பாடல் வகை உண்டு. நிந்திப்பது போல் துதிப்பது என்பது இதன் பொருள்.

இவ்வகைப் பாடல்கள் நாயக்கர் காலத்தில் அதிகம் எழுந்துள்ளன. காளமேகப் புலவர் இவ்வகைப் பாடல்கள் பலவற்றைப் பாடியுள்ளார். இங்கே நான் குறிப்பிடும் பாடலை காளமேகப் புலவர் பாடவில்லை. வேறு யார் பாடினார் என்பதை உடனடியாக அறிய முடியவில்லை.

சிவபெருமானது பெருமைகளைச் சொல்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு பாடப்பட்ட ஒரு நிந்தாஸ்துதிப் பாடல் மிகவும் சுவையானது. இன்றைய இலங்கை அரசியல் சூழலுக்குப் பெரிதும் பொருத்தமானது என்பதால் அப்பாடலைத் தந்து உங்கள் சிந்தனையைத் தூண்ட விரும்புகிறேன். முதலில் இப்பாடலில் வரும் சில கதைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி எடுத்த அவதாரங்களில் ஒன்று வராக அவதாரம். வராகம் என்பது பன்றியைக் குறிக்கும் சொல். பன்றி அவதாரம் எடுத்த மகாவிஷ்ணு மூர்த்தி பூமியைத் தனது பற்களால் உழுதார் என்று ஒருக்கதை உண்டு. பலராமரும் மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியின் அவதாரம் என்றும் அவரின் ஆயுதம் கலப்பை என்றும் அவரும் பூமியை உழுதவர் என்றும் கहதை உண்டு.

மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியின் இன்னொரு அவதாரம் கிருஷ்ணாவதாரம். கிருஷ்ணன் கோகுலத்தில் சிறு குழந்தையாக இருந்த காலத்தில் மண்ணை உண்டார் என்றும் தாய்யசோதை வாயைத் திறந்து காட்டச்சொல்லிக் கேட்க வாயைத் திறந்த போது அவரது வாய்க்குள்ளே உலகம் தெரிந்தது என்றும் ஒருக்கதை உண்டு.

சிவபெருமானுக்கு வாகனம் ஏருது. இளமை பொருந்திய காளைமாடு என்ற பொருளில் “மழ விடை” என்று அடியார்கள் பாடியுள்ளனர். சிவபெருமானுக்கு மனைவி

யாக உமாதேவியாரும் விநாயகர், முருகன் என்கின்ற பெயர்களில் இரண்டு பிள்ளைகளும் உண்டு.

அமுதம் அருந்தினால் இறவா நிலையை அடையலாம் என்று நம்பிய தேவர்களும் அகரர்களும் சேர்ந்து அமுதம் பெறுவதற்காக பாற்கடலைக் கடைந்தனர்

அங்கே அமுதத்திற்குப் பதிலாக விஷம் தோன்றியது. சிவபெருமானிடம் சென்று தங்களைக் காப்பாற்றும்படி அவர்கள் முறையிட்டனர். அக்கொடிய விஷத்தை வெளியில் விட்டால் எல்லோரும் இறந்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்த சிவபெருமான் அதைத் தானே குடித்தார்.

அவ்விஷம் அவரது கழுத்தில் தங்கி விட்டது. அவ்விஷம் தங்கிய இடம் நீலகண்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது. நீலம் என்பது விஷத்தைக் குறித்த ஒரு சொல். கண்டம் என்றால் கழுத்து. இதன் காரணத்தால் மரியாதையோடும் பக்தியோடும் சிவபெருமானை திருநீலகண்டர் என்று சிவபக்தர்கள் அழைக்கின்றனர்.

தாருகா வனத்து முனிவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக இருந்தனர். தங்கள் மனைவியர்கள் பத்தினிகளாக, கற்புநிலை மாறாதவர்களாக இருந்தால் மழைபெய்யும். மழைபெய்தால் வளம் சுரக்கும். எல்லாச் சிறப்புக்களும் வந்து சேரும். அதனால் கடவுள் தேவையில்லை என்று செருக்கோடு இருந்தனர்.

அவர்களது செருக்கை அடக்க வேண்டுமென்று சிவபெருமான் நினைத்தார்.

அழகான ஆண்வடிவெடுத்து தாருகாவனத்து முனிபத்தினிகள் வாழ்ந்த

அகிளாரங்கனி

வீடுகள் தோறும் பிச்சைகளுக்க ஆண்டிக் கோலத்தில் சென்றார்.

அவரது அழகில் மயங்கிய முனி பத்தினி கள் தங்கள் கற்புநிலை இழந்து பிச்சை எடுக்க வந்த ஆண்டியின் பின்னால் சென்றனர்.

இந்துசமயம் சாராத வேற்றுச் சமயத் தவர்களுக்காகவும் இந்தக் கதைகள் தெரியாத இந்து சமயத்தவர்களுக்காகவும் இவற்றைச் சொல்லியே நான் சொல்லவந்த விடயத்தைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது சிவபெருமான்மேல் பாடப்பட்ட நிந்தாஸ்துதிப் பாடலைப் பார்ப்போம்.

ஒருமாழும் ஒல்லாயல் மைத்துனனார்
யுமிழுமுதும் உழுதே உண்டார்.

நகரமாடோன்று உமக்கிருந்தும் உழுதுன்ன
மாட்டாமல் நஞ்சை உண்டார்.

திருநாழி நெல்லுக்காய் கீரன்று
பிள்ளைக்கும் தாய்க்கும் ரீந்தீர், ஒன்று
திருநாளும் ஆயிற்றோ செங்கமலை
பொதி வாழும் தியாகனாரே.

திருவாரூர்த் தியாகராயப் பெருமானாகிய சிவபெருமானுக்கு கோலாகலமாக நடைபெற்ற திருவிழாவைப் பார்த்து நிந்தா ஸ்துதியாகப் பாடப்பட்ட பாடலே இது.

திருவாரூருக்கு கமலாலயம் என்பது ஒரு பெயர். அதுவே இங்கு செங்கமலைப் பொதி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உமாதேவியார் மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியின் சகோதரி என்றும் அதனால் மகாவிஷ்ணுமூர்த்தி சிவபெருமானுக்கு மைத் துனர் என்றும் சொல்லும் வழக்கம் உண்டு. இனி, பாடலின் பொருளைப் பார்ப்போம்.

“ஒருமாடு கூட சொந்தமாக இல்லாத உமது மைத்துனராகிய மகாவிஷ்ணுமூர்த்தி பூமி முழுவதையும் உழுது உண்டவர். உமக்கு வெள்ளை நிறமான ஒரு காளை மாடு சொந்தமாக இருந்தும் உழுது உண்ணத் தெரியாமல் தற்கொலை செய்ய நஞ்சை உண்டரே.

இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் தாய்க்கும் சோறுபோட உமக்கு இரண்டு கொத்து நெல்லுப் போதாதா? அதை உழைக்க முடியாமல் பிச்சை எடுத்தேரே. இன்று உமக்கு பெரிய திருநாளாகப் போயிற்றோ. இதுதான் இப்பாடலின் மேலோட்டமான பொருள்.

இப்பொழுது இன்றைய அரசியலை இதனோடு பொருத்திப் பாருங்கள். ஒருமாடும்

இல்லாதவர் பிரதமராகி ஜனாதிபதியாகி விட்டார். ஒருமாடு உள்ளவர், இரண்டு மாடுகள் வைத்திருப்பவர்கள் அமைச்சர்களாக இருந்தார்கள். இருக்கிறார்கள். இருக்கவும் பாடுபடு கின்றார்கள்.

இதற்குமேல் நான் விளக்க விரும்ப வில்லை. “காற் காசக்குப் போனமானம் கோடிகொடுத்தாலும் வருமோ”? இது இன்றைய ஜனாதிபதிக்கும் இன்னும் சிலருக்குமான நிந்தாஸ்துதிப் பாடலா? அல்லது துதி அற்ற வெறும் நிந்தனைப் பாடலா?

○○○

நூற்று அழுரு

உயிரினத்தில் பெண்ணினமே
உயர்ந்தது
உணராதார் உலகினில் எவருமில்லை
புவிதனிலே பெண்ணிற்கு புகழுண்டு
புகழிலே ஆணுக்கும் பங்குண்டு

மண்ணிற்கு பெண்ணாலே
பெருமையுண்டு
பெருமையினால் மண்ணிற்கு
வளமுண்டு
ஆக்கச் சக்தியும் அவளே
ஆணுக்குப் பலமும் அவளே

பெண்ணவள் ஆணது உடமையன்று
பெட்கத்துள் பூட்டுவைக்கும்
பொருளுமன்று
புரியாதார் வாழ்வினில் போராட்டம்
புரிந்தவற்கு வாழ்நாளில் கொண்டாட்டம்

மனிதரில் மட்டும் பெண்ணமூகு
மதித்து நடத்தலே ஆணுக்கு அழகு
பெண்ணவளே தலைமுறையின்
விருத்தி
தலைமுறையே ஆணுக்கு சாப்சி.

சு.கருணாநிதி

எழுத்து தூண்டும் வெள்ளைப்பொலி

பேராசிரியர் நவா மனோகாரன்

நாடு நடக்கிற நடப்பைப் பார்த்தால்,

அழுவதா, சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை. அரசியல்வாதிகள் ஆனாக்கொருமாதிரி நடந்து கொள்கிறார்கள். “என்னதான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே இருட்டினில் நீதி மறையட்டுமே தன்னாலே வெளிவரும் தயங்காதே...” என்ற திரைப்பாடல்தான் நாட்டின் தற்போதைய நிலையைப் பார்க்கும்போது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. கூடவே, “நாடு நடக்கிற நடப்பிலே நல்லது கெட்டது தெரியலே...” என்ற திரைப்பாடல் வரிகளும் நினைவில் வரத்தான் செய்கின்றன.

நமது நாட்டின் சில அரசியல்வாதிகளிடம் “நன்றியுணர்வு” என்பது, சற்று அளவுக்கு அதிகமாகவே காணப்படுகிறது. தமக்கு “அரசியல் புதுவாழ்வு” அளித்தவர்களிடம் தேவைக்கு மிஞ்சிய நன்றியுணர்வு தாராளமாகவே காட்டப் படுகிறது. அதேவேளை, தாம் பதவிக்கு வரக் காரணமானவர்களிடம் அடக்கு ஒடுக்குமுறைகள் பிரயோகிக்கப்படுவதையும் பார்க்கமுடிகிறது. நீதி நியாயங்கள் புறம்தள்ளப்பட்டு, ஐநாநாயகப் போர்வைக்குள் வசதியாக மறைந்திருந்து, அரசியல் நடத்தப்படுகின்றது. சர்வாதிகாரப் போக்குள் சில உலக நாடுகளைப் பின்பற்றி, மக்களின் உரிமைகளுக்கு மரியாதை வழங்காத போக்குளும் தலைதுருக்கிவருகின்றன. அரசியல் அதிகாரத்தினால் எதனையும் சாதித்துவிடலாம் என்ற அசாத்தியத் துணிச்சலையும் சில அரசியல் வாதிகளிடம் காணமுடிகிறது. மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான விடயங்களில் கவனம் செலுத்துவதைப் புறக்கணித்துவிட்டு, அரசியல் அதிகாரம் எத்துணை வலிமையானது என்று மக்களுக்குக் காட்டும் முயற்சிகளும், அதற்கான பயிற்சிகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன.

நமது நாடு இயற்கையாகவே வளம் பொருந்திய நாடு. அது நமது அரசியல்வாதிகள் பலருக்குத் தெரியாவிடினும், வெளிநாடுகளில் இருந்து வருகை தருபவர் களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. நமது நாட்டின் கடல்வளம்,

விவசாய வளம் என்பவற்றைக் கொண்டே நாட்டுமக்களின் வாழ்க்கைக்கத்தரத்தை ஆட்சியாளர்கள் உயர்த்தியிருக்கலாம். ஏற்றுமதி வருமானத்தைப் பெருக்கியிருக்கலாம். காலங்காலமாக இந்நாட்டை ஆட்சி செய்த ஆட்சியாளர்கள், தங்களதும், தங்கள் குடும்பங்களினதும் வருமான வளத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டார்களே தவிர, நாட்டின் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்குவதில் சிறிதேனும் அக்கறை காட்டவில்லை. “இப்படியான ஒரு நாட்டை வைத்துக்கொண்டா, வெளிநாடுகளிடம் கையேந்திப் பிச்சை கேட்கவேண்டும்?” என்று வெளிநாட்டார் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு, நமது அரசியல்வாதிகளிடம் பதில் இல்லை. தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தரகுப்பணத்திலேயே அரசியல்வாதிகள் குறியாக இருக்கிறார்கள். “சர்வம் தரகுப்பணம் மயம்” என்பதே நமது அரசியல்வாதிகளின் தாரக மந்திரம்.

அதேவேளை, தமிழ்த் தேசியம் பேசி, தமிழ்மக்களின் ஆதரவுடன் நாடாளுமன்ற ஆசனங்களை அலங்கரிப்பவர்கள் தொடர்பாக விமர்சனங்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தொடர்பாகக் கொஞ்ச நஞ்ச மரியாதை இருக்கத்தான் செய்தது. என்ன இருந்தாலும், தமிழ்த் தேசியம் பேசும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு போதும் என்ன காரணத்துக்காகவும் விலை போகமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை தமிழ்மக்களிடம் ஊறிப்போயிருந்தது. ஆயினும், அண்மைக் காலத்தில் தமிழ்மக்களிடத்து ஊறிப்போயிருந்த அந்த நம்பிக்கை பொய்த்துப் போய்விட்டது. “நீயுமா புருட்டஸ்?” என்று யூலியஸ் சீர் கேட்டதைப் போன்று, தமிழ்த் தேசியம் பேசும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து, “நீங்களுமா இப்படி?” என்று தமிழ்மக்கள் கேட்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. நாட்டின் முக்கியமில்தர் ஒருவர், தமிழ்த் தேசியம் பேசும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியிலும் கறுப்பு ஆடுகள் உள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்திவிட்டார். அத்தகையவர்களை இனம்கண்டு, எதிர்காலத் தேர்தலில் அதற்குப் பரிகாரம் தேடவேண்டியது, அவர்களை நம்பி

வாக்களித்து நாடானுமன்றத்துக்கு அனுப்பிய வாக்காளப் பெருமக்களின் தார்மீகப் பொறுப்பாகும்.

நாவலரும் கஞ்சிததொட்டித் தருமழும்

நாவலர் சமயப்பணியும், கல்லிப்பணியும், மொழிப்பணியும் மாத்திரம் செய்துவந்தவர் அன்று. சமுதாயப் பணியிலும் அவர் இயல் பாகவே நாட்டம் காட்டி வந்துள்ளார். அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வது, அவர் ஆரம்பித்த கஞ்சிததொட்டித் தருமம் ஆகும்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் 1876, 1877 ஆம் ஆண்டுகளில் என்றும் இல்லாதவாறு கடும் வரட்சி ஏற்பட்டது. மழையின்மையால் நீர்நிலைகள் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயம் வீழ்ச்சி அடைந்தது அத்தோடு, வாந்திபேதி நோயும் மக்களைத் துன்புறுத்திப் பலரைப் பலிகொண்டது. உணவுப் பொருட்களுக்குக் கடும் தட்டுப்பாடும், விலை உயர்வும் ஏற்பட்டன. இத்தகைய சூழலில், நாவலர் மக்களின் பசிப்பினியைப் போக்கும் முறையில் கஞ்சிததொட்டித் தருமத்தை ஆரம்பித்தார். இதற்கென இருபது ரூபாவை நாவலர் வழங்கினார். வண்ணார்ப்பன்னை சிறாம்பியடி என்ற இடத்தில் வாழ்ந்த வைத்தியநாதன் பொன்னம்பலம் என்பவருடைய தென்னந்தோட்டத்தில் 1877 ஆம் மாதத்தில் கஞ்சிததொட்டித் தருமத் தரும் ஆரம்பமானது. ஒரு பெரிய தொட்டியில் கஞ்சி ஊற்றப்பட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டதால், அது கஞ்சிததொட்டித் தருமம் எனப் பெயர் பெறலாயிற்று. இத்தருமம் நல்ல மழை பெய்யத்தொடங்கிய 1878 கை மாதம்வரை நீடித்தது.

இக்கஞ்சிததொட்டித் தருமம் நாள்தோறும் நடைபெற்றுவந்தது. எவ்வித இன், மத, சாதிபேதமும் பார்க்கப்படாமல், இத்தருமம் நடைபெற்றுவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலரால் நடத்தப்பட்டுவந்த இத்தருமத்துக்குப் பொருள் உதவி வேண்டி, நாவலர் பத்திரிகை வாயிலாக விக்கியாபனங்களையும் வெளியிட்டு வந்தார். இலங்கை நேசன், The Examiner, கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் ஆகிய பத்திரிகைகளும் இத்தருமத்துக்கு ஆதரவளித்துச் செய்திகளை வெளியிட்டுவந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இத்தருமம் தொடர்பாக நாவலருடன் இணைந்து செயலாற்றியவர், சட்டத்துறணியான சி. பிறிற்றோ என்பவர். இவர் கஞ்சிததொட்டித்

தருமத்துக்கு நாற்பத்தைந்து ரூபா வழங்கினார். அத்தோடு, கத்தோலிக்கப் பாதுகாவலன் பத்திரிகை மூலம், கஞ்சிததொட்டித் தருமத் துக்குப் பொருளுதலி வேண்டி அவர் செயற்பட்ட மையும் குறிப்பிடத்தக்கது. நாவலரால் தொடங்கப் பட்ட கஞ்சிததொட்டித் தருமம், தொடர்ந்து நடைபெறும் வகையில், அதற்கேற்ற செயல் பாடுகளில் ஈடுபட்டுவந்தவர், பிறிற்றோ. அப்போதைய யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் அனுசரணையுடன் கஞ்சிததொட்டித் தருமம் தொடர்பான கூட்டத்தை அவர் கூட்டுவித்தார். அதற்குக் கஞ்சிததொட்டித் தருமச் சங்கம் எனப் பெயரிடப்பட்டது. பிறிற்றோ, அதன் தலைவராகவும், நாவலர் உட்படப் பிறர், அதன் நிர்வாகசபை உறுப்பினர்களாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இச்சங்கம் புதன், சனிக்கிழமை களில் மாலை 5 மணிக்குக் கூட்டப்படவேண்டும் என்றும் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டது.

இக்கஞ்சிததொட்டித் தருமம் தொடர்பாக, நாவலரும், பிறிற்றோவும் இணைந்து, நாவலரின் சீட்ர்களில் ஒருவரும், வர்த்தகருமான சி. கதிரைவேற் பிள்ளை என்பவரை, கொழும்பில் வாழும் தமிழர்களிடம் பணம், பொருள் உதவி வேண்டி அனுப்பிவைத்தனர். கதிரைவேற் பிள்ளையின் விடாழுமயற் சி காரணமாகப் பலவேறு உதவிகள் கிடைத்தன. கொழும்பில் வாழ்ந்த குமாரகவாயி முதலியார் என்பவர், 100 புசல் அரிசியைக் கஞ்சிததொட்டித் தருமத்துக்காக அனுப்பிவைத்தார் என்று அறியமுடிகிறது. 1877ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதத்தில் மட்டும் 8000 பொதுமக்கள் இத்தருமத்தினால் பயனடைந்தனர் என்று கூறப்படுகிறது. அம்மாதம் சக்கடத்தார் சலோமோன் யோன்பிள்ளை என்பவர், பிறநாடுகளில் வாழும் யாழ்ப்பாண மக்களிடத்தில் இத்தருமம் தொடர்பாக உதவியை நாடி, பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் இது தொடர்பான வேண்டுகோளை விடுத்திருந்தார்.

இத்தருமம் தொடர்பாக, யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தினர் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டமை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. தமக்கிடையிலான மதர்தியிலான கருத்து வேறுபாடுகளை எல்லாம் தூக்கி ஏறிந்துவிட்டு, சமுதாய நலன் ஒன்றையே முதன்மையாகக் கருதிச் செயல்பட்ட நாவலர், பிறிற்றோ உட்பட அனைவரும் எமது நெஞ்சங்களில் என்றும் நினைவுகூரத்தக்கவர்கள்.

ஓஓஓ

வாசநர் பேசுக்ரார்

ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம் அவர்களது அனுபவப் பகிர்வு (ஞானம் 267) அற்புதமான ஆழ்மனச் சிதறல் எனலாம். வயது முதிர்ந்த ஒரு பெண் தனது கண்ணிப் பருவ ஆசிரிய அனுபவங்களை இரை மீட்கிறார். இளம் ஆசிரியையாக அவரது அனுபவங்களும் அவர் சந்தித்த மாந்தரும் இயற்கையின் வனப்போடு இணைந்து கானம் இசைக்கும் மக்களின் வசீகரமான பேச்சோசை இயல்பாகவே ஒரு கெட்டிக்கார மாணவன்மீது ஏற்படும் அந்த ஈர்ப்பினில் பொதிந்திருக்கும் மெல்லுணர்வும் அவரைக் கவர்ந்த மக்களை பேரினவாதம் உறிஞ்சும் குரூர வரலாறு எல்லாம் பின்னிப் பிணைந்து வாசகர் மனதைக் கட்டிப்போடுகிறது கட்டுரை. யாவற்றுக்கும் மேலாக கட்டுரைக்கும் சிறுகதைக்கும் இடையே பாலம் அமைக்கப்படும் தன்மை ஆசிரியையின் ஏக்கம் கலந்த ஆசை நிராசையாவதில் பளிச்சிடுகிறது.

- வெ.தல்வைநாதன், திருக்காணமலை.

•••

இம்முறை ஞானம் பச்சைப் பசேலென அருமையாகக் காட்சியளிக்கிறது. குறிப்பாக வரிசைகள் கவிதை, நாவலர் பிரசங்கம், ஆசிரியர் பக்கம் என்பவை என்னைக் கவர்ந்தவை. இப்பணியினைத் தாங்கள் தொடர்ந்து செய்ய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்

- இராஜேஸ்வர் ஜெகானந்தரு.

•••

267 ஞானத்தில் அட்டைப்பட அதிதியாக கலாகூரி, கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களைக் கெளரவித்தமை போற்றுதற்குரியது. அவரைப்பற்றி எழுதிய எல். வலீஸ் அக்ரம் மிக விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதியுள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இந்த இதழில் வெளிவந்த நான்கு சிறுகதைகளுமே சிறப்பானவை. ஆனாலும் இணையாத இணையங்கள் என்ற கதையிலுள்ள யதார்த்தம் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது. வறிய மாணவர்கள் ஸ்மாட்போன் வாங்கமுடியாதவர்களை இணையவழிக்கல்வி எத்தகைய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதை கதை சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இந்த இதழில் வெளிவந்த நான்கு கதைகளுக்குமே ஒவியங்கள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. ஒவியர் கிறிஸ்டி நல்லரெத்தினம் பாராட்டுக்குரியவர். பேராசிரியர் நு. மான் மொழிபெயர்த்த சுவாமி விபுலாந்தர் பற்றி ஹன்டி பேரின்பநாயகம் கட்டுரை இதழுக்கு கண்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ரஞ்ஜனி சுப்பிரமணியம் எழுதிய அன்றொருநாள் ஒரு அனுபவப் பகிர்வு மனதைத் தொட்ட படைப்பு. அது சிறுகதையா அல்லது அனுபவப் பகிர்வா? இதழாசிரியரின் தவறா? வெளியீட்டு முறைமை புதுமையாக இருந்தது. மொத்தத்தில் வழைமேபோல ஞானம் தரமான இதழாக வெளிவந்துள்ளது.

- இரா.ஶ.இராமன், கண்டி.

•••

267 ஞானம் இதழில் வெளிவந்த ஆறு கவிதைகளில் மொழிவரதன் எழுதிய 'பேய் அரச செய்தால்' என்ற கவிதை சமகால நிகழ்வை படம் பிடித்துக் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. வரலாறு காணாத வரிசைகள், ஈழமதில் கறை படிந்த வரிசைகள்.... என்ற கவிஞரின் வரிகள் எத்தனை ஆழமானது!

சிறுகதைகளில் 'மரக்கறி கிழவி' என்ற கதையை ஏ. பீர்முகம்மது எழுதியிருந்தார். இன்றைய சமூகத்தில் கைம்பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினையை தத்துபமாக இந்தக் கதை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளது. அத்தோடு கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் பேச்சு மொழியும் இக்கதைக்கு மெருகூட்டுகின்றது. ஞானம் சஞ்சிகையில் தொடராக வாக்கரவானன். சொற்கள் பற்றி ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி வருபவர். அக்கட்டுரைகள் யாவற்றையும் ஒரு தொகுப்பு நூலாக அவர் வெளிக்கொண்டதால் ஆய்வு மாணவர்களுக்கு பயனுள்ளதாக அமையும்.

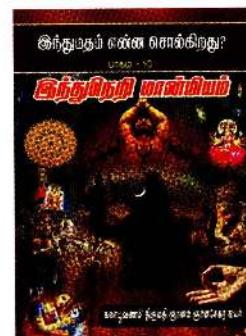
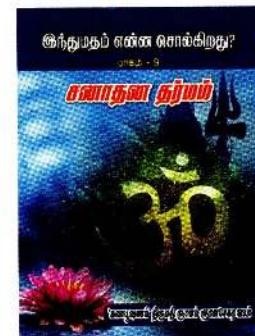
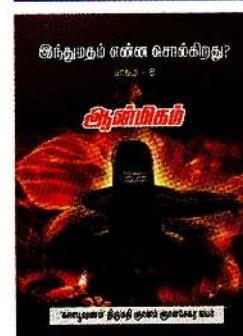
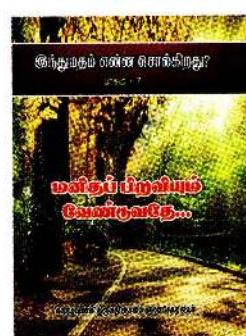
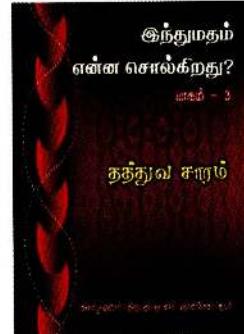
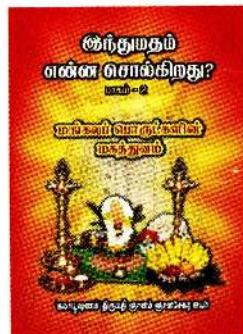
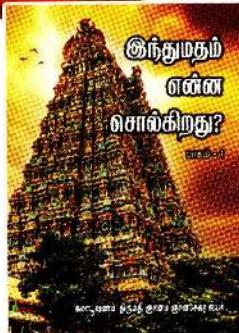
- மு. மார்முத்து, நாவலஸ்டீடு.

•••

ஒந்துமதம் என்ன சொல்கிறது?

(பாகம் 1 - 10 வரை)

'கலாபூஷணம்' திருமதி ஞானம் ஞானசேகர ஜியர்

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பத்ஸகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு -06

+94 112586013 - +94 777306506

editor@gnanam.info

Kalanzhyam (Pvt) Ltd.

காலஞ்சியம்

கலன்சியம்

இனைத்து பொருட்களும்
துறமாகவும்,
சுத்தமாகவும் பொதி செய்யப்படு
மலிவான விலையில்
ஒரே கூரையின் கீழே
நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சில்லறை
சாமாள்
மொத்த
விலையில்

No. 134/A Galle Road, Wellawatte, Colombo 06
Tel : 011 2360334 | 011 2360338
Online: 077 9575739

Kalanzhyam | Email : kalanzhyam@gmail.com

